

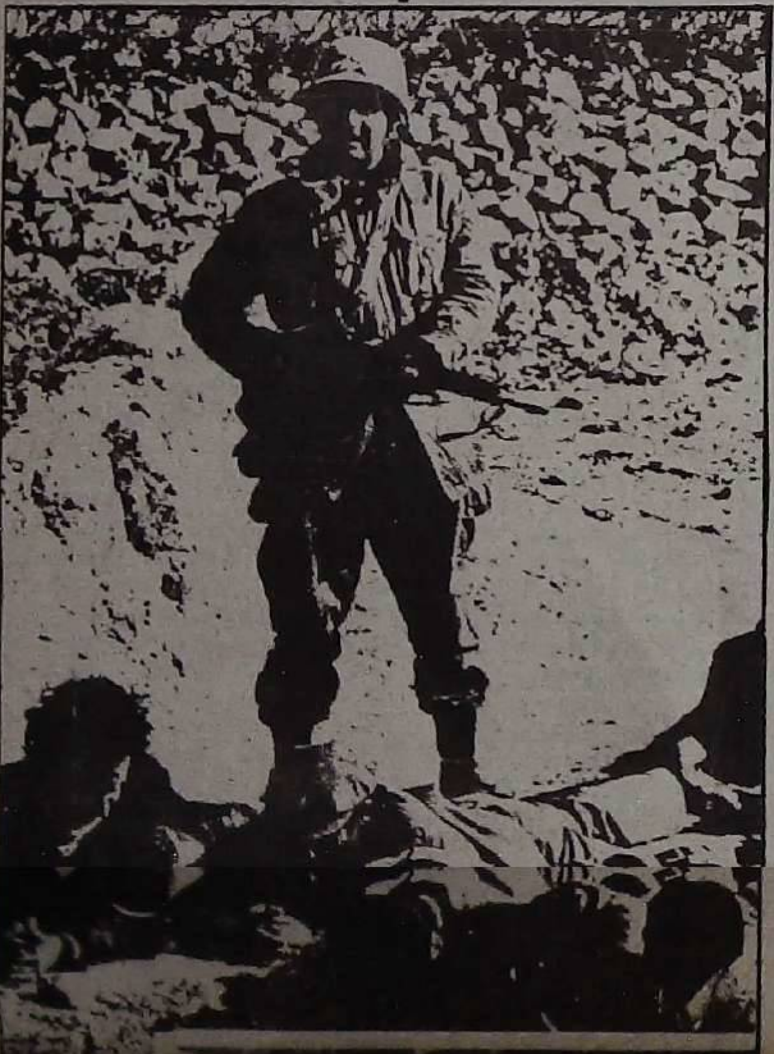
HALKIN KURTULUŞU

3 EYLÜL 1979
FİYATI 10 LİRA

173

İŞÇİLERİN KÖYLÜLERİN BAĞIMSIZ ve DEMOKRATİK TÜRKİYESİ İÇİN İLERİ!

Kürt halkının toprak ve ulusal özgürlük mücadelesini durduramayacaksınız

Kurt halkına yönelik zulüm cevabı gereken alacaktır.

Son günlerde Apocu ajanlar bahane edilerek Kürt halkına yönelen faşist diktatörlüğün şoven ırkçı saldırıları daha da azgınlaşarak devam ediyor. Faşist diktatörlüğün bu azgın saldırısına, gürültüsüyle kulakları sağır eden gerici faşist kampanya da eşlik etmektedir Bu kampanyanın amacı Kürt halkına yönelen fasist saldırıyı haklı çıkarmak için kamuoyu varatmaktır. Apocu ajan provokatörlerin provokasyon eylemleri bu faşist ve gerici kampanyanın esas malzemesini oluşturuyor.

Devamı sayfa 10'da

Sıkıyönetim hükümet ve işçi grevleri

Hükümet, sıkıyönetim ve sendika ağalığı üçlüsünün işçi direnişlerine ve işçi haklarına saldırıları son bir hafta içinde giderek hızlandı. Bir yandan başlama aşamasındaki grevler Bakanlar Kurulu kararı ile ertelenirken, diğer yandan başlatılan grev ve direnişler engellenmekte ve sıkıyönetim komutanları komprador burjuvazinin emrinde işçi direnişlerine saldırmaktadır.

Çimento işçilerinin 14 çimento fabrikasında başlatmak istedikleri grev Bakanlar Kurulu kararı ile ikinci kez 2 ay daha ertelendi. DDY işyerlerinde işçilerin greve gitmesini engellemek için gerici hükümet kolları sıvadı.

İnter Continental patronu, işçilerin başlattıkları grev devam ederken tüm işçilerin iş akitlerini iptal ederek lokavt uygulamasına geçti. Ülker

Devamı sayfa 10'da

Sıkıyönetim direnen Coca-Cola işçilerine de saldırı.

Komprador tekelci burjuvaziye karşı

İstanbul'da küçük ayakkabı imalatçıları direnişte

13 bin kundura imalatçısı tekellere karşı direniyor.

Kapitalizmin tüm krizini işçilerin, köylülerin küçük şehir imalatçılarının, memurların ve diğer halk kesiminin üzerine yıkarak kârına aşırı kâr katan karaborsacılığı, mal kıtlığını yaratan komprador tekelcilerin azgın sömürüsüne İstanbul'daki küçük ayakkabı imalatçıları da baş kaldırıp direnişe geçti.

Pahalılığın, zamların, enflasyonun, işsizliğin ve mal kıtlığının sebebi emperyalizmin uşağı komprador tekelci burjuvazinin sömürü ve soygunu tüm hızıyla artmaya devam ediyor. Tüm halk kitleleri bu sömürü ve soygun altında inim inim inliyor. Üretimi ve ticareti tekelci egemenlikleri altına

Devamı sayfa 10'da

ODTÜ'ye faşist baskın

27 Ağustos günü faşist diktatörlüğün militarist güçleri tam techizat ODTÜ'ye yürüdü. Sıkıyönetim generallerinin komutasında ODTÜ'ye saldıran 3000-4000 jandarma okulu saatlerce kuşatma altında tuttu. Arama bahanesiyle ODTÜ öğrencilerinin mücadele direncini kırmak ve öğrencilere göz dağı vermek için başlatılan saldırı sonunda 488 öğrenci gözaltına alındı ve süngüler arasında Ankara Mamak Askeri Cezaevi zindanına götürüldü.

Uzun zamandan beri hazırlanan plan gereğince ODTÜ'ye başlatılan saldırı adım adım hızlandırılıyor. Öğrenci gençliğin özerk ve demokratik üniversite ve bağımsızlık ve demokrasi mücadelesini ezmeye çalışan gericilik, tüm gerici ve faşistlerin katıldığı koro eşliğinde saldırılarını yürütüyor.

Devamı sayfa 10'da

HALKIN KURTULUŞU

Çözüm: DSM saflarında örgütlenmek ve mücadele etmek

1 Eylül'den itibaren, MESS işyerlerinde çalışan 40 bin'i aşkın işçinin, Ekim ayında ise 130 bin tekstil işçisinin toplusözleşme dönemine girmesi, DDY işyerlerinde grev ve lokavt kararlarının alınması, vb'leri işçi sınıfı ile burjuvazi arasındaki çatışmayı daha da sertleştirmektedir. Patronlar, eğer işçiler daha iyi ücret ve sosyal haklar için direnirse, işçileri toplu işten çıkarmalar ve lokavtlar ile tehdit etmektedir. İşçiler ise; patronları ancak direnerek dize getirebilecekleri konusunda geçmiş yıllara göre daha bilinçli ve daha kararlıdırlar. İstanbul Coca-Cola ve Tekel direnişleri bunun sadece bir örneğidir. Her işkolundan, her işyerinden işçilerin mevcut sendikalardan hoşnutsuzluklarının had safhaya varması, sendika ağalarını yetkili oldukları işyerlerinde işçilerin karşısına geçip mücadeleci pozlara bürünmesini engellemekte, ya da ağaların mücadeleci görünme heveslerini hiç bir işçi ciddiye almamaktadır. Kendi işyerlerinde işçileri denetimlerine almaktan umudunu kesen sendika ağaları, hiç olmazsa bir süre kandırırım umuduyla başka sendikaların yetkili olduğu işyerlerinde yetki almak için akla gelebilecek her yola başvurmaktadır. Bu durum da sendika ağaları arasındaki çatışmayı sertleştirmektedir.

Toplusözleşme dönemiyle yetki dönemlerinin eş zamanlı olması, işyerlerinde gerilimi artırmakta patronlarla işçiler, işçilerle sendika ağaları ve sendika ağalarının kendileri arasındaki çatışmaları keskinleştirmektedir.

Sendika ağaları ve patronlarla işçiler arasındaki çatışmanın sertleşmesi sendikal mücadele alanında saflaşmayı da hızlandırmaktadır. TİKP revizyonistleri işçileri Tekstil, Maden-İş Gıda-İş vb. sendikaları terkederek daha çok fa-

Devamı sayfa 10'da

Proleter devrimciler işçi direnişlerinin en önüne

İşçi sınıfı gerici barikatları bir bir yıkıyor!

■ **Mücadelemizi "yasal" sınırlar içinde boğmaya çalışan sendika ağalarını altedelim.**

■ **İstanbul Coca-Cola işçileri sendika ağalarını da altederek direndiler. Tekel işçileri siyasi direniş örgütlediler.**

■ **İşçi sınıfının birlik ve dayanışma grevleri artıyor, yaygınlaşıyor.**

Geçtiğimiz hafta içinde sendika ağalarının, sıkıyönetimin, patronların ve hükümetin baskı ve aldatma çabalarına rağmen başta İstanbul olmak üzere birçok yerde işçi direnişleri olmuştur.

Direnişlerin birçoğu başarıyla sonuçlanmıştır.

BU KONUDAKİ AYRINTILI HABER VE YORUMLARIMIZ İÇ SAYFALARDA

☆

İran halkının demokrasi ve özgürlük seli Humeyni gericiliğini de söküp atacaktır

İran halkının devrimci mücadelesi giderek yeni boyutlar kazanıyor. Emperyalistler ve İran gericiliği İran'daki devrimci mücadeleyi ezip yok etmek için tüm güçlerini seferber etmiştir. Dün Şah'ın faşist feodal diktatörlüğünü destekleyen emperyalistler ve gericiler, bugün onbinlerce şehit vererek her türlü zulüm ve baskıyı göğüsleyerek Şah'ın faşist-feodal diktatörlüğünü yıkan İran halkının demokratik kazançlarını yok etmeye çalışan feodal gerici Humeyni'nin yanında yer alıyor ve onu destekliyorlar.

Humeyni gericiliği İran halkının her türlü demokratik hak ve özgürlüğünü yok etmeye çalışıyor. Toprak ağalarının topraklarına zorla el koyan yoksul köylülük topraklarından kovuluyor ve topraklar, ağalara geri veriliyor. İran halkının seçme, seçilme, söz ve basın özgürlüğü, her türden örgütlenme hakkı yol edilmeye çalışılmaktadır.

Proleter devrimci hareketimiz başından itibaren her türlü revizyonist ve oportünist tarafından methiye düzülen Humeyni gericiliğinin niteliğini doğru tespit etti. İran halkının devrimci mücadelesi de Humeyni gericiliğinin önderliğini birbirinden titizlikle ayırarak aynileştirmedi. Humeyni gericiliği İran halkının demokrasi mücadele

Devamı sayfa 10'da

Okuyucularımıza

Gazetemizin baskı günü geçtiğimiz hafta Şeker Bayramına rastladığı için 173. sayımız okuyucularımızın eline bir hafta gecikme ile ulaşıyor. Bu gecikmeden dolayı gazetemizin elinizde bulunan bu sayısını 12 sayfa olarak çıkarıyoruz.

Ayrıca SEKA'nın son kağıt zammından ve diğer masrafların artmasından dolayı gazetemizin 750 kuruştan okuyucularımızın eline geçmesi olanaksız bir duruma gelmiştir. Bunun için elimizde olmayan nedenlerle gazetemiz HALKIN KURTULUŞU'nun fiyatını yükseltmek zorunda kalıyoruz. Bundan böyle HALKIN KURTULUŞU okuyucularına 10 liradan ulaşacaktır. Okuyucularımızdan bu durumu anlayışla karşılayacaklarını umuyoruz.

Bütün HALKIN KURTULUŞU okuyucularına duyururuz.

Maden-İş'in "savaşım" çağrıları sahtedir

MESS'le yapılacak toplusözleşmede işçiler iki cephede birden savaşmak zorundadır

yazısı 4. sayfada

TGKB'nin de katıldığı

3. ULUSLARARASI GENÇLİK TOPLANTISI İSPANYA'DA BAŞARIYLA TAMAMLANDI

yazısı 7. sayfada

TKP'nin sahte anti-faşist kampanyası üzerine

yazısı 12. sayfada

DEVRİMCİ YOL'UN FAŞİZME KARŞI BİRLİK ÖNERİLERİ ÜZERİNE

yazısı 9. sayfada

Timor halkı mücadelesini sürdürüyor

Doğu Timor halkı, Endonezya işgaline karşı sürdürdüğü özgürlük ve bağımsızlık mücadelesinde 4. yılını doldurdu.

Timor halkının yıllarca süren kararlı mücadelesi sonucu 1974 ekiminde Doğu Timor'un bağımsızlığı için kurulan devrimci cephe FRETİLİN in önderliğinde anayurdun inşası uğrunda, yurtsever Timor halkı seferber oldu. Faşist diktatörlükle yönetilen Endonezya, sınırında demokratik bir yönetimin oluşumuna gözyummadı. Bu nedenle, 1975 aralığında, Endonezya Doğu Timor'a saldırdı. Adayı karadan ve havadan askeri abluka altına aldı. Ada'da açlık, sefalet ve salgın hastalıklar kol gezmeye başladı. Şehirlerde oturan halkın büyük çoğunluğu ormanlara sığındı. Bazıları öldü, sağ kalanlar zindanlara dolduruldu.

Bütün bu baskılar, Doğu Timor halkının mücadeleci ruhunu yok edemedi ve emekçi halk, FRETİLİN'in önderliğinde silahlı mücadeleyi başlattı. Amerikan emperyalizminin sağladığı askeri destek sonucu faşist Suharto'nun orduları yükselen silahlı mücadeleyi kanla bastırmak için saldırılarını yoğunlaştırdı. Halkın silahlı mücadelesi gerilla savaşına dönüştü. 1975-77 yılları arasında Timor halkı 20.000 Endonezya askerini öldürdü, silahlarını ellerinden aldı. Zırhlı araçlarla donatılmış ve silahlarının % 95'ini CIA ajanları aracılığıyla sağlayan işgalci kuvvetler, başarı kazanamadılar. Yurtsever Doğu Timor halkı, topraklarının % 85'ini denetimi altına aldı. Endonezya uçaklarının sürekli bombardımanları sırasında ikiyüz bine yakın kişi öldürüldü. Son dört yıl içinde her 6 Timor vatandaşının 1'i hayatını kaybetti. Doğu Timor halkı, yiğit evladı yurtsever Cumhurbaşkanı Nicolau Lobatu'yu yitirdi.

Bu arada Bloksuzlar, Belgrad bildirgesinde yer alan "Doğu Timor halkının kendi kaderini tayin hakkı" maddesini kaldırarak işgalci Endonezya'yı temize çıkardılar ve Ulusal Kurtuluş hareketlerini nasıl "desteklediklerini" sergilediler!

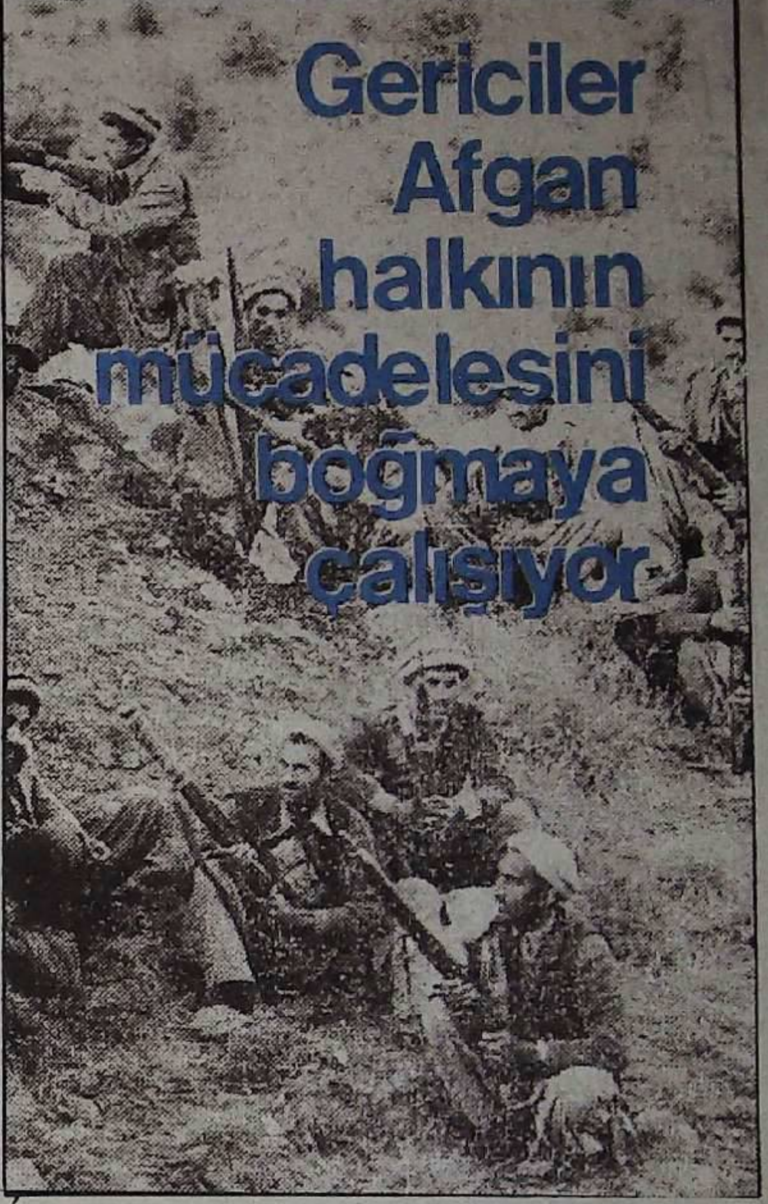
Çin yönetimi işsizlerin kendi başlarının çaresine bakmaları çağrısı yapıyor

Çin'de işsizliğin büyük boyutlara varmasından sonra, Çinli revizyonistler halkın, işsizlik sorunu karşısında kendi başının çaresine bakması gerektiğini açıklamışlardır. Son olarak Devlet Ekonomik Konseyi Danışmanı Hu Mukiao İş Bulma Kurumunun artık lağvedileceğini ve işsizlerin serbest piyasada iş bulmaları gerektiğini belirtmiştir.

Devlet Ekonomi Konseyinin yetkili danışmanlarından biri olan Mukiao "şimdiye kadar rasyonel olmayan bir biçimde, üç kişilik işin beş kişi tarafından yapıldığını ve bunun ekonomiye yük olduğunu" söylemiştir. Ekonomik Konsey Danışmanı "işsizlerin kendi işlerini kendilerinin serbest piyasada bulmalarıyla işletmelerde işgücü fazlalığının kaybolacağını da" sözlerine eklemiştir. Danışman, ayakkabı tamirciliği, el zanaatları ve eskicilik gibi işlerin de teşvik edileceğini söylemiştir.

Çin'deki bu yeni uygulamalar küçük üretimi ve genel olarak kapitalist ekonomiyi teşvik edici nitelikte olduğu gibi gerçekte işsizlik sorununa da hiçbir çözüm getirmemektedir.

Afganistan'da sosyal-faşist Taraki diktatörlüğünün kuruluşundan bu yana 13 ay geçti. Afgan halk kitleleri her geçen gün daha fazla Taraki'ye ve sosyal-emperyalizme karşı ayağa kalkıyor. Amerika ve Çin tarafından desteklenen diğer gerici klikler de halk hareketini kendi önderlikleri altına alarak bastırmaya çalışıyorlar.

SOVYETLERİN VİETNAMI

Geçen yılın aralık ayında Afganistan ile Rusya arasında imzalanan "Dostluk (kölelik) Anlaşması"yla birlikte sosyal-emperyalistler Afganistan'a doğrudan müdahaleyi meşrulaştırdılar. Afgan halkının ve köylülerinin bağımsızlık, toprak ve özgürlük için mücadelesi ülkenin her yanına yayıldı. Taraki diktatörlüğünün halk isyanını tek başına bastırmakta yetersiz kalması üzerine sosyal-emperyalistler, Rus uzmanları ve askerleriyle isyanı ezmeye çalışıyorlar.

Afgan topraklarındaki 40.000'den fazla Rus uzmanı ve askeri, halk hareketini bastırmakta yetersiz kalıyor. Afgan halkı Rus işgaline karşı mücadelesinde şimdiye kadar 100.000'den fazla şehit verdi. 60.000'den fazla siyasi tutuklu hapishanelere sığmayınca tutukluların bir kısmı Rusya'daki hapishanelere nakledildi.

İSLAMCI AKIMLAR HALK HAREKETİNİ BASTIRMAYA ÇALIŞIYOR

Afgan komünistleri, demokrat ve yurtsever güçleri ülkelerinin bağımsızlığı ve kurtuluşu için mücadele ediyorlar. Ancak hem Davut döneminde ilerici güçlerin büyük ölçüde kıyıma uğramış olması sonucu hem de diğer öznel etkenlerin yetersizliği nedeniyle halk güçleri tek bir merkez altında birleşememiş durumda. Birleşik bir cephe mevcut değil. Bu da büyük ölçüde diğer gerici güçlerin işine yarıyor.

Her yerde olduğu gibi Afganistan'da da emperyalistler ve uşakları halk hareketini kendi çıkarlarına yöneltmek için yeni yeni dolaplar çeviriyor. Yüzyılın başından beri Afganistan'daki her türlü ilerici hareketin yeminli düşmanı olan siyasal gruplar şimdi güya Rus işgaline karşı çıkarak ülkenin bağımsızlığı için mücadele ettikleri izlenimini vermeye çalışıyorlar.

İlerici Afgan Emiri Emanullah Han'a karşı mücadeleyi yöneten Müslüman kardeşler ve diğer islamcı hareketler halk hareketinin batılı emperyalistlerin güdümünde kalması için çalışıyorlar. Eskiden İngiliz emperyalizminin uşakları olan bu hareketler şimdi özellikle Amerikan emperyalizmi ve Alman emperyalizmi tarafından destekleniyor.

ÇİN SOSYAL-EMPERYALİZMİ YİNE SAHNEDE

Afgan komprador burjuvazisinin ve toprak ağalarının bir kesimi tarafından yönetilen bu hareketlerin merkezi Pakistan topraklarında. Bu güçlerin baş destekçisi ise diğer emperyalistlerin yanı sıra Çin sosyal-emperyalizmi. Çin sosyal-emperyalizmi gerici güçlere silah ve para yardımı yapıyor.

Müslüman Kardeşler adlı hareketin ("İslam Partisi", "İslam Grubu", "İslam Birliği") yürüttüğü mücadelenin hiçbir ilerici yönü yok ve bu mücadele 'Üç Dünyacı' revizyonistlerin yansıttığının aksine gericiler arasındaki bir çatışmadan ibaret. Tüm gerici güçlerin amacı Afganistan'daki hareketin gelişmesini ve düzene yönelmesini engellemek ve boğmaktır.

SOSYALİST ARNAVUTLUK'tan

Arnavutluk kadını, tüm halkın silahlandırılması yoluyla sosyalist Anavatanın savunulmasında etkin olarak rol almaktadır.

Kadının özgürlüğüne ve kurtuluşuna giden yol, onun toplumsal üretim içine çekilmesini gerektirir.

Kuruluşunun 35. yılında

Sosyalist Arnavutluk'ta kadınlar

Kurtuluştan önce ezilen, horlanan Arnavutluk kadını bugün hayatın her alanında etkin olarak yer alıyor. Ulusal Kurtuluş Savaşı'na katılan, fedakarca savaşan kadınlar bugün sosyalist inşada, sosyalist anavatanın savunulmasında ve güçlendirilmesinde, üretimde, kısacası hayatın her alanında erkeklerle birlikte, onlarla eşit hak ve görevlere sahiptir.

1938'de herhangi bir devlet işinde çalışan yalnızca 668 kadın vardı. Bugün Arnavutluk'ta kadınlar tüm çalışanların %47'sini oluşturuyorlar. Hafif sanayi, gıda sanayi, eğitim, sağlık hizmetleri, ticaret gibi sektörlerde bu oran % 55-80'e dek yükselmektedir.

Arnavutluk kadını, üretimde ve diğer alanlarda olduğu gibi siyaset alanında da etkin olarak yer almaktadır. Bugün kadınlar Halk Meclisi üyelerinin % 33.3'ünü, Arnavutluk Emek Partisi üyelerinin % 25'ini, Mahkeme üyelerinin % 26'sını, kitle örgütleri önderliğinin % 41.2'sini oluşturmaktadır.

Arnavutluk kadınının hakları yasal güvence altındadır. Arnavutluk Sosyalist Halk Cumhuriyeti Anayasası'nın 41. maddesi şöyle diyor:

"Siyasal baskıdan ve ekonomik sömürüden kurtulan kadın, ülkenin sosyalist inşasında ve Anayurdun savunulmasında etkin bir biçimde yer alır. Kadın çalışmada, ücrette, tatilde, toplumsal güvenlikte ve ailede olduğu gibi tüm toplumsal-siyasal çalışmalarda erkeklerle eşit haklardan yararlanır."

Sosyalist Arnavutluk gerçeği, kadınların gerçek kurtuluşlarının yalnızca sosyalizmle gerçekleşeceğini, kurtuluşa giden tek yolun onların üretimde ve hayatın her alanında etkin olarak yer almalarıyla olduğunu göstermiştir. Uzun ve karmaşık bir süreç olan kadınların kurtuluşu yalnızca özgür bir kadının yaratılmasını değil, aynı zamanda kadın konusunda yabancı kavram ve önyargılar gibi, siyasal, ekonomik ve toplumsal baskılardan arındırılmış bir toplumun da yaratılmasını gerektirir.

Kendi kurtuluşlarının, toplumun kurtuluşundan bağımsız olmadığının bilincinde olan Arnavutluk kadını dün Ulusal Kurtuluş Savaşı'nda fedakarca savaştı, bugün sosyalist inşada, sosyalist Anavatanın savunulmasında ve güçlendirilmesinde etkin olarak yer almaktadır.

5 kıta'dan

FİLİPİN YURTSEVERLER MÜCADELEYİ SÜRDÜRÜYOR

Filipin yurtseverleri gerici Markos rejimine karşı bir dizi silahlı eyleme girişmişlerdir. Bu eylemler sırasında, Lup bölgesinde gerici rejimin 3 askerini öldürmüşler ve düşman, büyük askeri malzeme kaybına uğramıştır. İndenan kentinde yurtseverler, askerlerin bulunduğu bir otobüse saldırdılar ve 8 askeri daha öldürdüler

SUDAN ZAMLARA KARŞI GÖSTERİLER DÜZENLENDİ

Gıda maddeleriyle benzine yapılan ve % 35'i bulan zamlardan sonra, Hartum, Omdurman'da ve diğer büyük kentlerde, öğrenciler protesto gösterileri düzenledi. Gösteriler sırasında öğrenciler polisle çatıştı ve bazı araçları yaktı. Bunun üzerine, "Olağanüstü durum" ilan edildi ve büyük kentlerde okullar kapatıldı.

ZİMBABVE YURTSEVERLER, IRKÇI REJİME KORKU SALIYOR

Zimbabve yurtseverleri doğu bölgesinde giriştikleri bir eylem sırasında aralarında zalimliğiyle ün salmış büyük bir toprak sahibinin de bulunduğu 18 düşmanı öldürdüler. Düşman cephanesinin askeri havaalanına indirilmesini engellemek amacıyla, alana mayın döşediler ve düşman kuvvetlerini askeri mal kaybına uğrattılar. Diğer bir yurtsever bölük ise, Vulevaya kentinin yakınındaki demiryolunu havaya uçurdu.

Gazetemizin 171 sayısının 2. sayfasında Çin'de Reklamlarla ilgili yazının üzerinde bulunan küpür teknik bir aksaklık sonucu yanlış basılmıştır. Çin revizyonistlerinin batılı tekelleri "Çin Cennetine" davet eden Businesweek dergisinde yayınlanan ilanı bir kez daha yayınlıyoruz.

MARKSİST-LENİNİST HAREKET BÜTÜN DÜNYADA BÜYÜYOR, GÜÇLENİYOR

İSPANYA KOMÜNİST PARTİSİ/MARKSİST-LENİNİST YÜRÜTME KOMİTESİ'NİN 29 TEMMUZ PROVOKATİF EYLEMLERE İLİŞKİN AÇIKLAMASI:

"Halkların kurtuluşu, tecrit edilmiş bir azınlığın değil kendi eserleri olmalıdır"

Kısa bir süre önce Madrid'te iki tren istasyonunda ve hava limanında arka arkaya üç bomba patladı. Beş kişi anında öldü ve yüzlercesi yaralandı. Bu kanlı katliamın sorumluluğunu Bask örgütü ETA'nın sözümona siyasal-askeri kanadı (ETA-pm) üstlendi. İspanya emekçileri arasında bu kanlı eylem büyük tepkilere yol açtı. Bu olay İspanyol gerici rejimi için ise, ülkenin devrimci güçlerine yönelik terörü yoğunlaştırmak için yeni bir vesile oldu. İKP/ML'nin bu konuya ilişkin açıklamasından bazı bölümler yayınlıyoruz:

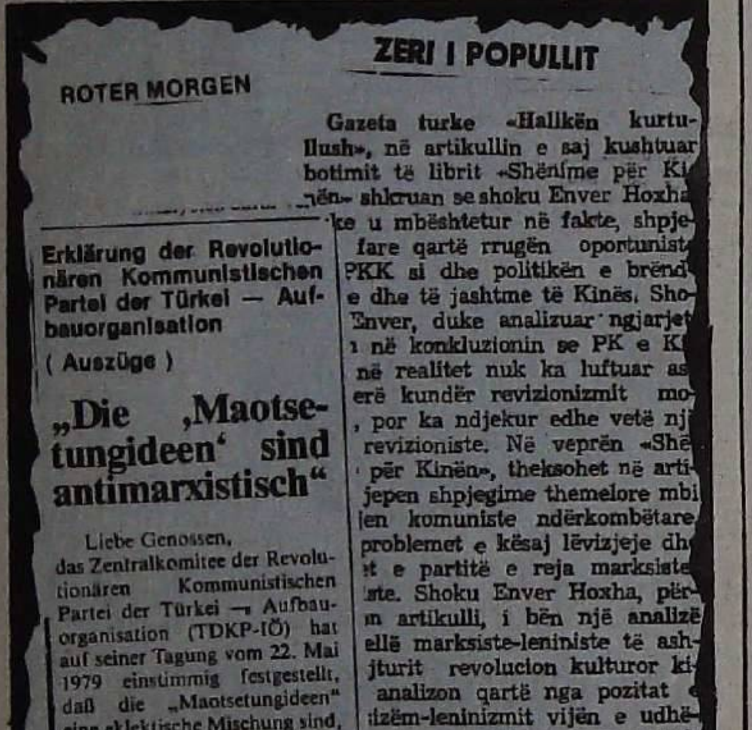
"İspanya Komünist Partisi/ML Yürütme Komitesi 29 Temmuz'da Madrid'de işlenen cinayetleri şiddetle mahkum ediyor. Bu eylemler, hangi güç ya da grubun sorumluluğu üstlenmesinden ve bu örgütlerin ideolojisinden bağımsız olarak halk kitlelerine yönelik açık faşist bir niteliğe sahip provokasyon ve cinayetlerdir. Halkın çıkarı doğrultusunda böylesine bir vahşeti haklı gösterebilecek tek bir siyasal hedef yoktur

"Görüldüğü gibi (ve basının söylediğine göre) bu olayın sorumluluğunu ETA(pm) üstlendi. Bask halkının mücadelesini yalnızca desteklemekle kalmayıp, Bask bölgesinin kendi kaderini tayin hakkını gerçekten kazanabilmesi için İspanya halklarının proleter öncüsü olarak aktif bir biçimde bu mücadeleye katılan Partimiz, halkların kurtuluşunun, terörist yöntemlere başvurarak tüm halkı temsil ettiklerini iddia eden tecrit olmuş bir azınlığın değil, mutlak olarak kendi eseri olması gerektiği düşüncesini her zaman savunmuştur. Böylesine saldırılar son tahlilde, başta öncüsü, işçi sınıfı olmak üzere halk kitlelerinin kendi mücadeleleri sonucu haklarını ve özgürlüklerini elde etmelerini engellemektedir.

Bask halkının mücadelesini, İspanya halkının mücadelesinden ayıranların ve ona karşı çıkanların yalnızca halklarımıza zarar vermekle kalmayıp, aynı zamanda faşizmin, gericiliğin ve oligarşinin oyununu oynadıklarını bir kez daha belirtiyoruz. Bask halkı, İspanya'daki bütün halkı ortak düşman tarafından baskı altında tutulduğu sürece özgür olamaz...

İspanya Komünist Partisi/ML Yürütme Komitesi her zaman halka karşı olan çeşitli görünümlerdeki bu bir dizi saldırıdan ötürü İspanya halklarını ve özellikle işçi sınıfı ve yoksul köylülüğü uyanıklığı artırmaya ve geniş bir anti-faşist, Cumhuriyetçi halk cephesi oluşturmaya çağırıyor. Yalnızca geniş anti-faşist, cumhuriyetçi birlik ve İspanya halklarının mücadelesi faşizmi ve gericiliği yerle bir edebilir.

ULUSLARARASI KOMÜNİST HAREKET VE TÜRKİYE

ROTER MORGEN

Erklärung der Revolutionären Kommunistischen Partei der Türkei — Aufbauorganisation

(Auszüge)

„Die ‚Maotsetungideen' sind antimarxistisch"

Liebe Genossen,
das Zentralkomitee der Revolutionären Kommunistischen Partei der Türkei — Aufbauorganisation (TDKP-IÖ) hat auf seiner Tagung vom 22. Mai 1979 einstimmig festgestellt, daß die „Maotsetungideen" eine eklektische Mischung sind, die aus einigen dem Marxismus-Leninismus entliehenen Ansichten und Formulierungen und aus kleinbürgerlichen, opportunistischen, revisionistischen und idealistischen Ge-[illegible] Thesen aller

ZERI I POPULLIT

Gazeta turke «Halkën kurtullush», në artikullin e saj kushtuar botimit të librit «Shënime për Ki-nën» shkruan se shoku Enver Hoxha [illegible]ke u mbështetur në fakte, shpje[illegible] fare qartë rrugën oportunist[illegible] PKK si dhe politikën e brend[illegible] e dhe të jashtme të Kinës. Sho[illegible] Enver, duke analizuar ngjarje[illegible] në konkluzionin se PK e K[illegible] në realitet nuk ka luftuar as[illegible] erë kundër revizionizmit mo[illegible], por ka ndjekur edhe vetë nj[illegible] revizioniste. Në veprën «Shë[illegible] për Kinën», theksohet në arti[illegible] jepen shpjegime themelore mbi[illegible] [illegible]en komuniste ndërkombëtare[illegible] problemet e kësaj lëvizjeje dh[illegible] [illegible]t e partitë e reja marksiste[illegible] [illegible]ste. Shoku Enver Hoxha, për[illegible] [illegible]m artikulli, i bën një analizë [illegible]ellë marksiste-leniniste të ash[illegible] jturit revolucion kulturor ki[illegible] analizon qartë nga pozitat [illegible] [illegible]izëm-leninizmit vijën e udhë[illegible] [illegible] kineze gjatë revolucionit kul[illegible] synimet e grupeve të ndrysh[illegible] [illegible]ënda PK të Kinës si dhe zhvi[illegible] e revizionizmit kinez. Kjo ve[illegible] [illegible]htë një armë tjetër e fortë në [illegible] e revolucionarëve.

Roter Morgen

MAO ZEDUNG DÜŞÜNCESİ ANTİ-MARKSİSTTİR

Almanya Komünist Partisi/ML, 10 Ağustos 1979 tarihli merkez organı "Roter Morgen"de, Türkiye Devrimci Komünist Partisi-İnşa Örgütü'nün "Mao Zedung Düşüncesi" ile ilgili açıklamasından bazı bölümler yayınlamıştır.

Zeri i Popullit

(AEP-MK ORGANI, 18 TEMMUZ 1979)

Arnavutluk Emek Partisi MK organı "Zeri i Popullit" gazetesi, "Çin Üzerine Düşünceler"in yayınlanmasına ilişkin "Halkın Kurtuluşu" gazetesinin bir makalesinde bu kitabı tanıttığı haberini veriyor. Gazetede makaleden bazı bölümler yer alıyor.

100. DOĞUM YILINDA
STALİN
Yaşasın Marksizm-Leninizm

③

Devrime adanmış bir yaşam 1879-1953 (2)

(5) 7 Mart 1902'den itibaren Rusya'da kabaran devrim dalgasını bastırabilmek için geniş ölçüde tutuklamalar başladı. Öte yandan Sosyal-Demokrat gruplar, grev komiteleri kuruyor, bütün grevlere önderlik ediyorlardı. Grev dalgası tüm Rusya'yı kapladı. Stalin, Rothschild ve Mantaşev fabrikalarındaki tutuklanan grevci işçilerin serbest bırakılması için bir gösteri düzenledi. Polis gösteriye saldırdı ve üçyüz işçiyi tutukladı. Ertesi gün Stalin, dok ve demiryolu işçilerinin de katıldığı daha büyük bir gösteri düzenleyerek polisin saldırılarına karşı çıktı.

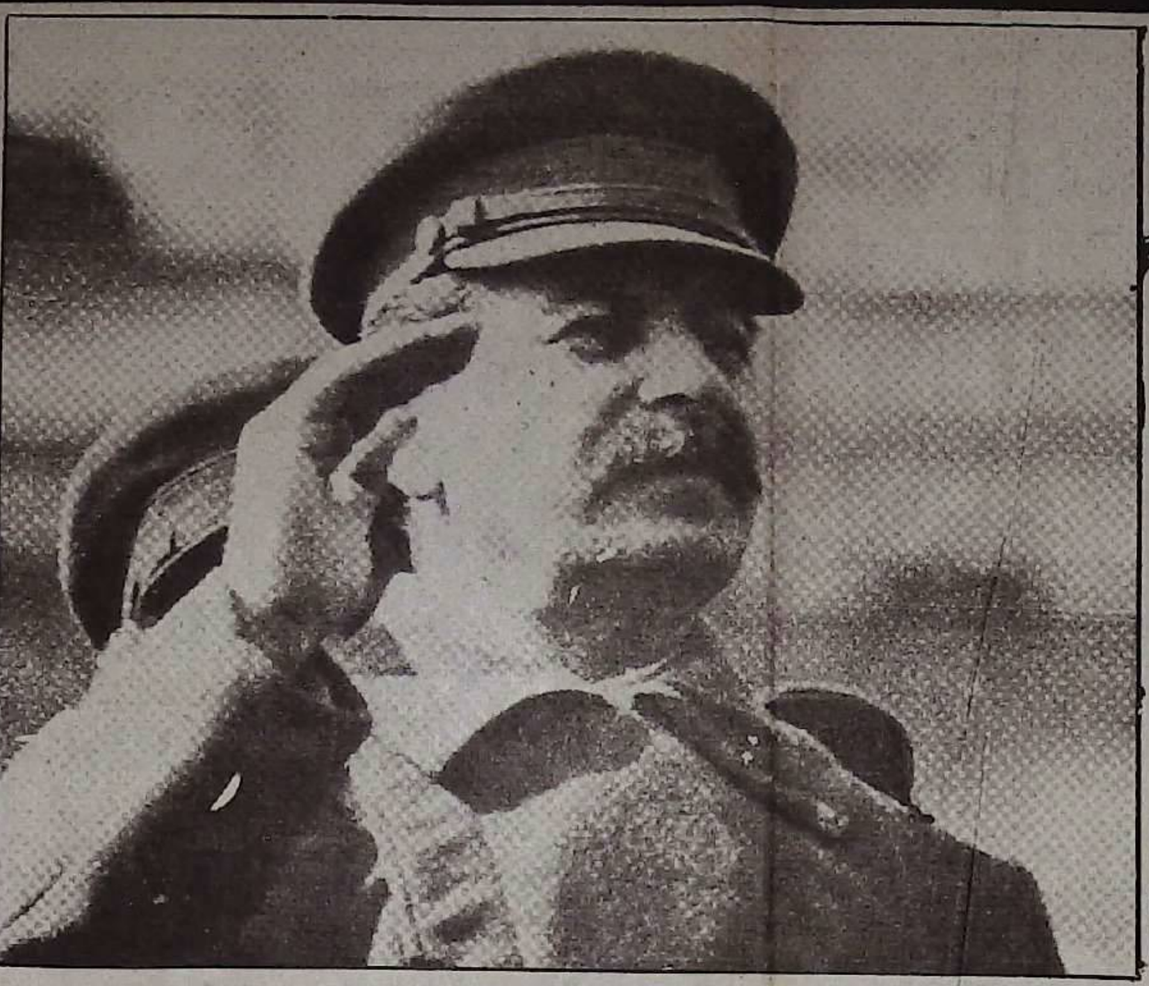
(6) Başlarında Stalin'in bulunduğu ellerinde kızıl bayraklar taşıyan işçiler tutukluların serbest bırakılması için, sürgün barakalarına yürüdüler. Polis göstericilere ateş açtı, 15 işçi öldü ve çok sayıda işçi de yaralandı. Onlarca şehit verildi.ama *tutukluların da serbest* bırakılması sağlandı. Üç gün sonra Stalin, mücadelede şehit düşenler için bir cenaze töreni düzenledi. O günlerde Stalin'in kaleme aldığı onun devrimci coşkusunu dile getiren bir broşür tüm Batum ve çevresine dağıtıldı. (İlk kez 5 Nisan 1902 de önder Parti grubunun bir toplantısı sırasında tutuklanan Stalin, Batum'daki devrimci harekette önder ve öğretmen olmaktan hüküm giydi.

(7) İlk önce Batum hapisanesine götürülen Stalin hapisane yaşantısına daha önce uygulanmayan, disiplini ver örgütlülüğü getirdi. Yapılması gereken her şeyin örgütlü bir biçimde yapılması gerektiğini söylüyordu. Hapisanede tartışmalar örgütlüyor, tartışmaların da son derece düzenli ve disiplinli olmasını sağlıyordu. Bir yıl sonra Stalin'de, yığınlar halinde Sibirya'ya sürgüne gönderilenlerin arasındaydı. Bu sürgün merkezleri, çoğunlukla bir çok devrimcinin Lenin'in izleyicisi haline geldiği "Komünizm Okulları" oldular. Stalin, Lenin'den ilk mektubu burada aldı.

(8) Stalin 4 Ocak 1904'de sürgünden kaçtı ve Gürcistan'a döndü. Dönüşünden bir kaç ay önce, Stalin daha Sibirya'dayken, Sosyal-Demokratların İkinci Konferansı Londra'da toplanmıştı ve Bolşevikler ve Menşevikler arasındaki kesin ayrılık şu yüzüne çıkmıştı. Stalin, daha konferanstan çok önce Bolşeviklerin önderi Lenin'in yanında saf tutmuştu. Stalin, Lenin'i ve devrimci görüşleri savunmada bir an bile tereddüte düşmedi. Aylar boyunca Kafkasya'nın tüm kentlerini dolaşarak devrimci düşünceleri var gücüyle yaymaya çalıştı.

"...Kapitalizmden sosyalizme geçiş ve işçi sınıfının kapitalizmin boyunduruğundan kurtulması ve yavaş değişmelerle, reformlarla değil, ancak ve ancak kapitalist sistemin niteliksel değişimiyle, devrim yoluyla gerçekleştirilebilir."

STALİN

Diyalektik ve Tarihsel Materyalizm Sf.12 Yıldız Yayınevi)

Stalin ve Marksist-Leninist devrim teorisi

Stalin'in ismi, nasıl proletaryadan, onun çıkarları ve davasından ayrılamazsa; proletarya ve ezilen halkların varlığının ve sınıf mücadelesinin kaçınılmaz gereği olan devrim ve yorulmak bilmeden devrim fikri ve pratiğinin savunulmasından da ayrılamaz.

Stalin, proletarya ve ezilen halkların kurtuluş yolu olarak, toplumsal gelişmenin zorunlu bir adımı olan devrimin kaçınılmazlığını savunmakla ve her zaman kitleleri buna hazırlamak gerektiğini öğütlemekle kalmadı. O aynı zamanda tüm reformcu revizyonist, karşı-devrimci teori ve tezlerle amansızca savastı; bu mücadeleler içersinde Leninist devrim teorisini özetledi ve geliştirdi.

Devrim: Bir zorunluluk

Stalin toplumun dönüşümü için devrimin zorunlu olup olmadığı sorusunu en açık bir biçimiyle ve olumlu olarak cevaplandırdı. Ona göre devrim zorunluydu ve toplumlar başka bir yoldan, uzlaşmaz sınıf karşıtlıkları temelinde şiddetli bir çatışma ve toplumun niteliğinde bir değişiklik olmaksızın dönüşemez ve ilerlevemezlerdi. O, Bernstein'in ortaya attığı ve sonradan 2.Enternasyonal hainleri tarafından bugün de Yugoslav ve "Euro komünist" revizyonizm değiş kenleri tarafından savunulan "üretici güçler teorisi", "yapısal reformlar" ve "kapitalizmin kendi içinde sosyalizme dönüşeceği" vb. teorilerinin karşısında daima devrimin zorunluluğunu ortaya koydu. Ona göre, toplumlar eski temellerini koruyarak yeni bir toplumun ortaya çıkmasına yol açamazlardı. Eski toplumun üzerinde yükseldiği uzlaşmaz sınıf karşıtlığının çözümlenmesi, yeni çelişmesiyle birlikte yeni bir toplumun kurulması objektif olarak zorunluydu. O, devrimi, Maocu revizyonizmin lanse etmeye çalıştığı gibi uzlaşmaz sınıflar arasında basit bir yöneten-yönetilen yer değiştirmesi olarak kavramıyor aksine eski hakim sınıfları devirip tasfiye eden bir toplumsal faaliyet olarak görüyordu. O, özellikle sosyalist toplumun eski kapitalist toplum temelinde, onun sınırları içinde yapılması öngörülen reformlar yoluyla gerçekleşemeyeceğini; belediyeleştirme kooperatifleştirme vb. yollarla kapitalizmin sosyalizasyonu yoluyla sosyalist toplumu kurmanın mümkün olmadığını önemle vurguluyor ve devrime gerek olmadığını, üretici güçlerin gelişmesinin, emeği ve üretimi sosyalleştirerek kendiliğinden ve özel mülkiyet şartlarında sosyalizme yol açacağını söyleyen 2.Enternasyonal revizyonizmini yere vuruyordu.

Stalin devrimin gerekliliğini inkar eden Titocu "özyönetim sosyalizmi"ni de mahkum etmede duraksamadı, onun kapitalizmin uşağı karakterini açığa vurdu. Stalin'in görüşleri, ülkemizde, kapitalizmi ve burjuva diktatörlüğünü savunmakla da kalmayıp, emperyalizmi ve uşaklarını ve faşist diktatörlüğü savunma konumunda olanTKP ve TİKP revizyonizminin karşı-devrimci teorilerinin de bütünüyle karşıtıdır. Düzenin, onun istikrarının, ekonomik ve politik buhranın atlatılmasının savunucusu teoriler geliştiren, devrimi ve devrimci faaliyeti "anarşi" olarak niteleyen Amerikan ve Çin uşağı TİKP revizyonizmini yere çalmada Stalin'in fikirleri yolumuzu aydınlatıyor. O'nun fikirleri, yine, devrimin gerekliliğini reddeden mevcut züzen ve burjuva devlet sınırları içinde düzenlemelerden ibaret bir sözde "devrim"i "ileri demokratik düzen"i öngören TKP revizyonizmine karşı mücadelenin yolunu aydınlatmaktadır.

Çağımızda dünya çapında proleter devriminin şartları vardır

Stalin, devrim ve onun zaferi için şartların olup olmadığı sorusunu en açık biçimiyle ve olumlu olarak cevaplandırdı ve emperyalizm ve proleter devrimleri çağında onun kalkındığı temelleri tahlil etti. O, Lenin'in "emperyalizm, sosyalist devrimin arefesidir" tezini geliştirdi.

Stalin'e göre çağımızda kapitalizm gericileşmiş çelişmelerin had safhada keskinleşmiş ve dünya çapında proleter devrimin koşulları olgunlaşmıştı. O gelişmiş kapitalist ülkelerde mali sermaye egemenliğini kapitalizmin temellerine karşı öfkeyi artırdığını ve "kapitalist ülkelerde devrimci bunalımın ağırlaşması, metropollerde iç proleter cephede patlama öğeleri - nin artması"nın kaçınılmaz olduğunu gösterdi. İkinci olarak, kapitalizm, bir dünya sistemine dönüşmüş; sömürge, yarı-sömürge ve bağımlı ülkeler bu sistemin bir parçası durumuna gelmişti. Bir avuç emperyalist ülke tarafından çok yönlü olarak köleleştirilen ve sömürgeci baskı altına alınan sömürgelerde devrimci bunalımın ağırlaşması, dış cephede, sömürgeler cephesinde, emperyalizme karşı gittikçe artan sayıda ayaklanma öğeleri oluşmuştu. Ve üçüncü olarak, dünyayı, nüfuz ve etki alanlarını paylaşmak için emperyalistlerin birbirine girmesi kaçınılmazdı. Kapitalizmin eşitsiz gelişmesi, emperyalist sistemi içeriden zayıflatıp çürümesini derinleştiren kendi içindeki çelişmeyi keskinleştirecek, kapitalizmin bunalımının ağırlaşmasına savaşlara vb. yol açacaktı.

Stalin, emperyalizm çağının bu belli başlı olguların tahlili temelinde dünya çapında proleter devrimin objektif şartlarının varlığını göstermekle kalmadı. Leninist devrim teorisinin iki önemli tezine daha işaret etti. Artık devrimin şartlarını tek tek ülkelerle sınırlı olarak ele almak yanlıştı; devrim, emperyalist sistemin tümü açısından ele alınmalıydı ve o, empreyalist zincirin en zayıf noktasından kırılması şeklinde gerçekleşecekti. İkinci olarak bu, geri ülkelerde de mümkündü ve emperyalist sistemin oluşması bu ülkelerde proletarya hegemonyası ve kesintisiz olarak proleter devrime geçişin şartlarını hazırlamıştı.

Stalin'in bu görüşleri özellikle 2.Enternasyonal hainlerine ağır darbeler indirdi. Ama aynı zamanda, proletaryanın ortadan kalkmakta ya da diğer sınıfların proleterleşmekte olduğu, bilimsel-teknik devrimin tekelci devlet kapitalizminin gelişmesinin sosyalizme götürdüğü vb. teoriler ileri süren modern revizyonistler, özellikle "Euro Koministler"e ağır darbeler vuran bu görüşler, günümüzde de proletaryanın paslanmaz silahlarındandır. Bu görüşler modern revizyonistlerin "kapitalist olmayan yol" safsatasının panzehiri olduğu gibi; dünyanın ve özellikle Avrupa'nın devrim için gerekli şartlara sahip olmadığını, dünya proletaryası ile ezilen halkların Rusya'ya karşı diğer emperyalistleri ve kendi gerici burjuva ve toprak ağalarını desteklemeleri gerektiğini vazeden Maocu, "üç dünya" cı karşı-devrimci görüşlerin de panzehiridir. Yine örneğin Mao Zedung ve takipçileri çeşitli ülkelerdeki Maocular kesintisiz devrim teorisini reddederken en başta Stalin'e saldırmak zorundaydılar ama onun görüşleri doğrultusunda yere çalınmaları da kaçınılmazdır.

Günümüzde dünya çapında devrimci durumların doğmakta olduğu ve doğduğu şartlarda Stalin'in devrimin zaferi için çağın genel olarak elverişli şartlar sunduğu şeklindeki öğretisi daha da önem kazanmıştır. Artık devrimin subjektif koşullarının hazırlanması gittikçe daha büyük bir çabayı gerektirmekte ve bu en başta proleter devrimcilerin Stalin'in kayıtsız şartsız karşısında yer aldığı kendiliğindecilik teorisinin teşhiri görevini küçümsemeden yüklenmelerini zorunlu kılmaktadır. Stalin'in dediği gibi, "bu teori, hareketin ancak gerçekleşmesi mümkün olan ve kapitalizm için 'kabul edilebilir' talepler çizgisi izlemesi gerektiği anlamını taşır". Diğerleri nin yanısıra özellikle Maocu revizyonizmin "kitlelerden kitlelere" formülasyonuyla yücelttiği ve partinin devrimdeki yönetici rolü ve siyasi sınıf bilincinin öneminin reddine dayanan ve kapitalizmin sınırlarını kutsallaştıran bu oportünist teoriye karşı Stalin'in fikirleri doğrultusunda mücadele edilmesi acil bir sorundur. Bu, Stalin'in yere çaldığı reformcu "aşamalar teorisi"ne karşı mücadeleyle de birleştirilmelidir. Devrimin gerekliliğini reddeden ve zaferinin şartını gericilerle ittifakta görüp bu tür ittifakları, geçici uzlaşmaları ilkeleştiren Maocu vaazlar bu çerçevede ve Stalin'e dayanarak teşhir edilebilir. Stalin'in fikirleri bu açıdan da öğreticidir ve Mao Zedung diğer modern revizyonistler gibi bu konuda zamanında Stalin'in mücadele ettiği örneğin Menşevikler ve Buharincilerden tümüyle farklı ve yeni görüşlere sahip değildir. O, reformları yüceltir ve burjuvazi ve gericilerle birliği mutlaklaştırırken Stalin düşmanlarının izini sürmekten başka birşey yapmamıştır. Oysa, tek tek geçici uzlaşmalar yapmaktan çekinmeden reformları devrimci mücadelenin ikincil ürünü olarak gören ve genelleştirilmiş bir uzlaşmalar siyasetini ve kapitalizmin sınırlarını kabullenmeyi reformculuğun özü olarak mahkum eden Stalin'in fikirleri dün olduğu gibi bugün de dimdik ayakta durmaktadır.

Şiddete dayanan devrim ve proletarya diktatörlüğü

Stalin şiddete dayanan devrim fikrinin doğru olup olmadığı ve proletarya diktatörlüğü sorununun proleter devrimin özü olup olmadığı sorularına açık ve olumlu cevaplar verdi. Bu konularda Leninizmin teorisini savunup özetleyen Stalin "barışçıl" geçiş gibi hayallere karşı açık mücadele yürüttü. Proleter devlete karşı çıkan anarşistleri teşhir etti Proletaryanın burjuvazi üzerindeki diktatörlüğünü bürokratizm vb. olarak niteleyen Troçkistlerin karşı devrimci saldırılarına hedef olan Stalin proletarya diktatörlüğünün gerek kurulması gerekse sürdürülmesi ve pekiştirilmesinin sorunlarını doğru olarak savundu, çözdü ve pratikte uyguladı. O, Lenin'in sadık bir takipçisi olarak, daha Marx ve Engels'in formüle etmiş oldukları, burjuva devlet makinası bürokratik-militarist kurumlar parçalanmadan, ezilen ve sömürülen kitlelerin ayaklanmasına dayanan zor yoluyla proletarya diktatörlüğü kurulup pekiştirilmeden devrimin zaferi ve kalıcılığından söz edilemeyeceği fikri doğrultusunda davrandı. Bu Leninist tutumu ona "gaddar" "Katil" vb. suçlamalarının yöneltilmesine neden oldu. Ama o burjuvazinin mezar kazıcısı proletaryanın önderi ve öğretmeniydi ve mezarın kazılması ve üstüne toprağın yığılması mücadelesinde proletaryayı yönetmesi ona ancak şan ve şeref sağladı.

Kruşçev daha işine başlarken temel saldırılarını Stalin'in bu tutumuna yöneltti. O bir yandan sözde "günün şartlarında şiddete dayanan devrimin tek yol olmadığı "barışçil geçişin mümkün olduğu vb. şarlatanlıklarına başvururken; öte yandan proletarya diktatörlüğünün yerini meşum " Halkın devleti"nin aldığını ilan etti. Bunlar, Browder ve Togliatti'nin uzun süredir savundukları ve daha La Selle ve Bernstein'in ortaya attığı gerici teorilerdi. Bugün de, tüm "Euro Kominist" partiler şiddete dayanan devrim ve proletarya diktatörlüğü önerilerini programlarından çıkarmış bulunuyorlardı. Sovyet modern revizyonistleri sözde Leninizme sadık kalır görünürlerken, sosyal-faşist darbeleri bu teorinin uygulanışı olarak göstermeye çalışıyorlar. Ama aynı zamanda kitlelerin burjuva düzeni ve devleti hedefleyerek yükselen mücadelesi karşısında da hem faşist ve hem reformcu yöntemlerle bu mücadeleyi bastırmaya çalışıyorlar. Onların uşakları TKP, TİP gibi partilerin ülkemizdeki fonksiyonları buna tamamen uygundur. Bu yüzden de Stalin'e kara çalmaya çalışmaktan geri durmuyorlar.

Çin'li revziyonistlere gelince, onlar Kruşçevin "Barışçıl geçiş" tezine karşı görünüşte mücadele yürüttüler ve sözde proletarya diktatörlüğü teorisini savundular. Ama hiçbir zaman burjuvaziye ve burjuva devlete karşı mücadeleyi öngörmediler ve burjuvaziyle uzlaşmadan vazgeçip ona karşı mücadeleye girişmediler. Ne burjuva ne de proletarya diktatörlüğü olmayan sözde "üçüncü tip devlet" onların "bütün halkın devletiydi" ve sovyet revizyonistleriyle burjuva karakterli çatışmalarını kamufle etmeye yönelik demagojik lafların dışında, gerçekte, "barışçıl geçiş" hayalinin (Karmaşık bir halde anarşist fikirlerle bir arada) savunucusu konumunu terk etmediler. Burjuvazi üzerinde topyekün diktatörlük ve komünist partinin bu diktatörlüğün aleti olması öğretisinin yerine, burjuvaziyle birlikte devlete katılma "sınıfsal uyum" ve çok partinin karşılıklı var olması ve denetimi vb.ni savundular ve doğal olarak Stalin'i "karşı devrimi bastırmada aşırı davranmak"la suçladılar. Onlara [illegible] göre burjuvazi üzerinde diktatörlük ve şiddet uygulanması, burjuva devletin şiddete dayanan devrim yoluyla yıkılması aşırılıktı. Ve ML'e saldırırken ve sağcı revizyonist kurumlarını gizlemek isterken sığınmaya çalıştıkları yer "halk savaşı" yaygaraları oldu. Mao Zedung gerçek halk savaşı ve devrim teorisi yerine, kitlelerin ayaklanmasından ve silahlı mücadelesinden kopardığı bireysel terörizmi ve gerilla savaşını mutlaklaştıran maceracı teorileri geçirmeye yöneldi ve bunu Çin devrimci pratiğini dahi hatalı olarak teorileştirerek yaptı. Oysa Stalin "Çin'de silahlı devrim, silahlı karşıdevrimle savaşmaktadır" derken ve genel olarak kitlelerin ayaklanması devrimci şiddet ve proletarya diktatörlüğü yolunu gösterirken, gerçek bir komünist için izlenmesi gereken hattı göstermişti

Stalin'in gösterdiği devrim yolunu izleyelim onun yürüdüğü yoldan yürüyelim.

Stalin'in yapıtlarında devrim düşüncesi

Stalin, devrimci yaşantısının ilk günlerinden başlayarak yaşamının son anına kadar reformculuğa, sosyal-demokrasiye, Titoculuğa, anarşizme ve Troçkizme karşı şiddete dayanan Marksist-Leninist devrim düşüncesini savunmuş ve geliştirmiştir.

Stalin, Gürcistan'daki devrimci mücadelesinin ilk yıllarında kaleme aldığı ve anarşizme karşı Marksizm savunduğu <u>Anarşizm mi? Sosyalizm mi?</u> adlı broşürünün üçüncü ve son bölümünde devrimin kaçınılmaz bir olgu olarak ortaya çıkacağını, devrimin bir zorunluluk olduğu düşüncesini berrak bir biçimde işlemiştir.

Lenin'in ölümünün ardından 1924'de Partiye Lenin Kaydı sırasında, yeni üyelere Sverdlov Üniversitesinde verilen bir dizi konferanstan oluşan <u>Leninizmin İlkeleri</u> kitabı da devrim düşüncesinin çeşitli açılardan işlendiği bir yapıttır. Stalin, bu kitabında, emperyalizmin, sosyalist devrimin arifesi olduğu, devrimin emperyalist zincirin en zayıf halkasında ortaya çıkacağı, 2.Enternasyonal'in döneklerinin barışçı geçiş tezlerinin yanlışlığı, devrimde ittifaklar sorunu ve burjuva demokratik devrimden sosyalist devrime geçişin zorunluluğu konuları üzerinde durur. Bu kitabın özellikle 3 ve 5. bölümleri bu konuların işlendiği yerler olarak öne çıkarlar.

Stalin, 1926 yılında Troçkistlere ve Zinovyevcilere karşı kaleme aldığı <u>Leninizmin Sorunları</u> başlıklı ünlü yazılarında da devrim düşüncesini en ince noktalarına kadar tartışır, Troçkistlerin "sürekli devrim" lafazanlığı altında devrimi olanaksız hale getiren düşüncelerini eleştirir, proletarya devriminin ancak proletarya diktatörlüğü ile sürdürülebileceğini gösterir.

<u>Ekim Devriminin Uluslararası Niteliği</u> ve <u>Ekim Devrimi ve Rus Komünistlerinin Taktikleri</u> adlı makalelerinde de sosyalist devrimin niteliği, devrim ve ulusal sorunun birliği, sömürge devrimleri ile bağı ve kapitalizmin çöküş çağı konularını işlemiştir. Ayrıca Stalin bu yazılarında devrime önderlik sorunu ve buna bağlı olarak parti düşüncesini açıklamıştır.

1926-27 yıllarındaki konuşma ve makalelerinden oluşan <u>Çin Üzerine</u> adlı yapıtı da yarı-sömürge ve sömürge ülkelerde ulusal demokratik ve halkçı karakterdeki devrim düşüncesini, bunun proletarya devrimi ile ilişkisini incelemiştir. Stalin bu tip ülkelerde ulusal özelliklere, devrimin sosyalist devrim sürecindekinden farklı müttefikler sorununa vb. dikkati çekmiştir.

ZİNCİRLERİMİZDEN BAŞKA KAYBEDECEK HİÇ BİR ŞEYİMİZ YOKTUR

Maden-İş'in «savaşım» çağrıları sahtedir

☆ GRUP SÖZLEŞMESİ BUGÜN PATRONLARI BİRLEŞTİRİRKEN, İŞÇİLERİ DAHA DA DAĞITMAKTADIR... GRUP SÖZLEŞMESİNE HAYIR !

☆ İŞÇİLER REVİZYONİST AĞALARA DEĞİL KENDİ GÜÇLERİNE GÜVENEREK MÜCADELEYE ATILMALI, MADEN-İŞ AĞALARININ MÜCADELEYİ YOZLAŞTIRMA ÇABALARINI ENGELLEMELİDİRLER.

☆ MADEN-İŞ SAF DIŞI BIRAKILMADAN MESS PATRONLARI YENİLGİYE UĞRATILAMAZ

☆ METALURJİ İŞÇİLERİNİN ÖNÜNDEKİ GÖREV: DSM İÇİNDE ÖRGÜTLENEREK, İŞKOLUNUN TEK SINIF SENDİKASI D. DEMİR-İŞ'İ İŞYERLERİNDE YETKİLİ KILMAKTIR

MESS'le yapılacak toplusözleşmede işçiler iki cephede birden savaşmak zorundadır

MESS işyerlerinde çalışan 40.000 işçiyi kapsayacak Grup Sözleşmeleri bu ay başından itibaren başlayacak. Sözleşme kapsamına giren 112 işyerinde çalışan işçilerin 30.000'i Maden-İş, 10.000'i ise Otomobil-İş üyesi.

Metalurji işçilerinin önemli bir kesimini oluşturan 40.000 işçinin toplusözleşme görüşmelerine taraf olması, bu sözleşmeyi alelade bir sözleşme olmanın ötesine geçiriyor. Buna bir de geçen toplusözleşme döneminde, metalurji işçilerinin MESS patronları ve sendika ağalarına rağmen 8 ay sürdürdükleri grevler eklenince girilen dönemin işçi sınıfımız açısından önemi daha da artıyor.

1978'de imzalanan toplusözleşme

Bilindiği gibi, MESS grevleri diye anılan ve 8 ay süren grevler, 1977 mayısı başında başlamış ve Maden-İş, "DGM'yi EZDİK SIRA MESS'DE" sloganıyla grevleri başlatmıştı. Grevlere başlama nedeni ise, MESS'in ısrar ettiği "Grup Sözleşmesi"ni işçilerin kabul etmemesi idi. Grev öncesi ve başlarında, Maden-İş de, görünürde Grup Sözleşmesine karşı çıkıyor ve DİSK dergisinin Mart 1977 3.sayısında 'Eskimiş Yeni Oyun" başlığı altında, MESS'in, "Grup Sözleşme"si önerisine kesin bir dille karşı çıkarak şöyle deniliyordu. "... tekelci sermaye bu amacı için, şimdi mücadelesinin araçlarını, yönetimini ve alanını genişleterek yeni bir öneri ile sahneye çıkıyor. Grup Sözleşmelerini giderek işkolu düzeyinde sözleşmeyi öne sürüyor.

(....)

"Yukardaki ifadeler, tekellerin sözcülüğünü yapan işveren örgütlerinin işkolu düzeyinde sözleşme yapma yolunda ilk adım olarak gördükleri grup sözleşmesi için aldığı kesin prensiplerdir" (a.ç DİSK Dergisi)

Yazı bütün olarak, 'Grup Sözleşmesi"nin sendikal hakları ve işçilerin şimdiye kadar kazandıklarını ortadan kaldırmak anlamına geleceği belirtiyor. Bununla da yetinmiyor Maden-İş ağaları, M. Ertürk, Spor Sergi Sarayı'ndaki toplantıda mücadeleci bir sendikacı havalarında işçilere tepeden bakarak, "Grup Sözleşmesini siz kabul etseniz bile biz kabul etmeyeceğiz" diye MESS'e atıp tutuyordu.

Kuşkusuz Maden-İş ağaları bu söylediklerinde samimi değillerdi. Ve başka bir hesap içindeydiler. Amaçları, iflas eden UDC girişimlerini metalurji işçilerinin direnişini bahane ederek yeniden canlandırmak ve MESS'e böyle önemli bir konuda geri adım attırarak kaybettikleri prestiji yeniden kazanmaktı. Ama bütün bu hesap, CHP'nin 5 Haziran seçimlerini kazanacağı hesabı üstüne oturtulmuştu. Bu hesap tutmayınca Maden-İş ağaları grevleri kırmaya yöneldiler. Bir yandan, işçilere 45 günde 1000 TL gibi komik bir grev parası ödeyerek, öte yandan grevci işçileri, evlerine kahvelere gönderip grev yerlerini, üstüne ölü toprağı serpilmiş yerler haline getirerek mücadeleyi bastırmaya, işçileri direnişten vazgeçirmeye çalıştılar. Daha da ileri giderek grev kırıcılığını açıkça yapmaya yöneldiler. Bütün bu grev kırıcı çabalar boşa çıkınca da, işçilerden gizli olarak toplusözleşmeyi imza ettiler. MESS'in daha baştan teklif ettiği şeylerin ötesinde yeni birşey olmayan toplusözleşme bir "ZAFER" olarak ilan edildi. Oysa bunun bir zafer değil, tam bir satış belgesi olduğunu en geri işçiler bile biliyordu.

MESS ise bayram ediyordu. Dayattığı bütün koşulları kabul ettirmiş, üstelik 8 aylık grev döneminde elindeki stokları tüketerek işçilere de para ödemekten kurtulmuştu.

Böylece Maden-İş sadece "Grup Sözleşmesi"ni toplusözleşme düzeni içine sokmakla kalmıyor, aynı zamanda, grevde geçen sürenin ücretini de almayarak, işçilerin kazanılmış haklarını burjuvaziye peşkeş çekiyor. Maden-İş'in revizyonist ağaları, bundan sonraki grevlerde geçen sürenin ücretinin ödenmemesi yolunu da açıyorlardı. (x)

Kısacası, Maden-İş'in, revizyonist ağaları, 1978 toplusözleşmesiyle; açlığa sefalete, ihanete rağmen 8 ay yiğitçe mücadele eden metalurji işçilerinin mücadelesini arkadan hançerlemişlerdir.

MESS'e karşı zafer ancak mücadele meydanlarında kazanılabilir. Bu sınıf sendikacılığı çizgisinde yürütülecek bir mücadele olmalıdır.

MESS meydan okuyor

MESS patronları bugün 1978 toplusözleşmesinde kazandığı zaferin şımarıklığı ile meydan okuyor.

MESS gazetesinin 6 Ağustos sayısını yaklaşan toplusözleşmeye ayıran patronlar, geçmiş toplusözleşmede Maden-İş ve Otomobil-İş' ağalarının ihanetini kendilerine basamak yaptıkları yazılarında da içinde bulundukları durumun "karanlık bir tablosu"nu çizdikten sonra, bu toplusözleşmede "hiç bir şey" vermeyeceklerini açıkça ilan ediyorlar.

Patronlar adına yaklaşan toplusözleşme ile ilgili olarak bir açıklama yapan MESS başkanı "müslüman kardeşlerden Turgut Özal şunları söylüyor:

"İşyerlerini ayakta tutma, teşebbüs gücünü öldürmemek ve çalışanlarımızı işsiz bırakmamak azmindeyiz ! Bu amaçla asla taviz vermeyeceğiz.... Şu husus kesinlikle bilinmelidir, bizim arkamızda devletin hazinesi yok; bizler hesabımızı bilen, bir hür teşebbüs kesimiyiz.... Elbette önce Türkiye'nin menfaatlarını düşüneceğiz !" vb. vb.

Bununla da yetinmiyor Turgut Özal, "aşırı taleplerde" bulunulursa "toplu işten çıkaracaklarını" söyleyerek, işçileri açlık ve sefalete terk etmekle tehdit ediyor.

«Savaşım» çagrıları

Maden-İş ağaları 30-31 Temmuz 1979'da Gönen'de yaptıkları toplantıdan sonra MESS patronlarına güya cevap vermek için atıp tuttular. Kemal Daysal; "% 170'in üzerinden ücret artışı, haftalık çalışma süresinin düşürülmesi, iş güvencesi ve yeni sosyal haklar" isteyeceklerini ilan ederken, Kemal Türkler işkolundaki tüm sendikaları ve DİSK'e bağlı sendikaları "dayanışmaya" çağırdı. Kemal Türkler "sendikalar arası her türden ikinci derece ayrılıkları bir kenara bırakıp tekellere karşı birleşmek bugün sendikal hareketin karşısında duran başlıca görevdir" dedikten sonra, işkolundaki sendikaları, "birlik ve dayanışmaya" çağırıyor.

Öte yandan DİSK ağaları, işçi taleplerini dikkate alır pozlarda, işyerlerinde anket formları dağıtarak sözde işçilerin taleplerini tespit edip bu talepleri savunacakları havasını vermeye çalışıyorlar.

Revizyonist ağalar gerek öteki sendikalara dayanışma çağrısı yapmaları gerek savaşım çağrıları yapmaları, gerekse tabanın taleplerine kulak veriyor görünmeleri, etraflarındaki tecrit zincirini kırma, tabanda kendilerine demokrasi yanlısı ve mücadeleci bir çizgi izledikleri görünümünü verme ihtiyacından gelmektedir. Yoksa onlar, ne mücadeleci bir çizgi izlemeye ne de tabanın taleplerini dikkate almaya niyetlidirler.

Ama bu sefer metalurji işçilerini kandıramayacak yeni bi ihanet sözleşmesini işçilere kabul ettiremeyeceklerdir. Çünkü işçiler, bu sahte kahramanları kendi öz deneyleriyle tanımış, onların devrimci maskeli işçi düşmanları olduklarını görmüşlerdir. Dahası revizyonist ağaların bir yandan mücadeleci pozlarda ortada dolaşıp, "MESS'i ezeceğiz" demagojisini yaparken, el altından MESS'le nasıl anlaştıklarını görmüşlerdir.

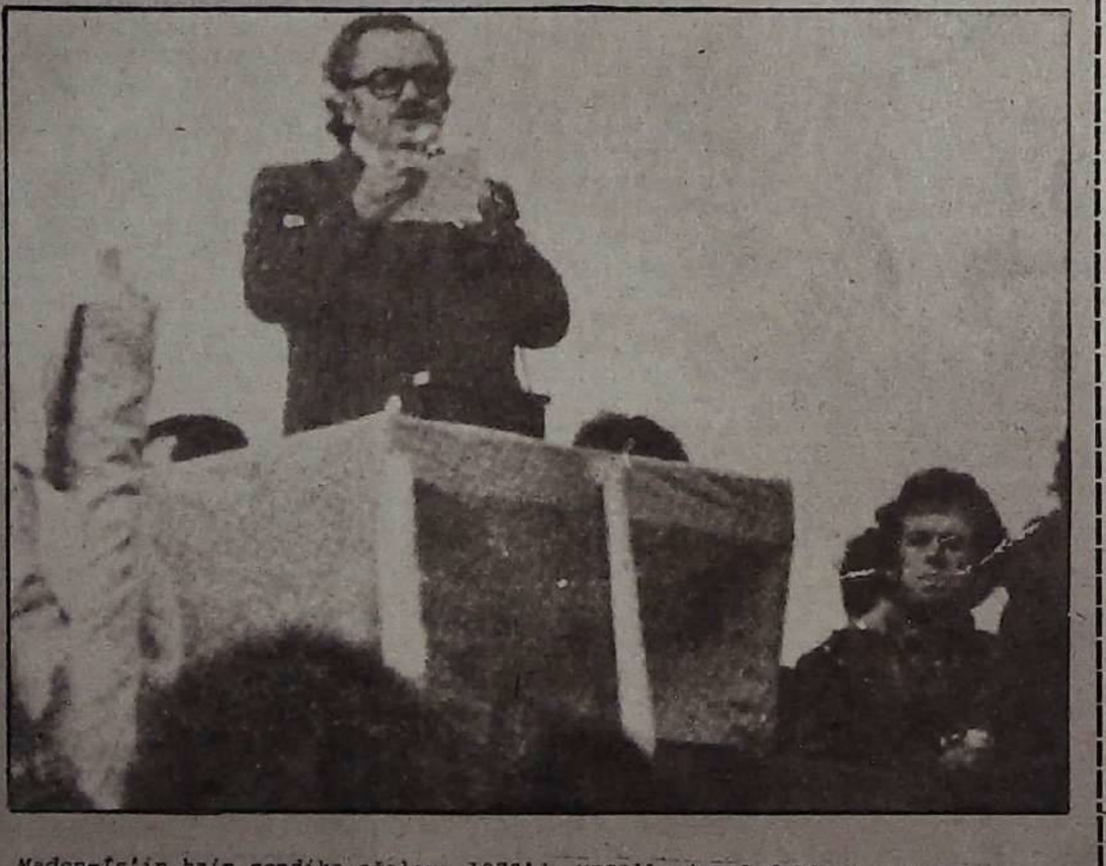
Hiç kuşkusuz Maden-İş ağaları değişmemiş, tersine geçen sürede daha da çirkefe batarak, işçi sınıfına karşı sayısız suç işlemişlerdir. Bu nedenledir ki, bunların atıp tutmaları sahtedir. Onlar daha şimdiden MESS'le anlaşmanın "uygun" yollarını aramaktadırlar. Nasıl 1977-78'de mücadeleyi arkadan hançerlemişlerse bugün de aynı şeyi yapmaya hazırlanmaktadırlar. Çünkü işçi sınıfına düşmanlık revizyonist sendikacılığın kendi karakteridir ve revizyonist ağalar burjuvazinin işçi sınıfı içindeki bütün ajanlarından başka bir şey değildir. Türklerler, Ertürkler, Daysallar vb. bütün hayatı işçi sınıfına düşmanlıkla doludur.

İşçiler iki cephede birden savaşmaya hazır olmalıdır

MESS patronları söyleyeceklerini açıkça söylemiş, işçilere hiçbir şey vermek istemediklerini ilan etmişlerdir. açıkça görülmektedir ki, MESS patronlarını dize getirmek için sımsıkı birleşmek ve direnmek zorundadırlar.

Sözde işçileri temsil etmek üzere MESS patronlarıyla masaya oturacak Maden-İş ağaları ise patronların ajanları, işçi sınıfına ihanetleri belgelenmiş, azılı işçi düşmanıdırlar ve işçilerin mücadelesini kendi sosyal-faşist amaçları doğrultusunda kullanmak için her yola başvurmuş, bugün de başvurmaktan çekinmeyecek revizyonist ağalar, fırsat buldukları ilk dönemeçte işçileri satacaklardır.

Bu nedenledir ki, işçiler sadece patronların oyunlarına karşı uyanık olmak, patronlara karşı birleşmekle yetinemezler. Onlar aynı zamanda sendika ağalarının mücadeleyi yolundan çıkarma ve yozlaştırma girişimlerine karşı da uyanık olmak zorundadırlar. Ancak her iki düşmana karşı da ücadele edilirse MESS patronları dize getirilecekleridir. Aksi halde sonuç işçiler için değil MESS patronları için zafer olacaktır.

Maden-İş'in hain sendika ağaları 1978'de MESS'le imzaladıkları anlaşmayla onbinlerce metalurji işçisi açlık ve sefalete itildi.

Grup sözleşmesi tezgahı dağıtılmalıdır

Her iki düşmanın da, işçi sınıfını yenilgiye uğratmak için ellerindeki en büyük tezgah grup sözleşmesidir. Ve bu yöntemle, işçiler devre dışı bırakılmakta, sendika ağaları ve patronlar kapalı kapılar ardında tezgahlarını istedikleri gibi kurmaktadırlar. Bu tezgahın önemini MESS Başkanı Turgut Özal, Hürriyet gazetesine yaptığı açıklamada şöyle belirtiyor:

"Geçmiş yıllarda Türk iş hayatı devamlı bir toplusözleşme gerilimi içindeydi. Bu yapı işçi ve işveren sendikaları için birbiri ardından gelen bir anlaşmazlık ve huzursuzluk ortamının ana sebebi idi. MESS 350 üyesi için bu huzursuz havayı yıllarca yaşadı. İşçi sendilarıda hemen aynı huzursuzluktan kurtulamadılar. MESS bu huzursuz havayı görerek... Grup sözleşmesi sistemine gitmiştir. MESS'in bu teşebbüsüne başlangıçta T.Maden-İş Sendikası ile Otomobil-İş Sendikası yaklaşmak istememişlerdir. Grevlerin ana sebeplerini bu başlangıç noktasında aramak lazımdır."

MESS Başkanı, sanki Maden-İş'in ve Otomobil-İş'in avukatı gibi konuşuyor. Ama Maden-İş ve Otomobil-İş ağalarının düşüncelerinin tercümanı oluyor. Çünkü onlar her işyeri için ayrı toplusözleşme yaparken işçileri kolayca devre dışı bırakamıyor, her fabrika için ayrı bir tezgah kurmak, ayrı bir oyun sahnelemek zorunda kalıyorlardı. Grup Sözleşmelerinde ise, büyük bir tezgah kurmak, oyunu sahnelemek için yetiyor.

Kısacası bugün grup sözleşmeleri patronları birleştirirken, işçileri daha da dağıtmakta, işçileri görüşmelerin dışına iterek, iki MESS temsilcisiyle, iki Maden-İş temsilcisinin istedikleri gibi bir tezgah kurmasına olanak vermektedir.

Bu nedenledir ki, bugün her iki düşmanı da yenilgiye uğratmanın birinci koşulu; grup sözleşmesini, reddetmektir. Ancak grup sözleşmesi reddedilirse, patronların ve Maden-İş ağalarının oyunları bozulabilir.

İşçiler kendi tespit ettikleri talepleri sonuna kadar savunmalıdır

Sendika ağaları, her sıkıştıklarında sözde işçilerin görüşlerine baş vurarak, işçileri oyalamaya çalışırlar. Şimdi Maden-İş ağaları da onu yapıyor. Güya işçilerin taleplerini tespit ettiler. Ama onlar bu talepleri patronların önüne bile götürmeye cesaret edemezler. Çünkü, patronların kendilerini "gerçekçi" bulmayacağından, "aşırı" bulacağından çekinirler. Ve daha baştan bu talepleri hasıraltı ederek, DİSK ve Maden-İş'in "gerçekçilik ilkesi"ne uygun taleplerle patronun huzuruna varırlar. Buna olanak tanınmamalı, her işyeri kendi tespit ettiği taleplerini sonuna kadar savunmalı, patrona bu talepleri kabul ettirmek için mücadele etmelidirler.

Toplusözleşme görüşmelerine işçi temsilcileri katılmalı görüşmelerden işçiler sürekli haberdar edilmelidir

MESS sözcülerinin açıkça belirttiği gibi, grup sözleşmesinin esas amaçlarından birisi de, "gerilimi, işyerlerinden, işçiler arasından alıp, işçi ve işveren temsilcilerinin masasına aktarmaktır." Bunda da amaçları açıktır. Onlar, kapalı kapılar arkasında, işçileri dıştalayan bir toplusözleşme biçimiyle sendika ağalarıyla kolayca anlaşacaklardır. İşçiler önünde birbirine atıp tutacak, ama kapılar kapanınca nasıl olup da şu toplu sözleşmeyi uygun bir biçimde yapacaklarını planlayacaklardır. Bugüne kadar imzalanan toplusözleşmelerde, bu sözlesmelerin bu işçi düşmanı ikili tarafından nasıl gerçekleştirildiğini bütün işçiler bilirler.

1977-1978'deki grevlerde, "MESS'i ezeceğiz" palavralarıyla ortada dolaşan Maden-İş'in revizyonist ağaları, işçiler karşısında "grup sözleşmesini siz kabul etseniz bile biz kabul etmeyeceğiz" diyerek caka satarken, kapalı kapılar arkasında yapılan pazarlıklarda, birden bire grup sözleşmesinin hikmetini fark etmiş, grup sözleşmesinin savunucusu olmuşlardır. Eğer bu pazarlıklar işçilerin gözü önünde yapılsaydı, bu ihanet anlaşmasını sendika ağaları imzalayamaz, imzalasalar bile, işçilere kabul ettiremezlerdi. Çünkü, işçiler sendika ağalarının patron uşağı yüzünü daha iyi görürlerdi.

İşte bu nedenledir ki, her işyerinde işçiler kendilerini bu toplusözleşme görüşmelerinde temsil edecek işçileri seçmeli, bu seçilmiş temsilciler görüşmelere katılmalı, her görüşmeden sonra görüşmelerin gelişimi, patronların tavırları hakkında bütün işçilere bilgi vermelidirler. Aksi bir durum, patronlarla sendika ağalarının işlerini kolaylaştıracak, onlar ne yapıp yapıp bir satış belgesini işçilere kabul ettirmenin yolunu bulacaklardır.

İmzalanma aşamasına gelen toplusözleşme ancak işçilerin çoğunluğunun onayı alınırsa imzalanmalıdır

Bütün işçiler bilir ki sendika ağaları, uzun patronlarla görüştükten sonra, satış için ortamın yeterince uygun olduğunu görür görmez toplusözleşmeyi imzalarlar. Eğer o anda işçiler grevdeyse, toplusözleşmenin imzalandığını söyleyerek (bunun en iyi toplusözleşme olduğunu da söylemeyi, ihmal etmeden) grevi kaldırırlar. Ama bu "en iyi" sözleşmenin ne olduğunuda epeyce bir süre açıklamazlar. İşçiler işe başlar, grevin etkileri geçer. O zaman ağalar ihanet belgelerini büyük bir reklam kampanyasıyla açıklarlar. Bütün işçiler, satıldıklarını görürler, ama patron ve ağalar tedbirlerini aldıkları için fazlaca bir şey yapamazlar.

Mekanizmanın böyle işlemesi bütün burjuva sendikalar için geçerlidir. Ama, işçilerin iradesini ayaklar altına almakla ünlü Maden-İş ağaları için daha da geçerlidir. Bütün metalurji işçileri bilirler ki, Maden-İş ağalarının "tabanın karar ve söz sahipliği ilkesi" revizyonist ağalar için çiğnenen bir sakızdır. Ve toplu sözleşme görüşmeleri ise patronlara açık, işçiler için ise tam bir sır olarak yürütülür. Bu nedenledir ki, Maden-İş ağaları yüzlerindeki devrimci maskesini uzun zaman taşımış birçok kişiyi kandırabilmişlerdir.

Ağaların gerçek yüzlerinin açığa çıkması ve tabanın söz ve karar sahibi olmasının yolu, ağalar ve patronların tezgahlarının bozulması, toplusözleşme görüşmeleri, sözleşmenin imzalanması aşamasına gelince, işçilerin onayına sunulmalı, ancak sözleşme işçilerin çoğunluğunun onayını alırsa imzalanmalı. Aksi aksi bir durumda ise, sözleşme imzalanmamalıdır, mücadele sürdürülmelidir.

Her işyerinde grev komiteleri kurulmalıdır

MESS patronlarının açıklamalarından açıkça anlaşılmaktadır ki, işçiler taleplerini ancak uzun mücadeleler, direnişler ve grevlerle alabileceklerdir.

Öte yandan, her işçi bilmektedir ki, Maden-İş ve Otomobil-İş ağaları bugüne kadar, bütün grevleri yozlaştırmak, yolundan çıkarmak için her yola başvurmuşlardır. Birer savaş okulu olması gereken grevleri, kendi amaçları için kullanmaya çalışmış, grevlerin basit iş bırakmalar olması için çaba sarfetmişlerdir.

İşçiler, sendika ağalarının grevleri yozlaştırma çabalarını engellemelidir. Bu ise ancak, grevleri ağaların denetiminden çıkarılmasıyla mümkün olabilir. Bu nedenle, grevler gündeme geldiğinde her işyerinde işçiler tarafından seçilen üyelerden oluşan grev komiteleri kurulmalıdır. Bu komiteler, işyerindeki grevin yürütülmesini üstlenmeli, sendika ağalarının grevleri tecrit etme çabalarını boşa çıkarıp, işçilerin diğer emekçilerle, yurtsever, demokrat devrimci güçlerin grevcilerle dayanışmasını kolaylaştırmalıdır. Maden-İş ağalarının grevleri yozlaştırma ve kırma girişimlerini deşifre etmelidirler.

Maden-İş altedilmeden MESS'e karşı zafer kazanılamaz

Ne zaman Maden-İş Sendikasının yaptığı ihanetler sergilense, Maden-İş'in revizyonist ağalarının yüzlerindeki maske çekilip indirilse, ağalar yaygarayı basarlar : "İşçi sınıfına saldırıyorlar, işçilerin birliğini bozuyorlar." Tabii ki, ağaların bütün söyledikleri gibi bu da tam bir demagojidir. Ağalar, mücadelenin yönünü saptırmak için kendilerini işçi sınıfıyla özdeş göstermeye çalışmakta böylece de teşhir ve tecritten kurtulmaya çalışmaktadırlar.

Ama bunlar bugüne kadar eylemleriyle göstermişlerdir ki, değil işçilerle özdeş olmak kaşarlanmış işçi düşmanlarıdır.

Bunların sendikaları da yukardan aşağı sosyal-faşist TKP'nin militanlarıyla doldurulmuş zor ve anti-demokratik tüzük maddeleriyle işçilerin önündeki bütün yollar tıkanmış bir ihanet örgütüdür. Mücadelenin önünün açılması ancak bu ihanet yuvasının yıkılmasıyla mümkündür. Ancak metalurji işçileri bu burjuva örgütü yıkarak mücadelelerini ilerletebilirler. İşkolundaki diğer sendikalarda, (Çelik-İş, Dev-Maden-İş, Otomobil-İş, Türk Metal vb) aynen bir madalyonun iki yüzü gibi Maden-İş'e benzemekte, işçi sınıfına ihanette birbirleriyle yarış etmektedirler.

İşkolunun tek devrimci alternatifi sınıf sendikacılığı çizgisinde mücadele eden Devrimci Demir-İş Sendikasıdır. Ve işçiler ancak Devrimci Demir-İş'in sınıf sendikacılığı çizgisinde birleştikleri ölçüde, burjuvaziye karşı sendikal eylemlerini devrimci bir çizgide sürdürebilirler. Bunun yolu da her işyerinde DSM saflarında örgütlenerek Maden-İş'i yıkma ve Devrimci Demir-İş'de birleşmeden geçmektedir.

Şimdi MESS'e karşı mücadelede, metalurji işçilerinin önündeki en önemli görev budur. Maden-İş, devre dışı bırakılmadan, daha açıkçası, burjuvaziye karşı girişilen her eylemde işçileri arkadan hançerleyen Maden-İş altedilmeden MESS'e boyun eğdirilemez. Bu büyük toplusözleşmede de, hem Maden-İş, hem MESS'e karşı olmak üzere iki cephede birden savaşmak durumunda olan metalurji işçileri iki cephede de zafer kazanmak zorundadırlar. Maden-İş gibi MESS uzantısı bir sendika aracılığı ile MESS'e karış zafer kazanılamaz. Ancak sınıf sendikacılığı çizgisinde bir mücadele yürüterek, DSM içinde Devrimci Demir-İş'in saflarında birleşildiği ölçüde MESS yenilgiye uğratılabilir.

(x) Maden-İş'in grev kırıcı, işçi düşmanı faaliyetlerini, bundan sonraki sayılarımızda -yeri geldikçe- sergileyeceğimiz için burada 1978 MESS sözleşmesinin sonuçları ve Maden-İş'in ihanetleri üstünde birer birer duracağız.

İşkolunun tek devrimci alternatifi sınıf sendikacılığı çizgisinde mücadele eden Demir-İş Sendikasıdır Ve işçiler ancak Devrimci Demir-İş'in sınıf sendikacılığı çizgisinde birleştikleri ölçüde, burjuvaziye karşı sendikal eylemlerini devrimci bir çizgide sürdürebilirler.

ZİNCİRLERİMİZDEN BAŞKA KAYBEDECEK HİÇ BİR ŞEYİMİZ YOKTUR

Bir sahtekarlık daha

DHY, ESHOT'ta sahte delege listesi düzenledi

Bilindiği gibi DHY 75. sayısında, İzmir ESHOT-Otobüs Hareket'te, seçimlere DSM adıyla girdiğini ve listelerinin 203 oy aldığını büyük bir gürültüyle ilan etmişti. 79. sayılarında ise, yeni yapılan seçimlere yine DSM listesi ile katıldıklarını ilan eden DHY bu seçimlerde 50 oy aldıklarını yazdı. İki seçim arasında bir yıllık bir zaman aralığı olmasına karşın, bu iki seçim DHY gazetesinde dört sayı arayla yer aldı. Amaç, DHY'yi işçi sınıfı içinde mücadele eden bir güç olarak lanse etmek, taraftarlarını ayakta durduklarına ikna etmekten ibarettir. DHY nun amacının bu yanını daha önce teşhir ettiğimiz için bu yan üstünde durmayacağız.

Daha baştan belirtelim ki, her iki seçim için çıkan yazılar da tamamen hayal ürünüdür ve gerçekle uzak yakın bir ilişkisi yoktur.

DHY'nin 203 oy aldığını iddia ettiği birinci seçimlerde DHY hiçbir zaman DSM adını kullanmamış, dahası kendi çizgisinde bir propaganda bile yürütmemiştir. İçlerinde TİP'li sosyal-faşistlerin de yer aldığı bir liste ile seçime katılmışlardır. Kendi arkadaşlarından biri listede sosyal-faşistlerin yer almasına karşı çıkmış, ancak, diğerleri, "Biz burada fraksiyon gündeme getirmemeliyiz, herkes işçidir vb." diyerek bu listeyle seçimlere katılmışlardır.

SON SEÇİMLER DHY'NİN GERÇEK NİTELİĞİNİ AÇIĞA ÇIKARDI

22 Temmuz 1979 seçimlerinin hemen öncesinde DHY yanlısı temsilciler, temsilcilikten ihraç edildiler. DHY, bu durumdan yararlanmaya çalıştı. İşçilerin sendika ağalarına duyduğu tepkiyi kendi kanalına akıtmaya çalıştı. Ancak bunu işçilere gerçekleri açıklayarak değil duygu sömürüsü ve sahtekârlıklara başvurarak yapmaya çalıştılar, hakkettikleri tokadı da yediler.

Son kongre için hazırlıklar sırasında, DHY yanlıları, gazetelerinde yaptıkları yaygaranın tersine DSM adını ağızlarına bile almamaya özen gösterdiler. Temel sloganları, "bizi ihraç ettiler, haksızlığa uğradık, yönetimi alarak bunlardan hesap sormalıyız vb."den ibaretti.

Kapalı kapılar arkasında hazırladıkları delege listesinin adı bile DSM listesi değil, "DEVRİMCİ YURTSEVER DELEGE ADAY LİSTESİ" idi. Ama bu utanmazlar, gazetelerine bunu "DSM listesi ile seçimlere girdik" diye ilan ettiler. Üstelik bu listede adı yer alan işçilerin büyük bir çoğunluğu listeye yazıldığından bile habersizdi. DHY'cular, düşüncesinin ne olduğunu bile bilmedikleri, dahası kim olduklarını bile hiç tanımadıkları insanları delege adayları olarak göstermişler, kendilerine oy verilmesi için listeye rastgele isim yazmayı bir baskı unsuru olarak kullanmaya çalışmışlardır. Sendikal hareketle az çok ilgisi olan herkes bilir ki, bu sahte liste düzenleme yöntemi, her soydan sendika ağasının işçilerin kafasını karıştırmak için başvurduğu bir yoldur ve işçinin iradesini hiçe saymanın en açık ifadesidir.

DHY, İŞÇİLERDEN ÇOKTAN HAKETTİĞİ TOKADI YEDİ

İşçileri, ahbap-çavuş ilişkileri temelinde "birleştirmeye" çalışan DHY yanlıları, işçilerden habersizce hazırladıkları delege listesiyle seçimlere katıldılar. Ancak seçimlere DSM olarak katılmadılar demesinler diye, seçimlerden bir gün önce, adı hiç kimse tarafından duyulmamış, delege listesinde bile yer almayan Kazım Yorulmazbaş denilen birisinin imzasıyla DSM adına iki bildiri dağıttılar.

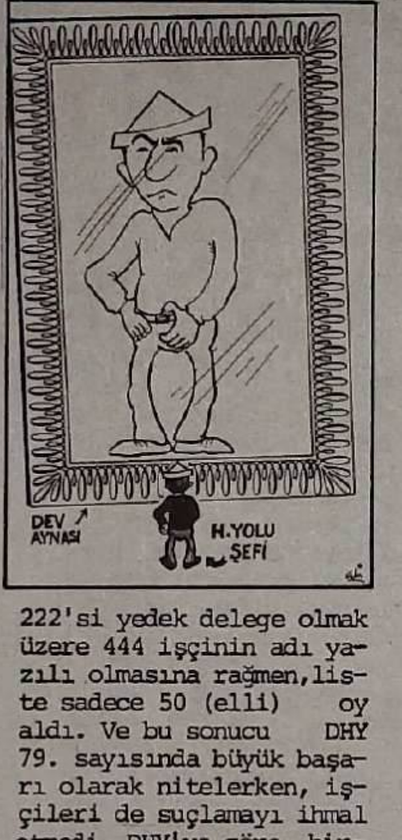
444 işçinin adı yazılı olmasına rağmen ancak 50 oy alan DHY'nin DSM olarak seçimlere katıldığı iddiasının sahteliğini ortaya koyan liste. Açıkça görüldüğü gibi, liste, DSM değil, "Otobüs Hareket İşyeri Devrimci-Yurtsever Delege Aday Listesi" adını taşımaktadır.

Sonuç, işçilerin, sahtekârlığa ve oportünizme attığı bir tokat oldu. Listelerinde 222'si asil, 222'si yedek delege olmak üzere 444 işçinin adı yazılı olmasına rağmen, liste sadece 50 (elli) oy aldı. Ve bu sonucu DHY 79. sayısında büyük başarı olarak nitelerken, işçileri de suçlamayı ihmal etmedi. DHY'ye göre birçok DSM üyesi karşı listeye oy vermişti.

DHY, 79. sayısında şöyle diyor:

"... 100'den fazla DSM sempatizanı delege nasıl olsa kaybederiz düşüncesiyle oy kullanmamış ve çoğu sonuç değişmez düşüncesiyle işten atılmamak için karşı listeye oy vermiş durumdadır."

Şimdi DHY'nin tekke şeflerine soruyoruz:

- Seçimlere "Devrimci-Yurtsever Delege Aday Listesi" olarak katıldığınız halde bunu DSM listesi olarak gazetenizde yayınlamadan maksadınız nedir? Seçimlere bu listeyle girdiğiniz halde, hiç tanınmamış birisi adına yayınlanan, seçimlerden sadece bir gün önce DSM listesine oy veriniz çağrısı ne anlama gelmektedir? Üstelik de ortada DSM listesi diye bir liste olmasına karşın.
- Bu nasıl DSM'dir ki kendi taraftarları, reformcuların, revizyonistlerin, patronun ortak listesine oy veriyor?
- İddianıza göre, bir yıl önceki seçimleri de DSM'niz 203 oy almış, bu seçimlerde ise, "çok iyi çalışmanız ve kitleler içinde kök salmanıza" rağmen 50 oy almış ve siz bunu büyük bir adım, örnek bir çalışma olarak niteliyorsunuz. Bu garip sonuca nasıl varıyorsunuz? Ya da bu durumu nasıl izah ediyorsunuz?
- Sürdürdüğünüz rezilce faaliyetleri, DSM adına sürdürdüğünüzü iddia etmekle neyi amaçlıyorsunuz?

DHY bütün bu sorulara cevap vermek zorundadır. Ama öyle görünmektedir ki bugüne kadar sorduğumuz benzer soruları görmezlikten gelmeyi daha ticari bulmakta, amacı ve içeriği belirsiz soyut bir DSM lafazanlığını sürdürme, üstelik de, sınıf içindeki tüm gerici faaliyetine DSM adını takmakta ısrarlıdır. Ama, sınıf sendikacılığı, dünyayı kendi bir avuç taraftarından ibaret gören bu tekkenin tüm karşı-devrimci faaliyetini teşhir edecek, yaptıkları hiçbir şey yanlarına kalmayacaktır.

D.Halkın Yolu çırpındıkça batıyor

DHY 75. sayısından bu yana "DSM"ler konusunda yoğun bir yayın sürdürüyor. Öyle ki, ülke çapında yürüyen DSM faaliyetinin kendi taraftarlarınca yürütüldüğü imajını vermeye çalışıyor. Şu veya bu şekilde içinde yer aldığı her seçim listesini "DSM" listesi olarak ilan ediyor. Her soydan gericinin faşistin içinde yer aldığı bu listeler sınıf sendikacılığının listeleri olarak tanıtılmaya çalışılıyor.

Geçen sayılarımızda DHY'nin bu girişiminin amaçlarının yanı sıra Nazilli Teksif Seçimleri, bu sayımızda ise, Antep Tek Gıda-İş ve ESHOT delege seçimlerinin içyüzünü açıkladık. Gerçeğin DHY'nin yazdıklarının tam tersi olduğunu belgeleriyle sergiledik. Ancak DHY bütün bu söylenenleri görmezlikten gelerek giriştiği sahte DSM propagandasını sürdürüyor. Bu durumda onun girdiği batakta yürümeye niyetli olduğunu gösteriyor.

Eskiden, her türden gericilikle ilkesiz ittifaklara girip, sonra da bunu DSM bilmem kaç oy aldı diye ilan eden oportünist şefler, bu durum eleştirilince şimdi sahtekarlığı daha üst bir düzeye çıkarmaya giriştiler. ESHOT'da olduğu gibi bir yandan başka listelerle seçime katılırken, bir yandan da, bu tür eleştirilerin önüne geçmek için hiç tanınmamış kişilere DSM bildirileri yayınlatıp sonra da bunun fotokopilerini gazetelerinde yayınlıyorlar. Ne var ki, bütün bu çabalar DHY'yi battığı sahtekarlık batağından kurtaramıyor, tersine onlar bir sahtekarlığın üstünü örtmek için yeni sahtekarlıklara başvurmak zorunda kalıyorlar. Çünkü girdikleri yol, burjuvazinin, sendika ağalarının yoludur, ihanetlerini örtmek için giriştikleri her çırpınış onları daha fazla bataklığa çekmektedir.

ğ Gelişim çizgisi ve yürüttüğü faaliyete bakıldığında; DHY'nin sendikal faaliyet içindeki rolünün burjuvazinin ve sendika ağalarının yardakçılığı olduğu açığa çıkar. DHY gazetesi sürekli olarak "işçileri komünizm ülküsüne kazanalım" gibi büyük laflar etmesine rağmen, onlar kısa gün kârı için her soydan gericilikle birleşmekte, bir yerde 3-5 oy aldığının propagandasını yapmak için koltuğunun altına sığınabildiği her sendika ağasını utanmazca sınıf sendikacısı olarak ilan edebilmektedir.

Genel olarak işçi sınıfı hareketi, özel olarak da sendikal hareketin gelişimine baktığımızda açıkça görülür ki, burjuvazi her zaman sendikal hareketi bölmek için özel bir çaba harcamış, bölme faaliyetinin çok çeşitli biçimlerini birarada yürütmüştür. Sınıf sendikacılığı ortaya koymuştur ki, çeşitli burjuva sendikacılık akımları burjuvazinin bu bölücü faaliyetinin araçlarıdır. DHY'nun sendikal alanda göstermeye çalıştığı faaliyet de, bu burjuva sendikacılık akımlarından esasta bir farklılık göstermemektedir. Ancak onlar sıradan bir sendikacılık akımından farklı olarak, işçi sınıfımızın, hiç olmazsa önemli bir kesimince, burjuvazi ve sendika ağalarına karşı, kararlı ve uzlaşmaz bir mücadele veren örgütler olarak tanınan DSM'leri karalamaya, onların amaçları ve mücadele anlayışları konusunda bulanıklık yaratmaya çalışmaktadırlar. Bunu yaparken de sınıf sendikacılığı çizgisinde mücadele eden gerçek DSM'lerle, DHY'nun ne idüğü belirsiz sahte DSM'ler arasındaki isim benzerliğinden yararlanmaya çalışmaktadırlar. Yoksa onlar, DSM'lerin mücadele çizgisinde bir eylem yürütmeye niyetli değillerdir. Nitekim bütün pratikleri de bunu göstermekte, sınıf sendikacılığı çizgisinde örgütlenen gerçek DSM'lerin baş düşman ilan ettiği sendika ağalarını DHY'nin sahte DSM'leri sınıf sendikacıları olarak bağırlarına basmaktadır. Yeter ki sendika ağaları kendilerini aralarına kabul etsin.

Faaliyeti bir bütün olarak ele alındığında DHY'nin sahte DSM faaliyeti, işçi sınıfı içinde (çürümü kadar yer yakmakla birlikte) bölücü, mücadeleyi saptırıcı bir faaliyettir. Konumu göz önüne alındığında; (daha da önemlisi), gerçek DSM'lerin amaçları konusunda kuşku yaymaya, onun prestijini kırmaya yönelik bilinçli bir girişimdir. Bu nedenlerle de DHY'nin "DSM"leri, salt ideolojik ve siyasi çizgisi bakımından değil, pratikte de burjuvazi ve sendika ağalarının safında, onların hizmetinde işçi sınıfının karşısında bir harekettir. Bunların bu niyet ve konumlarının teşhiri, bütün proleter devrimcilerin, sınıf sendikacılarının görevlerinden birisidir.

Dev-Tarım-Sen örgütlenme faaliyetini sürdürüyor

Henüz Ağustos başında kurulmuş olmasına karşın, tarım işçileri, DEV TARIM-SEN'de örgütlenmek için büyük bir eğilim gösteriyorlar. Daha şimdiden Ankara'da 8 işyerinde işçilerin üye kayıt ve Devrimci Toprak-İş'ten istifa işlemleri bitmiş durumda.

DEV TARIM-SEN Haber Bülteni, 1. sayısında belirtildiğine göre bu işyerleri şunlardır:

- Tarım Alet ve Makinaları Tarımsal Tesisler Test ve Araştırma Müdürlüğü,
- Köy El Sanatları Araştırma Labaratuvarları Müdürlüğü,
- Ormancılık Araştırma Ensitüsü Müdürlüğü,
- Tohumluk Kontrol ve Sertifikasyon Enstitüsü Müdürlüğü,
- Ev Ekonomisi Meslek Lisesi Müdürlüğü,
- Orta Anadolu Bölge Zirai Araştırma Enstitüsü Müdürlüğü,
- Personel Eğitim Merkezi Müdürlüğü,
- Ziraat İşleri Genel Müdürlüğü Merkez İş yeri.

Yine bültende belirtildiğine göre, Ankara'da birçok işyerinde de örgütlenme çalışmaları sürmektedir. Öte yandan DEV TARIM-SEN Adana Şubesi'nin kuruluş çalışmaları tamamlanmış olup, Şube önümüzdeki günlerde resmen de faaliyete başlayacaktır.

Fırın işçileri tekke şeflerinden yanıt bekliyor

Halkın Yolu, 75. sayısında İzmir, Adana, Van ve Antep'te DSM örgütlediği şeklinde tamamen yalan ve sahtekârlıktan ibaret olan bir yazı yayınladı. Amacı, küçük tekkesini ayakta tutmak ve kendinde olmayan ve izlediği çizgi gereği olması da mümkün olmayan bazı niteliklerin var olduğu izlenimini yaratmaktı. O, böylece bütün Türkiye'de birkaç bini geçmeyen taraftarını bir süre daha aldatıcı ve kof propaganda ile peşinden sürüklemeyi hedeflemektedir.

Sözkonusu sayıda Gaziantep'te Tek Gıda-İş 2. Şube seçimlerinde Halkın Yolu taraftarı işçilerin DSM adıyla seçimlere katıldığı ve seçimi büyük farkla kazandığı iddia edilmektedir. Halkın Yolu'nun aynı sayıda Halkın Kurtuluşu'na karşı giriştiği yalan dolu saldırı ve bu saldırı ve yalanların Nazilli ile ilgili bölümüne gazetemizin geçen sayılarında cevap vermiş ve bu tekke şeflerinin yalanlarını belgeleriyle ortaya koymuştuk. İşin tuhaf yanı Halkın Yolu, DSM adını hiç kullanmadığı ve bu doğrultuda hiçbir faaliyet yürütmediği yerlerde DSM "örgütlediği"ni iddia ediyor. Hal böyle olunca da kof ve yalan iddiaların ayakları havada kalıyor. Halkın Yolu şefleri, o kadar çok yalan söylüyor ki kendi taraftarları bile artık şeflerin pohpohlayıcı kuru yalanlarından bıkmış durumda.

Halkın Yolu'nun 75. sayısında Tek Gıda-İş Sendikası 2 nolu şube seçimleri ile ilgili haberinin verilişinde büyük bir sahtekârlık vardır. Kendisini güçlü gösterebilmek için "her delege 10 kişinin oyu ile seçilmiştir" diyen Halkın Yolu, kendi taraftarlarının DSM listesiyle 20 oy aldığını yazıyor. Sözkonusu yazıyı okuyan ve hiçbir şeyden haberi olmayan bir kişi ... Devrimci Halkın Yolu'nun fırın işçileri içinde 200 taraftarı olduğunu zannedecektir. Şimdi sormak gerekiyor şeflere, fırın işçileri içinde 20 delege seçtiren 200 taraftarınız var mıdır? Yaygarasını yaptığınız liste de başkan adayı olarak yer alan taraftarınız ve sizler fırın işçileri içinde herhangi bir zamanda DSM adını ağzınıza aldınız mı? DSM imzalı kaç bildiri dağıttınız? Yönetimde yer alan taraftarlarınız DSM ve sınıf sendikacılığını savunarak mı yönetimde yer aldı? Başkan dışında yönetim kurulunda "ben H.Yolu taraftarıyım" veya "H.Yolu sempatizanıyım" diyebilecek kaç kişi gösterebilirsiniz?

"Devrimci Halkın Yolu"nun kuru gürültücü şefleri bu soruların hiçbiri ne olumlu cevap veremezler. Çünkü onlara gerekli olan devrimci dürüstlük değil, tersine ne pahasına olursa olsun küçük tekkeyi dağılmaktan kurtarmak, şefliklerini sürdürmektir.

"D. Halkın Yolu" Gaziantep bütününde 15-20 kişilik bir taraftara sahip olmasının yanı sıra fırın işçileri içinde hiçbir varlıkları yoktur. O, buna rağmen yalan söyleyerek büyük yaygaralarla "kendini beğendirmeye" çalışıyor.

Ama ne var ki diğer işçi ve emekçilerin olduğu gibi Gaziantep fırın işçileri de H.Yolu'nun kendileri adına yaptığı bu sahtekârlığı gördükçe onu daha iyi tanımakta, şeflerin ne kadar "devrimci" olduklarını daha iyi görmektedir. "Yalancının mumu yatsıya kadar yanar" demişler. Ama DHY'nunki yatsıya kadar bile yanmıyor.

İstanbul

Profilo işçileri patron ve Maden-İş ağalarına karşı mücadele ediyor

● MADEN-İŞ AĞALARI SAHTE TOPLUSÖZLEŞME KOMİSYONLARI KURARAK İŞÇİLERİN TALEPLERİNİ TOPLUSÖZLEŞME TASLAKLARINA SOKMALARINI ÖNLEMEYE ÇALIŞIYOR.

● MESS'LE YAPILACAK GRUP SÖZLEŞMESİNİN YAKLAŞMASIYLA BİRLİKTE MADEN-İŞ AĞALARI VE PATRON İŞÇİLER ÜSTÜNDE BASKIYI ARTIRDILAR. AMAÇLARI İŞÇİLERİN DİRENİŞ VE MÜCADELE AZİMLERİNİ KIRMAK.

İstanbul Sinteş, Profilo Holding'de üretilen tüm malların depolama ve pazarlamasının yapıldığı bölümdür. İstanbul'da 5, Adana, İzmir, Ankara ve Samsun'da birer deposu vardır. 129 işçisi İstanbul'da olmak üzere toplam 152 işçisi vardır. Ve çok sayıda memuru vardır. Bir yıl önce işçilerin zorlaması ve başka bir sendikanın işyerine girmemesi için Maden-İş, istemeye istemeye Sinteş'de örgütlenmişti. Şimdi Maden-İş, patron Jak'la anlaşarak, sendikanın yetkisini düşürdü.

SİNTEŞ'DE YETKİYİ DÜŞÜRMENİN NEDENLERİ NEYDİ?

Sinteş, MESS grevi döneminde harıl harıl çalışıyordu. Eğer Profilo işçileri grevde iken Sinteş'de greve gitseydi, işçiler depoları kendi kontrollerine alıp, piyasaya mal sürülmesine engel olsaydı, o zaman Maden-İş'in grev kırıcılığı etkili olmayacak, patronun da direnme gücü zayıflayacaktı.

Sinteş'in toplusözleşmesi, bu dönem Profilo ile birlikte yapılacak, Maden-İş'in engellemelerine rağmen Profilo işçileri greve gidecek olursa Sinteş de doğal olarak bu greve katılacaktı. Böyle bir duruma yer vermek hem sosyal-faşist Maden-İş'in, hem de patron Jak'ın işine gelmiyordu. Bu nedenle ikisi anlaşarak, Sinteş'de sendikayı feshettiler. Sinteş müşteri hizmetleri bölümünü kapattılar ve orada çalışan 32 işçi ve 16 memur işten atıldı. Şimdi patron oraya kendine uşaklık yapabilecekleri yerleştirdikten sonra yeniden faaliyete sokmayı düşünüyor.

MADEN-İŞ, YETKİNİN DÜŞTÜĞÜNÜ İŞÇİLERDEN GİZLEMEYE ÇALIŞIYOR

Bu oyununun uzun bir süre önce tamamlanmasına rağmen, Maden-İş, işçilerden gelecek tepkiyi göze alamadığı için durumu hala gizliyor. Stokları artırmak için patronun işçiler üzerinde uyguladığı yoğun baskıya sesini çıkarmıyor, hatta alttan alta destekliyor. Daha az işçiyle daha fazla üretimin yapılmasının yanı sıra, işçiler cumartesi-pazar zorunlu mesaiye bırakılıyor.

PROFİLO'DA PATRON VE SENDİKA AĞALARI İŞBİRLİĞİ İÇİNDE ÇALIŞIYORLAR

Patron Jak Kahmi son dönemde grup sözleşmesinin yaklaşmasının da etkisiyle işçiler üzerindeki baskı ve sömürüyü yoğunlaştırdı. İşten atılma tehditleriyle işçiler daha fazla çalıştırılıyor, çalışma yerleri değiştiriliyor, zorunlu mesaiye bırakılıyor. Bozdolabı stokları hızla büyürken, yeni zam beklediklari için piyasaya AEG buzdolapları sürülmüyor.

Profilo'da yüzlerce işçinin işten atılacağı söylentileri yüzünden işçiler uzun süreden beri te-

Devamı sayfa 10'da

Pilsa işçileri patronu dize getirdi

Adana Plastik Boru Fabrikasında patronun işçiler üzerinde ağır baskı uygulaması ve iki işçiyi "az iş yaptılar" bahanesiyle işten atması üzerine Pilsa işçileri 4 Ağustos günü direnişe geçtiler.

İşçileri daha fazla sömürmek için patron her bir işçinin günde 700 adet bir metrelik boru yapmasını şart koşmaktadır. Oysa bir işçi normal olarak günde 450 adet bir metrelik boru yapabilmektedir. Patron, işçileri "iyi çalışırsanız mükafatlandıracağım" diye aldatmaya büyük bir önem vermekte. O, böylece işçilerin sırtından daha fazla kâr etmeyi garantilemek istiyor. Bu amaçla patron işçilere "eğer 700 adet boruyu 7 saat içinde yaparsanız bir saat dinlenme hakkı var" demektedir. 8 saatte bitirene ise hiçbir şey yok. Durum böyle olunca da işçiler azgın bir sömürü ve baskıya tabi tutulmaktadır.

Pilsa işçileri, bu baskıların yanı sıra patronun 2 işçiyi "az çalışıyorlar" bahanesiyle işten atması üzerine direnişe geçtiler.

Kauçuk-İş'in sendika ağaları, işçileri direnişten alıkoymaya, patron ise işçilere gözdağı vermeye çalıştı. Ancak işçiler, direnmekte kararlıydılar ve bu kararlılıklarını patron ve sendika ağalarının suratlarına haykırdılar. Bunun üzerine patron ve sendika ağaları işçilerin isteklerini kabul etmek zorunda kaldılar ve işten atılan 2 işçi tekrar işe alındı.

İşçiler bir kez daha gördüler ki birleşerek patronların karşısına kararlıca dikilmeden ve mücadele etmeden hiçbir hak elde edilemez.

Adana işçileri Bossa direnişini destekliyor

Bossa işçileri işten atılmalara karşı direniyor

Adana Bossa Fabrikasında işten atılan 5 işçinin işe alınması için 9 Ağustos günü direnişe geçen 2000 işçinin direnişi patron, sıkıyönetim ve sendika ağalarının oluşturduğu gerici cephenin saldırısı ile karşılaştı ve 860 işçi sıkıyönetim tarafından gözaltına alınarak direniş kırıldı. Ancak işçiler yılmadılar ve patronun fabrikayı 13 Ağustos'a kadar kapatması, sıkıyönetim birliklerinin saldırıları ve sendika ağalarının patronla birlikte işten atılacak yeni işçi listeleri düzenlemeleri karşısında direnişlerini sürdürdüler. Patron, sendika ağalarının da onayı ile 150 işçinin çıkışını verme hazırlıklarına girişti. İşçiler, fabrikaya girmeye çalıştıklarında karşılarında sıkıyönetim jandarmasını buldular. Her zamanki gibi sıkıyönetim patronun emrinde işçilere saldırdı. Çoğu DSM yanlısı olan 11 işçi gözaltına alındı ve mücadele ezilmeye çalışıldı.

Bossalı işçilerin direnişi, Adana'nın diğer birimlerinde çalışan işçiler tarafından büyük bir destek gördü. Fabrika içindeki işçiler işi yavaşlatarak dışarda direnen arkadaşlarını desteklerken, diğer fabrikaların işçileri de benzer eylemler düzenlediler.

Paktaş Fabrikasında çalışan işçiler, bir toplantı yaparak işten atılmaları protesto ettiler ve direnişi destekleme kararı aldılar.

Çukobirlik İplik Fabrikası işçileri, destekleme direnişi için hazırlıklar yaptılar. Sümerbank işçileri direnişi desteklediklerini açıkladılar.

Direniş karşısında Teksif ve Tekstil'in sendika ağaları patron ve sıkıyönetim saldırısının yanında yer aldılar ve işten atılmaları onayladılar. İşçilerin toplu olarak gözaltına alınması karşısında sus pus oldular. Sosyal-faşist akımlar, işçilerin direnişlerine küfrederek direnişi "bozguncuların işi" olarak nitelediler. Aydınlık faşistleri, işçilere teslimiyet çağrıları çıkardılar. Ama ne var ki işçiler tüm bu işçi ve halk düşmanları karşısında proleter devrimcilerin önderliğinde kararlıca direndiler ve işçi düşmanlarını daha iyi tanıdılar.

DSM'li işçiler direnişin en ön saflarında yer aldılar. DSM, geniş bir propaganda faaliyeti ile tüm işçi düşmanlarını teşhir ederken, işçilerin sonuna kadar birlik içinde kararlıca direnmeleri amacıyla yoğun bir faaliyet yürüttü. Mücadeleye önderlik eden DSM'li işçilerin bir kısmı sıkıyönetimce gözaltına alındı. Tüm teslimiyetçi tavırlara karşı işçilerin kararlı direnişini savunan DSM'li işçiler, direniş süresi içinde dağıttıkları 3 bildiri ile sömürü düzeni ve sendika ağalığına karşı işçileri mücadeleye çağırdılar. Bu bildirilerden birinde Bossa işçilerine yapılan saldırılara karşı işçiler mücadeleye çağrılırken şunlar söylenmektedir.

"... Bu saldırılar, patron, sendika ağası ve sıkıyönetimin el ele vererek tüm işçi sınıfına yönelttiği saldırılardır... Çukobirlikli, Mensalı, Teksalı, Paktaşlı, Sümerbanklı tüm işçi arkadaşlar !

"Bugün Bossa'da yapılanlar yarın diğer fabrikalarda da yapılacaktır. Bu durumda hepimize görevler düşmektedir. İşçi sınıfımızın şanına layık davranmalı, saldırıları püskürtmeliyiz... Polis ve jandarma saldırısına karşı, sıkıyönetime karşı aktif olarak direnmeliyiz... Sermaye sınıfının karşısına sınıf olarak dikilmeliyiz. Bunun için sendikal örgütümüz olan DSM çatısı altında toplanmalı, her türlü saldırıya karşı aktif olarak mücadele etmeliyiz."

Coşkun Sucuk fabrikası işçileri DSM içinde toplanarak mücadelelerini sürdürüyorlar.

İstanbul'da

DSM mücadele içinde güçleniyor

COŞKUN SUCUK FABRİKASI İŞÇİLERİ İŞTEN ATILMALARI VE BASKILARI PROTESTO DİRENİŞİNE GEÇTİ

Coşkun Sucuk Fabrikası işçileri 16 Ağustos günü, işten atılan arkadaşlarının geri alınması ve patron baskısına son verilmesi için direnişe geçtiler.

68 işçinin çalıştığı işyerinde patron MHP'lilerin ihbarları üzerine, DSM'li işçileri işten çıkarmakta ve işçilere baskı yapmaktadır. İşçiler 12 15 saat çalıştırılmakta, buna karşın hiçbir sosyal hakları tanınmamakta, fazla mesai ödenmemekte, sigorta ve sendika hakları çiğnenmektedir. İşçiler bütün bunlara karşı mücadele ettikçe de karşılarına patronla birlikte MHP'li işçi düşmanları çıkmaktadır.

DSM etrafında toplanarak mücadele eden işçilerden 11 tanesinin MHP'lilerin ihbarı üzerine patron tarafından işten atılması üzerine işçiler işten atılan arkadaşlarının geri alınması ve diğer birtakım haklarının verilmesini içeren taleplerini patrona bildirdiler. Ancak patron, işçilerin isteklerini kabul etmeyeceğini bildirdi. Bunun üzerine işçiler direnişe geçtiler.

Sömürücü sınıfların işçi ve emekçiler üzerindeki baskı ve tehdit unsuru olan sıkıyönetim birlikleri hemen patronun hizmetine koştular ve işçilere saldırıya geçtiler. Faşist yüzbaşının emriyle işçileri dipçikleyen jandarma 3 işçiyi de karakola götürdü.

Sıkıyönetimin ve patronun tüm baskı ve tehditlerine rağmen işçiler talepleri doğrultusunda mücadele etmeye kararlıdırlar ve direnişleri diğer sınıf kardeşlerince de desteklenmektedir.

ASLAN ÇİMENTO İŞÇİLERİ PATRONUN VE ÇİMSE-İŞ'Lİ SENDİKA AĞALARININ BASKILARINA KARŞI DİRENDİLER

Çeşitli talepleri için 15-16 Haziran'da direnişe geçen ve 11 günlük direnişleri sonucu patronun sahte bir biçimde isteklerini kabul ettiğini bildirmesi üzerine direnişe son veren Aslan Çimento Sevkiyat işçileri, patronun eskisi gibi hareket etmesi ve işçi isteklerini dikkate almaması üzerine yeniden direndiler.

Direnişçi işçilerin karşısına patronla birlikte sıkıyönetim ve Çimse-İş'li sendika ağaları dikildiler. Sıkıyönetimin silah tehdidi ile 58 işçinin çıkışı verildi. Yeni alınan işçilerin 20 kadarı direnişçi işçilerin yanında saf tuttu ve işçiler kararlıca direndiler.

Çimse-İş'in sendika ağaları 600 bin lira ve 250 ton çimento karşılığında işçilerin direnişini sattılar ve bunu işçilerin zorlaması karşısında itiraf etmek zorunda kaldılar. Patron ayrıca Çimse-İş üyesi bir işçiye 70 ton çimento teklif etti. Ancak işçiler, kendi sınıf kardeşlerinin aleyhine iş yapmayacaklarını belirterek, patronun kendilerini satın almalarına müsade etmediler.

Patronun, sıkıyönetimin ve sendika ağalarının toplu baskısına rağmen işçiler bu halk düşmanlarının yüzünü teşhir eden bir bildiriyi işyerinde dağıttılar. Sıkıyönetim ve polis işçilere saldırarak 7 işçiyi gözaltına aldı ve işçilere işkence yapıldı.

Aslan Çimento işçileri; kendi deneyleriyle somut olarak yaşayıp gördükleri patron, sıkıyönetim, sendika ağası üçlüsüne ve sömürü düzenine karşı mücadelelerini daha da yükseltmek, hep birlikte haklarını almak amacıyla direnmek kararındadırlar.

İzmir'de

Aliağa Petkim şantiyesi işçilerinin direnişi

İzmir'de Aliağa Petkim Sahası Ali Eren Şantiyesi işçileri işyerinde çalışma koşullarının düzeltilmesi, maaşlarının zamanında ödenmesi ve ücretlerinin artırılması için 20 Temmuz günü işi bırakarak direnişe geçtiler. İşçiler daha önce birçok kez taleplerini patrona bildirmelerine rağmen hiçbir taleplerinin karşılanmaması üzerine direniş kararı aldılar.

İlk gün 27 işçinin katıldığı direniş, ikinci gün daha da güçlendi ve direnişe 60 işçi katıldı. İşçilerin kararlı direnmeleri karşısında patron onları aldatıcı sözlerle direnişten vazgeçirmeye çalıştı. Ancak işçiler taleplerinde ısrarlı davranarak patronun aldatıcı ve sahte işçi dostu sözlerine kanmadılar. Bunun üzerine patron işçilerin sırtından geçinen ve işçileri patrondan yana fazla çalıştırmada oynadığı rolden dolayı ayrıca patron tarafından mükafatlandırılan "Çavuş"—lar aracılığıyla direnişi kırmayı denedi ve bir bakıma bunda başarılı oldu.

Patron işçilerin isteklerinden yalnızca ücret artışını —o da belli sayıdaki işçi için— kabul etti ve ücretleri 175 liradan 200 liraya çıkardı. İşçiler bugünkü koşullarda 200 liranın ne kadar komik bir rakam olduğunu bilmelerine rağmen "çavuş"-lar tarafından patrona iş güçleri yok pahasına satıldı ve işçiler aralarındaki birliğin belli ölçüde bozulması karşısında ilerde daha örgütlü ve daha kararlı direniş - ler örgütlemek üzere direnişlerine son verdiler.

Hayat pahalılığının da yanılmaz bir biçimde giderek yükseldiği günümüzde işçiler 200 lira gibi gülünç bir rakamla çalışılmayacağını kavrayarak, daha iyi yaşam, daha yüksek ücret ve çalışma, işgüvenliği için mücadele edecek, kurtuluşlarının bu düzende mümkün olamayacağı bilinciyle diğer sınıf kardeşleriyle birlikte zulüm ve sömürü düzenine karşı mücadeleye atılacaklardır. Bu gerçek inşaat işyerlerinde çalışan binlerce işçi tarafından her geçen gün daha iyi kavranıyor.

1200 Ülker işçisi lokavta karşı direniyor

Topkapı'da Ülker Bisküvi Fabrikasi işçileri işverenin kanunsuz lokavt kararıyla sokağa atıldı. 1200 işçi, patrona karşı mücadelelerini sonuna kadar sürdürmekte kararlıdırlar.

Ülker Bisküvi Fabrikasında olaylar 10 ay önce 7 işçinin işten atılmasıyla başladı. Huzursuzluk lokavtla son haddine ulaştı. Ayrıca işveren toplusözleşme hükmünde yer alan, "sürekli işçi alınması durumunda daha önce çalışanlar işe alınacaktır" maddesini uygulamadı. Dışardan başkalarını işe almaya kalktı. Bunun yanı sıra patron işçileri baskı ve yıldırma yolunu tuttu. On aydır süren bu durum işçiler arasında hoşnutsuzluğa yol açtı.

Tüm bu birikimlerin sonucu olarak Bayramdan sonra (27 Ağustos'da) uygulamaya sokulan lokavt işçilerin haklı direnişlerinin en somut nedeni oldu. Şimdi Ülker Fabrikasının 1200 işçisi, kadınıyla erkeğiyle sabah akşam direniş çadırının içinde haklarını alana dek mücadelelerini sürdürecekler.

İşyerinde yetkili sendika olan DİSK'e bağlı Gıda-İş, kendiliğinden gelişen bu eylemi onaylamak zorunda kalırken, işçiler bu konuda, "biz eyleme geçtik. Sendika istese de istemese de desteklemek zorunda" diyorlar.

610 Coca-Cola işçisi direnişe geçti

Bakırköy'de kurulu Coca-Cola Fabrikası işçilerinin, Devrimci Sendika Muhalefetinin (DSM) çağrısıyla başlattıkları direnişe, faşist diktatörlüğün resmi güçleriyle birlikte, DİSK'e bağlı Gıda İş'in sendika ağaları da saldırdı.

168 mevsimlik işçiden 48'inin kanunsuz olarak işten çıkarılması üzerine direnişe geçen işçilerin 27 Ağustos günü DSM çağrısıyla başlattıkları eylem bütün karşı-devrimcileri tedirgin etti. Jandarmasıyla, toplum polisiyle fabrikanın etrafını saran faşist diktatörlüğün resmi güçleri, direnişin ertesi günü 610 işçiyi gözaltına aldı. Daha sonra Davutpaşa kışlasına götürülen işçilerden 491'ini serbest bıraktı. 119 işçi adliyeye verildi. Ve işçiler ilk sorgularından sonra serbest bırakıldı.

Sıkıyönetimin işçilere yönelik saldırısının yanı sıra, Gıda-İş'in sendika ağaları da işçilerin direnişini kırmaya çalıştılar.

"Biz yasal grev hakkının doğmasını bekledik, ama bunu işçilere anlatamadık. Onlar acele ederek bir direniş başlattılar. Direniş sendikanın dışında gelişti" diyen DİSK'e bağlı Gıda-İş'in sendika ağaları, işçilerin yanında değil, düzenin savunucularının yanında yer aldıklarının açıkça belirttiler.

Coca-Cola işçilerinin, her geçen gün gelişen ve güçlenen DSM saflarında birlik ve mücadelesini ne sıkıyönetimin, ne sendika ağalarının, ne de tüm gericilerin saldırıları engelleyemeyecektir.

İzmir-Tekel DSM grubunun toplantısına 1000'i aşkın işçi katıldı. İşçilerin 400'ü kadındı.

İzmir'de

Bütün engellemelere rağmen işçiler DSM saflarında birleşiyor

İzmir Tekel-DSM grubu, 11.8.1979 tarihinde "Tekel İşçilerinin Sorunları ve Doğru Çözüm Yolu" adlı bir toplantı düzenledi. Toplantıya 1000'in üstünde tekel işçisi katıldı. 500 kadar işçi de salonda yer kalmadığı için geri dönmek zorunda kaldı. Özellikle katılan işçilerin 400 kadarının kadın olması dikkat çekiciydi.

Daha toplantının yapılacağı duyulur duyulmaz, patron, patrona hizmette yarışan her soydan burjuva sendikacısı ve DY yanlıları toplantıyı engellemek için seferber oldular. Tek Gıda-İş'in reformcu ağaları, İGD'li, DDKD'li vb. sosyal-faşistler ve patron tam bir işbirliği içinde işçilerin toplantıya katılmasını engellemek için kolları sıvadılar. DSM'nin ve toplantının amaçlarını karalamaya giriştiler. DY yanlıları ise; ötekilerden daha da ileri giderek, dernekleri olan Dev-İş'de sahte bir toplantı düzenleyerek "gerçek işçi sorunlarının Dev-İş'de tartışılacağını" ilan ettiler. (Bu toplantıya sadece 22 kişi katıldı.)

Ancak bütün bu engelleme çabaları boşa çıktı. Bütün burjuva sendikalardan umudunu kesen tekel işçileri ortayolcuların, patronun, reformcu ve revizyonistlerin dikmeye çalıştığı engelleri yıkarak DSM'nin çağrısına koştular.

Toplantıda, tekel işçilerinin sorunlarının tartışılmasının yanında, sınıf ilkeleri, mücadele anlayışı tartışıldı. Burjuva sendikacılığının amaçları teşhir edildi. Toplantı salonu "Yaşasın Sınıf Sendikacılığı, Yaşasın DSM," "Faşizme Ölüm, Halka Hürriyet" sloganlarıyla inledi.

Toplantıya katılan işçiler, toplantıdan sonra, pankart açarak, düzenli sıralar halinde, Belediye ve ESHOT işçilerinin Basmane'deki grev çadırlarına kadar yürüdüler. Bir işçi arkadaş, grevi destekleyen bir konuşma yaptıktan sonra dağılındı.

Öte yandan, gerek toplantı sırasında, gerekse toplantıdan sonraki yürüyüşte, YDGD'li genç işçiler aktif görev aldılar. Ayrıca toplantıda, İz-YDGD Emekçi Gençlik Bürosu'ndan bir arkadaş söz alarak, genç işçilerin mücadeledeki yeri, örgütlenmeleri konusunda kısa bir konuşma yaptı ve genç işçileri YDGF'de örgütlenmeye çağırdı.

Bir bütün olarak toplantı; Tekel işçilerinin ve DSM'nin, burjuva sendikacılığına, sendika ağalarına karşı giriştiği mücadelede ileri bir adımın ifadesi oldu. İşçilerin birleşme ve mücadele azimlerini artırdı.

FABRİKADAN ATÖLYEDEN SENDİKADAN

İstanbul

1.1.1979 tarihinden itibaren geçerli olan toplu sözleşmenin anlaşmazlıkla sonuçlanmasıyla birlikte 28 Haziran 1979 günü "Hak verilmez, alınır" bilinciyle İstanbul Pera Palas işçileri greve gitti.

Grev sadece patrona karşı değil aynı zamanda mücadeleyi engelleyen sendika ağalarına karşı da sürmektedir.

Bandırma

●Kalefleks fabrikası patronu İbrahim Bodur, toplu işçi kıyımına hazırlanıyor. Geçtiğimiz günlerde, işçilere bir akşam yemeği "ziyafeti" veren İ.Bodur, yemekten sonra, işyerinin zarar ettiğini iddia ederek, 50-60 işçinin işine son vereceğini açıkladı. Bizzat patron tarafından kurulan sarı sendikanın ağaları ise hemen 115 kişilik bir liste hazırlayarak patrona bu işçileri işten atabileceğini bildirdiler. Ancak geçmiş yıllarda bu tür işçi kıyımlarını kolayca gerçekleştiren patron bu yıl mevzi de olsa direnişlerle karşılaştı. Amaçlarına kolayca ulaşamadı.

İzmir

●İzmir Şafak Kundura işyerinde 100'e yakın işçi ve çırak tarafından başlatılan grev, 1.5 aydan beri kararlıca sürdürülüyor.

İşçilerin bazı talepler doğrultusunda başlattıkları ve kararlıca sürdürülen grev çeşitli fabrikalarda çalışan işçilerin büyük desteğini görmektedir. Birçok işyeri ve fabrikanın işçisi Şafak işyerine gelerek işçilerin mücadelesine katılmakta, çeşitli işyerlerinin işçileri arasında da kaynaşma ve sıcak ilişkiler kurulmakta ve işçilerin dayanışmaları pekişmektedir.

●İzmir'in Aliağa ilçesi yakınında kurulu bulunan MKE Yüksek Vasıflı Özel Çelik Tesisleri işyerinde çalışan işçiler üzerlerinde uygulanan baskıları protesto ederek ücretlerinin zamanında ödenmesi, ücretlerde kısıntı yapılmaması, örgütlenme özgürlüğü üzerindeki baskılara son verilmesi, işyerinde sağlık ve barınma koşullarının düzeltilmesi, servis arabası verilmesi, iş ve can güvenliği sağlanması talepleri doğrultusunda mücadele etmektedirler.

DÜNYA İŞÇİLERİNDEN

Küba

✱ İŞÇİ HAKLARI KISITLANIYOR

General Castro Küba Ulusal Toplantısı önünde yaptığı bir konuşmada ülkelerindeki ekonominin güçsüzlüğünden, işçi ahlak ve disiplininin yokluğundan söz etti. "Bugün trenlerin yalnızca %30'u çalışmaktadır. Oysa izinsiz olarak işe gelmeme ağır bir biçimde cezalandırılmaktadır..." Castro, kapitalizmin tüm olumsuzluklarına karşın işçi disiplinini sağlayacak durumda olduğunu ve Küba'nın da bunu başarmak için yöntemler bulması gerektiğini vurguladıktan sonra, şöyle devam etmektedir. "Küba'nın sorunlarına çözüm getirebilmek için yasalarımızı ve işçilerin tutumunu tahlil etmek gerekir..." Daha sonra disiplin ihlallerinin daha ağır bir biçimde cezalandırılaca yoğun olarak uygulamaya sokulacağından söz edilmektedir.

ABD

✱ 46000 OTOMOBİL İŞÇİSİ İŞTEN ATILDI

Amerikan otomobil tekellerinden işten atılan işçilerin sayısı 46000'e yükseldi. Chrysler tekelleri 60.000 işçiyi daha işten atmakla tehdit ediyor. General Motors, planlanan 11.5 milyon araba satışı yerine bu yıl 3 milyon daha az araba satabilecektir. Burada da yeniden işten atılmalar gündeme gelecektir. Resmi tahminlere göre yıl sonuna dek 15.000'i aşkın otomobil işçisi işsiz kalacaktır.

Ödemiş'te

İGD'li sosyal-faşistler işçileri polise ihbar etti

Ödemiş Tekstil'de işçilere karşı patronun safını tutma ve işçiler aleyhine tüm ihanet anlaşmalarının altına imza atmalarının yanı sıra İGD'li sosyal-faşistler işçileri polise ihbar ettiler. D.Yol taraftarı işçilerin İGD'ye karşı tavar almaları onları işçi düşmanlığındaki kararlılıklarını açıktan göstermek zorunda bıraktı. Tekstil Sendikasının Ödemiş Şubesi Genel Kurulunda uğradıkları yenilgiyi bir türlü hazmedemeyen bu işçi ve halk düşmanı sosyal faşistler işçilere karşı polisle açık bir işbirliğine girdiler ve D.Yol taraftarı işçileri polise ihbar ettiler.

İşçilere karşı adi oyunlar tezgahlayan bu hainlerin işçilerce dövülmesi üzerine polise koşan İGD'liler D.Yol taraftarı işçilerin adres ve evlerini polise vererek ihbar ettiler ve ayrıca Yeni Asır gazetesine telefon ederek "Ödemiş'te sol gruba mensup kişiler camiden çıkanlara saldırdılar" türünden bir yalan [illegible] kendilerine dayak atılmasının öcünü almaya çalıştılar. Daha sonra ihbar edilen 3 işçi tutuklandı. Ödemiş Tekstil işçileri bu işçi düşmanlarının yüzünü bir kez daha gördü.

Ödemiş'te D.Yol taraftarları, İGD'lilerin halk düşmanlığında katettikleri yolu bugün daha iyi görmektedirler ve D.Yol'un, İGD'ye karşı kararlı ve tutarlı bir mücadele yürütmesini istemektedirler. Ancak D.Yol taraftarlarının kavraması gereken gerçek D.Yol'un bugün izlediği çizgi temelinde sosyal-faşistlere karşı mücadele edilemeyeceğidir. Sosyal-faşist ve faşist saldırılara karşı tutarlı bir mücadele yürütebilmek ancak devrimci bir çizgi temelinde mümkündür.

Bütün D.Yol taraftarı devrimciler bu gerçeği kavramalı, revizyonizmle uzlaşan reformist çizgiyi terk etmeli ve tutarlı devrimci saflarda yer almalıdırlar.

İGD'li sosyal-faşistlere karşı ancak bu yol izlendiğinde tutarlı bir mücadele yürütülebilir.

Ankara'da

Tan Renault işçilerinin direnişi

Ankara Küçükesat Tan Renault Servisi işyerinde çalışan işçiler, 10 Ağustos günü işten atılan arkadaşlarının işe alınması ve baskılara son verilmesi için direnişe geçtiler.

Ankara'nın değişik yerlerinde bulunan 30-40 civarında Renault servisinde çalışan çoğunluğu genç işçilerden oluşan işçiler üzerinde koyu bir baskı ve sömürü sürüyor. Ağır koşullarda çalıştırılan işçilerin hiçbir iş ve can güvenceleri yoktur. Sendika ve sigorta haklarına ağır baskılar yapılmaktadır. İşlerlerinde sendikal faaliyet yürütmek isteyen işçiler, patron tarafından işten atılmakla tehdit edilmekte ve sıkıyönetim süngüsü işçilerin üzerinde hazır tutulmaktadır. Örnek olarak Kaya Renault Servisinde DSM faaliyeti yürüten ve 8 saatlik işgünü için mücadele eden işçilerin üzerinde baskılar o kadar yoğundur ki, bu işyerinde 8 saatlik işgünü ve ücret zammı talebinde bulunan 10 işçi işten atıldı. Renault servislerinde çalışan genç işçiler arasında DSM çalışmaları her geçen gün giderek gelişmektedir. İşte Tan Renault patronunun işçilere saldırısı ve sıkıyönetimin işçilerin karşısına dikilmesinin sebebi işçilerin hakları doğrultusunda mücadele etmede takındıkları kararlı tavırdır.

Nitekim Tan Renault patronu işten atılan 3 arkadaşlarının işe alınmasını isteyen işçilere karşı yaptığı ilk şey polis çağırmak oldu. Patronun yardımına koşan polis işten atılan 3 işçiyi karakola götürerek çıkış kağıtlarını zorla imzalatmaya çalıştı. Ancak işçiler polis baskısına rağmen kendilerinin sokağa atılmasına evet demediler ve imzalamayı reddettiler. Polis Tan Renault işçilerinin direnişi karşısında karakola götürdüğü işçileri bırakmak zorunda kaldı.

Patron ise işyerini kapatarak işçilere gözdağı vermeye çalıştı. Ancak işçiler başlattıkları direnişi sonuna kadar sürdürme kararlılığıyla hareket ederek direnişlerini sürdürdüler. Direnişin 4. günü patron işten atılanlardan birini geri almayı kabul ettiğini açıklamasına karşın işçiler işten atılanların tümünün geri alınması için direneceklerini patronun yüzüne bir kez daha haykırdılar. Bunun üzerine patron tekrar polis çağırarak 10 işçiyi tutuklattırdı ve 10 işçi Mamak Askeri Cezaevine hapsedildi.

Renault işçileri, patronun ve polisin tüm baskılarına rağmen direnme kararlılıklarından vazgeçmediler ve direnişlerini sürdürdüler. Bu arada diğer renault servislerinde çalışan işçiler, Tan Renault Servisi işçilerinin direnişini desteklediler ve ona güç kattılar.

TGKB'nin de katıldığı

3.ULUSLARARASI GENÇLİK TOPLANTISI BAŞARIYLA TAMAMLANDI

3. Enternasyonal Gençlik Kampı, 3-15 Ağustos tarihlerinde İspanya'nın El Saler (Valencia) köyünde başarıyla yapıldı . Kampta ülkemiz gençliğini Türkiye Genç Komünistler Birliği temsil etti.

Kampa 25 ülkeden 5000'e yakın genç katıldı.Kampta sürekli kalanların sayısı ise 2000 civarındaydı.

Arnavutluk Sosyalist Halk Cumhuriyeti'ni temsilen kampa katılacak olan Arnavutluk heyeti faşist İspanya monarşisi tarafından,yapılan tüm müracatlara rağmen, İspanya'ya sokulmadı.Faşist monarşi ve onun faşist, reformist,revizyonist vb. uşakları kampı engellemek için tüm güçleriyle çalıştılar. Fakat bunu başaramadılar.Bir avuç provokatörün provokasyon çabaları ise kampa katılan tüm kardeş Marksist-Leninist örgütlerin ve Kamp Siyasi Sekreteryası'nın ilkeli, kararlı ve doğru tavrıyla boşa çıkarıldı.

3.Enternasyonal Gençlik Kampı,dünya gençliğinin enternasyonal dayanışmasının tam bir ifadesi oldu.Her geçen gün daha da yükselen bu dayanışmayı güçlendirdi.Onu en üst düzeye çıkarma yolunda güçlü bir adım oldu Kamp dünya gençliğinin emperyalizme ve dünya gericiliğine karşı yükselen mücadelesine güç kattı.

3. Enternasyonal Gençlik Kampı 3 Ağustos'ta yapılan bir törenle başladı. Bu açılış yüksek bir enternasyonalist ruha sahne oldu. Bu ruh,baştan sona kampa hakim olarak,onu dünya gençliğinin güçlü bir gösterisi haline getirdi. 12 gün süren kamp boyunca,dünya gençliğinin çeşitli sorunları tartışıldı.Tüm bu sorunların kaynağı olan kapitalist-revizyonist sistem teşhir edildi.Emperyalizme, sosyal-emperyalizme karşı gençliğin mücadelesi dile getirildi. Tüm bu tartışma ve toplantılara Marksizm-Leninizm rehberlik etti. Ayrıca kamp boyunca gençliği daha da bilinçlendirmek,eğitmek için kadınlar,sendikalar, milli mesele gibi konularda çeşitli seminerler verildi. Dünya gençliği kamp boyunca birbirinden öğrendi.Diğer ülkelerin deney ve derslerinden öğrendi. Bu deney ve dersler kendi ülkelerinde kullanılmak için özümlendi.

Kamp dünya gençliğinin tüm siyasi, kültürel forumu oldu. Kampın kültürel programında dünya proletaryası ve halklarının ilerici,devrimci kültürü sergilendi.Her gece yapılan müzik,folklör,tiyatro sinema vb. kültürel faaliyetler ile halkların kültürü kampa taşındı. Kampın 8.günü olan 11 Ağustos'ta ise çevre halkın da katılımıyla "Büyük Halk Müziği ve Folklör Festivali" düzenlendi. Bu festival dünyanın dörtbir yanından halk müziği ve folklörlerin sergilendiği güçlü bir gösteri oldu. Kampta bunlar dışında futbol,atletizm,güreş vb. yarışmaların yer aldığı çeşitli sportif faaliyetler düzenlendi.

ÜLKEMİZİ TGKB TEMSİL ETTİ

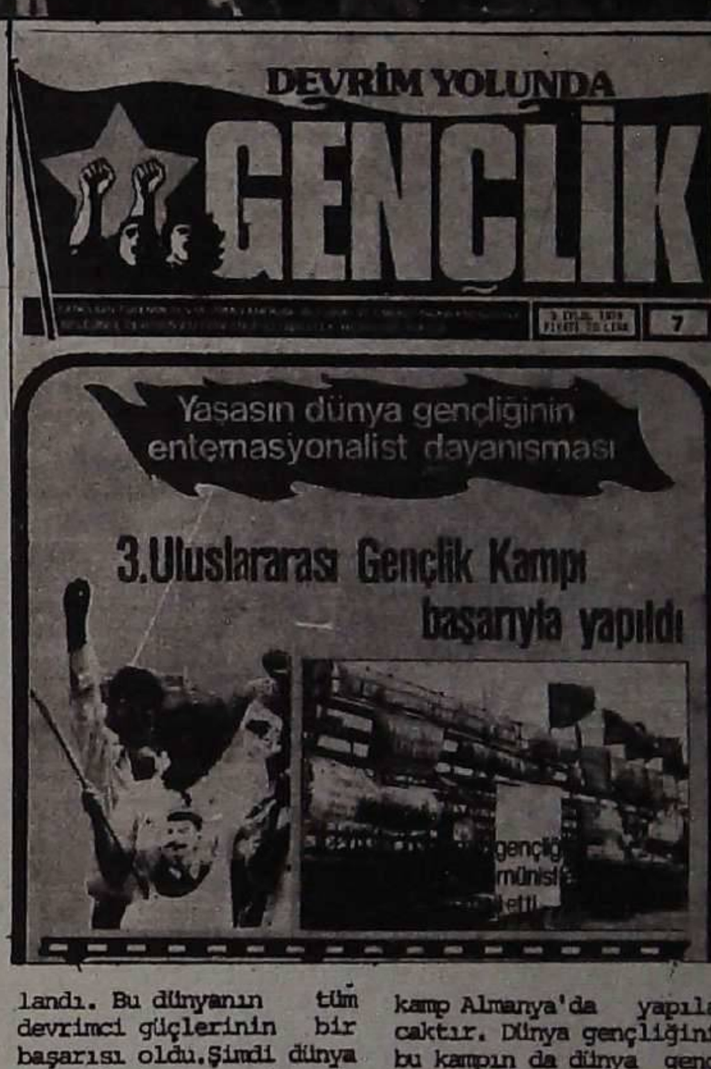
3.Enternasyonal Gençlik Kampı'nda ülkemiz gençliğini temsil eden TGKB, Kampa bir delegasyon ve Türkiye ve yurtdışındaki Türkiyelilerin oluşturduğu kalabalık bir grupla katıldı.

TGKB Kamp'ta Türkiye halkının ve gençliğinin mücadelesini diğer ülkelerden gençliğe anlattı. Bu mücadelenin TDKP-İÖ önderliğinde her geçen gün güçlenerek yükseldiğini vurguladı.TGKB kampta bu mücadeleyi en iyi bir şekilde yansıtmaya çalıştı. O, bunu kamptaki tutum ve davranışlarıyla gösterdi.TGKB bu kamptan çok şey öğrendi.O çeşitli ülkelerdeki mücadeleden çıkardığı deney ve dersleri Türkiye gençliğinin mücadelesini daha da yükseltmek için özümledi.

TGKP Kamp boyunca açtığı bir sergide Türkiye Marksist-Leninist basım ve yayınını ve fotoğraflarla Türkiye'deki mücadeleyi tanıttı.Kampın 6. gecesi olan 9 Ağustos günü düzenlenen Türkiye Gecesi'nde ise slayt ve filmlerle Türkiye mücadelesi ve halkımızın kültürü sergilendi. Gece çoşkulu,militan ve kalabalık geçti. Kamp boyunca sergiye ve geceye gösterilen ilgi çok büyük oldu.

Türkiye'deki sınıf mücadelesi büyük ilgi topladı. TDKP-İÖ'nün ise gerek ideolojik-siyasi gerek pratik başarıları tüm kampa katılanlarca coşku ve sevinçle karşılandı. Kamp boyunca TDKP-İÖ'ye büyük ilgi gösterildi.

4. ENTERNASYONAL GENÇLİK KAMPI ALMANYA'DA YAPILACAK

3.Enternasyonal Gençlik Kampı başarıyla sonuçlandı. Bu dünyanın tüm devrimci güçlerinin bir başarısı oldu.Şimdi dünya gençliği bu başarıdan aldığı güç ve 3.Enternasyonal Gençlik Kampı'ndan çıkardığı derslerle 4. Enternasyonal Gençlik Kampına hazırlanmaktadır. Bu kamp Almanya'da yapılacaktır. Dünya gençliğinin bu kampın da dünya gençliğinin enternasyonal dayanışmasını güçlendireceğine,onu en üst düzeye çıkarmada güçlü bir adım olacağına inancı tamdır.

Partizan kliği dağılmaya mahkumdur

Parti Bayrağı 16. sayısında Partizan adlı grup ve onun gelişme doğrultusu üzerinde durmuş, reformcu sağcı teorik temeline dikkat çekerek bu grubun tümüyle karşı-devrim yolunu tutan Aydınlık grubunun boşalttığı yeri doldurmaya ne denli istekli ve aday olduğunu göstermişti.Partizan adlı anti-parti klik bu yolu tuttuğu gibi; 70'lerde , PDA'nın var olduğu şartlardan farklı olan günümüzün şartları,onun provokatif eylemler düzenleyen bir grup olarak şekillenmekte olmasına ve kaçınılmaz olarak bölünmelerin eşiğinde bulunmasına hatta dürüst unsurların şimdiden ayrılmasıyla bölünmeye başlamasına yol açıyor.

Bu grubun,devrimci bir grup olarak varlık şartı hızla kaybolmaktadır.Gittikçe yoğunlaşan provokasyonlar ve proleter devrimci harekete saldırıyı esas görev edinmeye yönelme, içinde bulunduğumuz şartların zorunlu sonuçları olmaktadır.

Maocu revizyonizmin tezlerini teorik temel edinerek küçük-burjuva devrimci bir grup olarak ortaya çıkan Partizan adlı grup,bizzat bu temeli ve onun "Üç Dünyacı" karşı-devrimcilikle yakından bağlantılı olması nedeniyle hızla yozlaşmakta,devrimci niteliklerini yitirmekte; varlığını sürdürmede ısrar ettikçe,varlık şartını gittikçe daha çok provokasyonlar tezgahlamada bulmaktadır.

Bu birbiriyle doğrudan bağlantılı iki nedenden dolayı böyledir.

Birincisi revizyonizm, küçük-burjuvazinin konumundan da savunulsa proletaryanın karşısında karşı-devrimi temsil eder ve bu,onun her türü için geçerlidir.İşçi sınıfının çıkarlarına ve davasına muhalefetin ifadesinin bir türü olan Maocu revizyonizm açısından da doğru olan bu durum Marksizm-Leninizmle Maocu revizyonizm arasında mücadele geliştikçe, Maoculukta ısrar eden grupları gericileştirmekte,proleteryaya düşman yönlerini geliştirip sistemleştirmeye yönelmelerine yol açmaktadır. Çelişmeleriyle toplumun kavranmasından, mücadele biçimleri,onların iradi olarak belirlenmesine,komprador burjuvazinin "anti-emperyalist" (!) olabilmesinden işçi sınıfının devrimin temel gücü olmasının reddine,partinin öncü rolünün reddi ve onun yerine gerillanın geçirilmesinden parti içinde "iki çizgi"nin meşrulaştırılmasına vb. kadar ideolojik olarak Maoculuktan gıdalanan, baş düşmana karşı diğer düşmanlarla birleşmeyi, düşmanları teker teker ezmeyi savunan milli burjuvaziyle ittifakı devrimin merkezi sorunu olarak gören vb. Partizan adlı grubun bu doğrultuda bir gelişme içine girmesi kaçınılmazdı.

İkincisi,bugün Maocu revizyonizm dahil revizyonizmin her türüne karşı açıktan mücadele yürüten proleter devrimci bir mihrak vardır ve her türden revizyonizm deşifre ve teşhir edilmekten , kurtulamamakta, yüzünü gizleyememekte; anti-proleter ideolojik-teorik temeli, zaten sertleşen sınıf mücadelesinin devrim,karşı-devrim saflaşmasını hızlandırdığı şartlarda, pratikte,proleter devrimci hareket karşısında düşmanca bir tutum alınmasını doğurmamazlık edememektedir.

İşte bu nedenlerle Partizan grubu-hızla "Üç Dünyacı"lığa doğru kayışın da verdiği itişle-,proleter devrimci harekete saldırı ve onun gelişmesini provoke edip engellemeyi, anti-Parti faaliyeti sürdürmeyi giderek artan ölçülere vardırmaktadır. Dünyayı kavrayışı, onun provokasyona yatkın bir grup olmasına yol açarken,günümüzün şartları bu özelliğinin belirginleşmesini getiriyor. Ümraniye'de işçilerin kurşunlanmasıyla başlayıp, Dersim'de devrimci bir öğretmenin işkenceyle katledilmesine kadar uzanan,dedikodu ve yalan-dolanı gelişip güçlenme aracı olarak seçen;miting,gösteri, seminer,gece vb. baltalayıcı,bozguncu tutumu esas olan; örneğin İzmir'de Belediye grevinde proleter devrimcilerin bildiri dağıtmasını engellemeye teşebbüsü, arsa spekülatörlüğü ve gecekondu ağalığını vb. hoş gören ve haklı çıkaran bir çizgi artık belirginleşip sistemleşmeye yönelmiştir. Bu,anti-parti bir çizgidir,proletaryaya ve proleter devrime karşı bir çizgidir ve küçük-burjuva devrimci özelliğinden de hızla uzaklaşmakta olan, bozgunculuğa dönüşmekte olan bir çizgidir.

Partizan'ın provokasyonları sadece ülkemizde ortaya çıkmakla kalmıyor. Başını Almanya'daki "devrim" ağalarının oluşturduğu Partizan'ın yurt dışı kolu yurt dışında da benzer provokasyonlar tezgahlıyor. Dolandırıcılıkta, işçilerin parasını yemede üstlerine olmayan bu ağalar, en son İspanya'daki 3.Uluslararası Gençlik Toplantısı'nı provoke etmeye çalıştılar. Diğer sütunlarda anlatıldığı gibi tam bir karşı-devrimci tutum takınarak Uluslararası komünist hareketin bütününe karşı saldırıya geçtiler. Başta ev sahibi parti,İspanya Komünist Partisi/ML olmak üzere tüm ML parti ve gençlik örgütlerinin aktif devrimci tutumuyla bu provokasyon boşa çıkarıldı. Bu durum, revizyonizmin nereye götüreceğini bir defa daha kanıtlamış oldu. Bir defa daha görüldü ki,Marksizm-Leninizme ve ülkemiz proleter devrimci hareketine karşı saldırı, onun bir müfrezesi olduğu Uluslararası komünist harekete saldırıdan ayrı düşünülemez.Olanca sahtekarlık,karışıklık yaratma ve hatta yer yer doğrudan saldırı vb yöntemlerle anti-parti yolda ilerlemeyi ve partiye karşı konumunu güçlendirmeyi hesap eden Halkın Yolu gibi anti-parti grupların etkilediği dürüst unsurlar, Partizan'ın yaptıklarından ders çıkarmalıdırlar.Halkın Yolu'nun "Mao Zedung Düşüncesi"ni reddediyor ve sözde Marksizm-Leninizmi savunuyor görünmesi,onun,anti-parti yolun doğal bir sonucu olan bu yola, uluslararası komünist harekete saldırma yoluna girmeyeceğini göstermez.

Partizan'ın bundan sonraki gelişmesine gelince,gittikçe devrimci özelliklerini yitirmekte olan ve zaten proletaryaya karşısında karşı-devrimci bir konumda olan bu grubun parçalanıp bölünmemesi düşünülemez. Onun Maocu "iki çizgi"nin meşrulaştırılması anlayışına dayandırılan örgütlenme anlayışı ve zaten bir hizipler konfederasyonu karakterini taşıyor olması,böyle bir gelişmeyi hızlandırıcı etkenlerdir.

Nitekim Maoculuğun Marksizm-Leninizm karşısında açıkça savunulmaya başlanmasıyla birlikte "Üç Dünyacı" temel tezlerin de,çoğu üstü örtülmeden dahi,pervasızca savunulmaya çalışılması, "Üç Dünyacı"lığa ve onun kaynağı olan "Mao Zedung Düşüncesi"ne karşı,Marksizm-Leninizmden etkilenen eğilim ve unsurların da ortaya çıkmasına yol açmaya başlamıştır. Devrimci,dürüst unsurların Partizan'ın girdiği ve yürümekte olduğu yola muhalefet etmesi doğaldı ve Maoculuğa karşı açıktan baş kaldırmalar olacaktı. En başta proleter devrimci hareketin yürüttüğü mücadelenin etkisini bu grup içindeki dürüst unsurlar üzerinde göstermesi zorunluydu. Ve yoğunlaşan provokatif eylemlerle dürüst unsurların muhalefetini getirmemezlik edemezdi.Partizan'ın parçalanmasının gelişeceği ve ayrışmanın ilerleyeceğini söylemek için kahin olmaya gerek yok.Yine bu durumun Maocuları daha da gericileştireceği beklenmelidir.

Gelen haberler,bazı unsurların uluslararası komünist hareketi savunarak Maoculuğa karşı çıktığı yolunda. Ama henüz durum tamamen aydınlanmış değil. Fakat Maocuların işi silah çekmeye kadar vardırdıkları anlaşılıyor.

Bu durumda Maoculuğu reddedip uluslararası komünist hareketin Marksist-Leninist çizgisini gerçekten savunmak isteyen dürüst devrimci unsurlar ne yapmalıdırlar? Bu konuda kararsızlığa en küçük bir yer olmamalıdır. Yapılacak şey tektir ve başka bir alternatifin aranması, Marksizm-Leninizm doğrultusunda davranılması ve proletarya davasının neferleri olunmasını imkansızlaştıracaktır. Bugün ülkemizde Marksizm-Leninizmi savunmanın tek yolu vardır: Bu önşartsız proleter devrimci hareketin saflarına katılmaktır. Maoculuğa karşı çıkış, yalnızca, onun kaynaklık ettiği ve bugün Partizan içinde etkin olduğu anlaşılan "Üç Dünyacı"lığa karşı çıkışla sınırlı olamaz, olmamalıdır. Karşı çıkılması gereken bir başka şey, yine Maoculuktan kaynaklanan "solcu", bireysel terörist sapmadır. Hemen bütünüyle Maoculuğa dayanan ve sağcı,"Üç Dünyacı" tezlerle "solcu", maceracı tezlerin bir karmaşasından oluşan İ. Kaypakkaya'nın görüşlerinin reddiyle birleştirilmeden Maoculuk reddedilemez. Proleter devrimci hareketin belgeleri incelenmelidir. Bu belgeler, gerek Kaypakkaya'nın görüşleri ve gerekse ihtiyaç duyulacak tüm diğer konularda aydınlatıcıdır.

Kaypakkayacılık da ısrar,ayrı bir grup oluşturma ya da artık varlığıyla yokluğu belli olamayan anti-parti gruplardan birine katılma ne devrime ne de proleteryanın davasına yarar sağlamaz. Parti davasına hizmet ise,devrimin ve proletarya davasının güçlenmesi demektir.

Anti-Parti gruplar dağıtılmalı,devrimci enerji boşa harcanmamalı,kızıl bayrağın daha yukarlara yükseltilmesi için,parti için saflar güçlendirilmelidir.

Gençlik toplantısı ve provokasyon girişimi

3. Enternasyonal Gençlik Kampı, monarşist-faşist bir diktatörlüğün hüküm sürdüğü İspanya'da yapıldı. Faşist-monarşiye rağmen 3. Enternasyonal Gençlik Kampı'nın İspanya'da gerçekleştirilmesi,dünyanın tüm gerçek devrimci ve enternasyonalist güçleri için,özellikle de İspanya Komünist Partisi/Marksist-Leninist için büyük bir başarıdır.

Bu başarı kolay elde edilmedi.Faşist-monarşi,çok önceden başvurulmuş olmasına rağmen,Kampın İspanya'da yapılmasına izin vermek istemedi. Faşist ve revizyonist basın,tüm faşist ve revizyonist güçler faşist-monarşinin bu tutumunu aktif olarak desteklediler. Fakat kitleler içinde kök salmış olan İKP/ML, harekete geçirebildiği tüm demokratik ve cumhuriyetçi güçleri seferber etti. Hükümetin yasakçı tutumu yoğun bir şekilde teşhir edildi.3.Enternasyonal Gençlik Kampı'nın Ispanya'da yapılması hakkını elde etmek için ısrarla direndi. Bu kararlı ve ısrarlı mücadele karşısında faşist-monarşinin İç işleri Bakanlığı son anda izin vermek zorunda kaldı. Fakat o, fırsatı çıktığında kampı yasaklamak için tetikte bekliyordu.

3. Enternasyonal Gençlik Kampını engellemeye yönelik girişimler sadece faşist-monarşiden gelmedi.Objektif olarak aynı nitelikli girişimler "sol" görünümlü provokatör gruplardan geldi. Bu gruplar kendi aralarında önceden anlaşmış ve kampı sabote etmeye yönelik bir provokasyon planı hazırlamışlardı. (Bu durum kampta açık delilleriyle ortaya çıktı)

Bu provokasyon girişiminde bulunan gruplardan biri, Partizan grubunun Avrupa'daki taraftarlarından oluşuyordu. Bunlar kampa davet edilmemişlerdi. Kampa alınmayacaklarını bildikleri halde, kamp yerine geldiler. Kamp yerine gelir gelmez kapıda görevli İspanyol yoldaşlara ilk sordukları şey; ŞİKP (Şili) delegasyonunun gelip gelmediği oldu. Kamp Siyasi Sekreterliği bu grubu Kampa sokmadı ve Kampın önünden ayrılmalarını talep etti. Onlar kampın önünü terk etmek yerine değişik dillerden dağıttıkları bildirilerle provokasyonu başlattılar.Bu bildirilerde TDKP-İÖ'ye ve KPD/ML'ye açıkça saldırılıyordu.Kamp Siyasi Sekreterliği onlara,bu tutumlarının Kampın devamını tehlikeye sokacağını faşist-monarşiye müdahale ortamı yaratacağını hatırlattı.Fakat onlar için bunun bir önemi yoktu.Çünkü bizzat kendileri aynı alçakça niyeti, Kampın engellenmesi niyetini taşıyorlardı. Kampın politik Sekreterliği ve Kampa katılan tüm kardeş Marksist-Leninist örgütler,onların bu niyetini anında doğru bir şekilde tespit ettiler. Tam bir fikir birliği içinde alınan kararlı ve uyanık tutum sonucu bu grubun provokasyon girişimi boşa çıkarıldı. Onlar kampın önünden kovuldular.

Partizancı grubun başlattığı provokasyon kampa gerçek niyetlerini gizleyerek sızan Avusturya Avusturya Marksist-Leninist Partisi delegasyonu ve Alman yoldaşların yakından tanıdığı parti düşmanı birkaç Alman provokatör tarafından sürdürülmeye çalışıldı. Bu unsurların girişimi de boşa çıkarıldı ve Kamptan atıldılar.

Kampa yönelik provokasyon girişimleri bununla da bitmedi.Asıl sinsi ve alçakça girişim ŞİKP delegasyonundan geldi. Bu delegasyonun üyeleri kamptaki hiçbir faaliyete katılmadılar. Her gün sabahtan akşama kadar denize girdiler. Bu arada kuytu köşelerde,İKP/ML yönetimine ve AEP'e revizyonist "Mao Zedung Düşüncesini mahkum ettiklerinden dolayı saldırdılar. Onlar AEP ve İKP/ML için "barikatın karşı tarafına geçtiler" deme iğrençliğini gösterdiler.Onlar bu iğrençliği bazı İKP/ML sempatizanlarına yönelik demagojik propaganda yürütürken de sergilediler. Bu saldırıları kampta bulunmayan bazı kardeş partilere de değişik biçimde yönelttiler. Kamp Siyasi Sekreterliği onları her seferinde uyardı ve bu tutumu terk etmelerini istedi.Onlar, önce, önceleri yaptıklarını ve söylediklerini reddettiler. Kabahati içlerinden birine yükleyerek "onun söyledikleri bizi bağlamaz" dediler.Bunda samimi değillerdi. Onlar oldukça ikiyüzlü bir tutum takınıyorlardı.Nitekim bu durum daha sonraki pratikleriyle ortaya çıktı. Onlar bütün bunları yaptıkları süre içinde, Partizan provokatörleri ve Avusturya delegasyonu ile ilişki halindeydiler.

Şili delegasyonu bütün uyarılara rağmen provokasyonunu değişik yöntemlerle sürdürdü. Bunun üzerine tüm kardeş Marksist-Leninist örgütlerin, oybirliğiyle kamptan çıkarılmalarına karar verildi. Onlar kamptan ayrılmak için bir gün izin istediler. Bu istekleri kabul edildi.Fakat onlar kendilerine tanınan bu fırsatı çirkin bir şekilde kullandılar. Partizancı provokatörlerin daktilo ve teksir makinalarından yararlanarak hazırladıkları bildiriyle kardeş partilere ve Kampın Siyasi Sekreterliğine saldırdılar. Onların bildiri dağıtma girişimleri anında engellendi. Kamp yönetimi tarafından gözaltına alındılar. Kısa bir süre sonra ise kamptan atıldılar.

Şilili provokatörler gözaltındayken,kamptaki tüm komünist ve anti-faşist gençlik kitlesinin katıldığı büyük bir kitle toplantısı yapıldı. İKP/ML adına konuşan bir yoldaş, hazırlıkları önceden yapılmış olan ve ilk olarak Partizancı provokatörler tarafından başlatılan,daha sonra AMLP ve ŞİKP delegasyonu tarafından sürdürülen provokasyonu delilleriyle teşhir etti. Provokasyona girişenlerin, 3. Enternasyonal Gençlik Kampına karşı, faşist-monarşinin platformunda yer aldıklarını belirtti. Yoldaşın konuşması Kamp kitlesi tarafından coşkuyla karşılandı. Konuşma, provokasyonu ve revizyonist "Mao Zedung Düşüncesi"ni lanetleyen sloganlarla sık sık kesildi. Marksizm-Leninizm, Stalin ve enternasyonal dayanışma lehinde coşkulu sloganlar atıldı.

DEVRİMCİ YOL'UN FAŞİZME KARŞI BİRLİK ÖNERİLERİ ÜZERİNE

Devrimci Yol 29 Temmuz sayısında "Faşizme Karşı Mücadelede Birlik Sorunu" üzerine önerilerini somutlaştıran bir yazı yayınladı.

Biz bu yazıyı, kullanılan bazı terimler, bazı tahlil yanlışlıkları dışında olumlu bir yazı olarak görüyor ve öyle değerlendiriyoruz. Yazıda yapılan tahlillerin çoğunluğu proleter devrimci hareketin yaptığı tahlillerle çakışmaktadır. Somutta önerilen birlik perspektifi, mücadele ve örgüt biçimleri konusu da da esas olarak fikir birliği içinde olduğumuzu söyleyebiliriz. Kuşkusuz henüz üzerinde anlayış birliğinin sağlanamamış olduğu belirli tespitler ve fikirler tartışılmalıdır; bu, ortak noktaların gelişip güçlenmesine,anti-faşist birlik ve mücadelede daha da ileri adımlar atılmasına hizmet edecektir. Biz bu yazıda D.Y'den farklı düşüncelere sahip olduğumuz konulara değineceğiz. Bunların da tartışılması gerekiyor,tartışma sürdürülmelidir. Ama biz açıklıkla tespit ediyoruz ki, yazıda ortaya konan ve katılmayıp tartışılmasını önerdiğimiz bazı tespit ve anlayışlar; yazının olumluluğunu ortadan kaldırmıyor,onun devrimcilerin ve halkın anti-faşist birliğine hizmet edebilecek olan temelini zedelemiyor. Anti-faşist mücadelede birliğe EVET. Bu yazı,özü itibariyle böyle bir birliğe hizmet edebilir. Örneğin bu yazı, yol açması gereken sonuçlar bakımından,bugün D. Yol ile H.Kurtuluşu arasında yer yer sağlanabilen eylem birliğinin daha ilerisindedir. Birliğin daha genelleşmesi ve nispeten uzun vadeli biçimlerini ve bunlara olan ihtiyacı ortaya koyan yazı, bu açıdan da olumludur.

Yazıyı, Kurtuluş'un yaptığı gibi olumsuz yönden ele almak, sözde birlik yanlısı geçinirken,onu değerden düşürmeye çalışmak; birliğe hizmet etmeyeceği gibi, ileri sürülen görüşlerin esas olarak doğru ve devrimci niteliği karşısında bir tavır ancak revizyonizmden,özellikle TKP'den etkilenmenin bir göstergesidir.

Diğer önemli bir mesele, yazının temel noktalarının gazete sayfalarında kalmaması , pratikte uygulanmak üzere ele alınmasıdır.

Devrimci Yol'un dediği gibi, "Bugün faşizme karşı birlik sorunu anti-faşist mücadelede boş laf etmenin ötesinde bir şeyler yapmak isteyen herkesin ciddi olarak üzerinde düşünmesi gereken bir sorun haline gelmiştir. Faşizme karşı birlik laflarını ağızlarından düşürmeyenler bu sorun üzerinde ciddi ve somut görüşler ileri sürmek zorundadırlar" Bu gerçekten doğrudur. Ve H.Kurtuluşu oldukça uzun bir süreden beri bu konuda yapılması gerekenleri yapmıştır ve yapmaktadır.Parti Bayrağı'nda açıklanan Ocak Deklarasyonu faşizme karşı mücadele platformu,bunların 1 Mayıs ve şimdi seçimlerde somutlanarak tekrarlanmaları bu çabanın bazı örnekleridir.Bir başka örnek verilmek gerekiyorsa, bu halk milisleri kurulması önerisidir.Bu konuda öteden beri ajitasyon yapılmaktadır ve çeşitli yerlerde halk milislerinin kurulmasının gerçekleşme potansiyeli önemli boyutlardadır,bazı yerlerde ise bu gerçekleşmeye başlamıştır. Konuyu geçmeden belirtelim, Devrimci Yol bir genelleme yaparak herkese "Faşizmin saldırı politikalarına karşı nasıl bir mücadele ve örgütlenme gereklidir; bu konuda ise tam bir sessizlik için dedirler" derken haksızlık yapmaktadır. Yaptığı bir başka haksızlık ise,birlik doğrultusunda H.Kurtuluşu'nun çabalarını birlik doğrultusunda başkalarına da "birtakım görev ve sorumluluklar düşmektedir" diyerek belirli bir şekilde kabul etse de genel olarak küçümsemesidir.O,ana revizyonist mihraklar dediği TKP, TİKP dışında her grubu "revizyonist görüşlerin derece derece etkisi altında... " şeklinde nitelendirir ve onları"düzenin"korunması, bunalımın giderilmesi ve istikrarın sağlanması görevlerini kendileri için açıkça formüle etmemiş" oldukları için anti-faşist mücadeleye çekmek görevivle kendisini yükümlendirirken bu haksızlığı yapıyor.Çünkü herkes bilirki,bu meselelerde H.Kurtuluşu hiçbir zaman mücadelesinin hızını kesmediği gibi, H.Kurtuluşu'nun işlevi "...düzenin korunması ... görevlerini...açıkça formüle etmemiş" olmak değil düzene karşı amansızca savaşmaktır. D.Yol burada bir istisna yapmalıydı.Ama o örneğin KSD'yi bu açıdan eleştirirken kuşkusuz haklıdır.Onu, revizyonist bir devlete (SSCB) karşı tavrı ve faşizme karşı mücadelede sınıf mücadelesinin gereklerini ve sınıf temelinin esas almaması dolayısıyla eleştirmesi ve bunu sayması kesinlikle doğrudur.

Şimdi sorunun özüne gelelim.

● Direniş cephesi ve tavrımız

Devrimci Yol'un, saydığı amaçlarla bir Direniş Cephesi oluşturulması önerisine katılıyoruz.Bize göre bu öneri yetersizdir. Sadece ismiyle ("Direniş Cephesi") değil, amaçlarıyla da sınırlı olan birlik önerisi,tüm demokratik devrim dönemini kapsamayan, bu açıdan uzun vadeli bir devrim aşaması boyunca kalıcı olmayan birlik öngörmektedir. Böyle bir cephe, kısaca, faşizmin saldırılarına direnilmesi için bir cephe olarak tarif edilmektedir.Savunma cephesi olarak nitelendirilmektedir. Bizce, bu, yapılmaması gereken bir şey değildir ve biz ne kadar kısa vadeli ve sınırları dar olursa olsun her anti-faşist devrimci birlikte olacağız. Bu birliği genişletmeye ve kalıcı kılmaya çalışarak ..

Biz D.Yol'la,ortaya koyduğu faşizme karşı mücadele anlayışı temelinde (ki bu bizim de anlayışımızdır) kalıcı ve uzun vadeli bir birliğin , bir anti-faşist halk cephesinin oluşturulabilmesinin imkan dahilinde olduğunu tespit ediyoruz. Çünkü D.Y direniş cephesi önerisini,en başta, reformcu ve revizyonist sözde "demokrasi"nin korunması amacına dayandırmamakta; bu cephenin, faşizmi yıkma ve demokrasiyi elde etme (demokratik halk diktatörlüğünü kurma) mücadelesini esas aalacağını söylemektedir. H. Kurtuluşu'nun faşizm ve anti- faşist mücadele üzerine tahlilleri - nin özünün bu olduğunu herkes biliyor. Faşizme karşı mücadele ve onun yere çalınması D Y'nin de dediği gibi devrim meselesidir. Ve bize göre bu temelde ele alınacak cephe ve birlik sorununu faşist saldırılara karşı direnişle sınırlandırmamak gerekir. Anti-faşist cephe, yalnızca direnişi değil faşizmi devrimci saldırıyla yok etmeyi de hedefleyecek ve demokratik devrim (UDHD) programı temelinde oluşturulacak bir cephe olmalıdır. Faşizme karşı Direnişi amaçlayan devrimci birlikler, direniş cepheleri de ancak bu cephenin kurulmasına hizmet edebilir. Tabii ki reformist "demokrasi"nin savunulması anlayışına uygun sözde "cephe" olarak oluşturulmaya çalışılmazsa...

Bizim anlayabildiğimiz, D. Yol henüz anti-faşist halk cephesinin kurulabilmesi için çalışmanın,geniş kapsamlı olacağı ve belki kendi dışında , böyle bir cephenin oluşturulması faaliyetine katılabilecek kimsenin olmadığını düşünüyor; ya da böyle bir cephenin oluşturulması zordur gerekçesiyle şimdiden mümkün olduğu kadar çok grubu çatısı altında toplayabilecek sınırlı kapsamlı bir "direniş cephesi" önerisi getiriyor.

Ama yine diyoruz ki,faşizmi yıkma görevi kabul edildikten sonra bu görevi de yerine getirebilecek bir halk cephesinin kurulması için çalışılmalıdır. Bizim önerimiz budur. Ve bunun şartlarının -en azından D.Y ve Halkın Kurtuluşu açısından- olduğunu düşünüyoruz.Ama kuşkusuz,bu olmazsa, sınırlı hedefli birlik ve cepheleri de reddetmeyeceğiz, etmiyoruz.

Fakat yine belirtilmelidir ki, D.Y'nin cephe önerisinin sınırlılığı,onun, faşizme karşı, demokrasiyi korumakla sınırlı olmayan aksine demokrasiyi elde etme hedefini kapsayan mücadele anlayışındaki, belli bir muğlaklıktan kaynaklanmaktadır.Bu,örneğin,DY, "Faşizmin saldırılarına göğüs germeye çalışan halkın direniş eylemleri yükseldikçe faşizmin hırçınlığı artmaktadır..." derken yansıyor. Bu tanım, eksiktir.Çünkü faşizmi hırçınlaştıran,halkın yalnızca direnmesi,saldırılara göğüs germesi değil,onu yer yer geriletmeyi başarması, faşist baskıların yer yer ve çeşitli alanlarda püskürtülmesi, halkın talepleri uğruna mücadelesini yoğunlaştırması ve kitle mücadelesinin devrim hedefine yöneltilmesi çabalarının çok ileri boyutlarda olmasa da başarı kazanmakta olmasıdır. Ve faşizmi hırçınlaştıran işte bu çok yönlü mücadeledir.

Yine D.Y'nin faşizme karşı mücadelede halkın taleplerini sıralarken köylülüğün toprak talebine yer vermemesi;özünde toprak devrimi olan demokratik devrim uğruna mücadeleyle anti-faşist mücadele arasındaki sıkı ilişkiyi eksik kavradığının göstergesidir ki, bu da sınırlı bir cephe önerisine yol açan muğlaklıklardan biri olarak nitelenebilir.Muğlaklık terimini özellikle kullanıyoruz, çünkü D.Y'nin yazısında konu gerçekten muğlak konulmuştur. Direniş için bir cephe önerilirken (demokrasiyi elde etme doğru anlayışı temelinde),"anti-faşist mücadele uzun süreli bir direniş mücadelesi olarak ele alınmalı" denilirken; aynı zamanda, bu cephenin "demokratik halk iktidarını hedefleyen bir <u>örgütlenme</u>" (yalnızca bu <u>amaca uygun</u> bir örgütlenme değil, bu <u>amacı gerçekleştirecek</u> bir örgütlenme -ki bu ancak direnişin yanı sıra faşizmi saldırıyla yok etmeyi de hedefleyen kalıcı bir cephe, halk cephesi olabilir) olacağı da söylenmektedir.

D.Y bu konuyu açıklığa kavuşturmalıdır. Anti-faşist halk cephesini direniş cephesi olarak niteliyorsa,bu cephenin amaçlarını alt alta sıraladığı yere eklenmesi gereken şeyler vardır. Yok eğer bu cephe önerisi,yalnızca direnişin örgütlenmesini amaçlıyorsa bunun ancak geçici bir "cephe"önerisi olduğunu belirtmelidir.

● Devrimci Yol'un cephe önerisinin muhtevası

Devrimci Yol'un cephe önerisinin muhtevasıyla ilgili diğer düşüncelerinin çoğuna katılıyoruz. Bu görüşler Halkın Kurtuluşu'nun uzun süredir savunduğu görüşlerdir. Alt alta sıralarsak:

1-Genel olarak direnişin yetersiz olması bir yana bırakılırsa, <u>bu dönemde</u> anti-faşist mücadelenin esas olarak "faşizmin saldırılarına karşı koyma; toparlanma,örgütlenme ve güçlenme döneminde bulunduğu ve dolaysıyla bir direniş mücadelesi karakterinde olduğu" tespiti doğrudur , katılıyoruz.Bu dönemde uzun ya da kısa vadeli bir cephe faşizmi yok etmek için saldırıya geçme durumunda olamaz.

2-"Faşizme karşı mücadeleye halkı seferber etmeyi bir an bile unutmayacak,halkı faşizme karşı mücadelede siyasi olarak ve araç-gereç olarak donatabilmek için elinden gelen bütün çabayı sarfedecek olan "cephe faaliyetinin muhtevasını doğru buluyoruz.

3-Yine "bu aşamada anti-faşist mücadelenin,faşizmin saldırılarına karşılık bir savunma çizgisi izlemek zorunda olacak" cephe fikri doğrudur, katılıyoruz.

4-"Bu savunmayı aktif savunma olarak kavrayan" cephe fikri açılmaya muhtaçtır.Biz, aktif savunmayı,bireysel terör eylemlerini de ilke olarak reddetmeden,faşizmin saldırılarına karşı kitlelerin savunmasının örgütlenmesi ve faşist saldırıların püskürtülmesi,kitlelerin gücünün seferber edilmesi yoluyla sivil faşistlerin mümkün olan her yerden sökülüp atılması,resmi faşist güçlerin saldırıları - nın yine kitlelerin aktif olarak karşı koymaya seferber edilmesi yoluyla püskürtülmesi olarak kavrıyor,doğru buluyor ve savunuyoruz.Ama esas ağırlığın, faşist saldırıların bireysel terör eylemleriyle,örgütlü küçük gruplarla "püskürtülmesi"ne verilmesini doğru bulmuyoruz.Faşist devleti,orduyu,bunlarla mücadeleyi gözönüne almayan MHP'lilerle düello niteliğindeki sözde "aktif savunma" anlayışına ve yine sözde devlete vb. karşı da yönelen bireysel terörizmin , "aktif savunma" adına izlediği çizgiye karşıyız.

5-"Aktif savunma" konusu açılmalıdır,çünkü "faşist güçlerin moralini bozan,saflarını dağıtan, anti-faşist güçlerin ise moralini yükselten ... bir eylem çizgisi" önerisi, nokta nokta atladığımız yerde "halk kitlelerini mücadele içinde örgütleyen" bir eylem çizgisi olarak sunulsa da bu konunun açıklığa kavuşturulmasını özellikle gerektirmektedir. Biz, aktif savunma karakteri taşıyan kitle eylemlerinin (ve hatta yeri zamanı doğru seçilmişse belirli bireysel terör eylemlerinin de) faşistlerin moralini bozucu, anti-faşist güçlerin ise moralini yükseltici bir etkisinin olduğuna inanıyoruz. Ama "moral bozma" vb. terimleri,açılmadan kullanıldığında maceracı "sinir savaşı", bireysel terörizmin "silahlı propagandası" vb. anlayışlarını çağrıştırmakta ve kafaların karışmasına yol açabilmektedir.

6-"Bünyesinde bu aktif savunmayı doğru eylem çizgisini hayata geçirecek,gerçekleştirecek araçları (örgütleri) bulunduracak ve geliştirecek " cephe fikri de doğrudur,katılıyoruz. Bu örgütler, başlıca kitle mücadelesine,örgütlenmesine ve bu temelde yürütülen aktif savunma çizgisine uygun örgütlenmiş halk milisleri (ki halk milisleri halk cephesinin yerine geçirilemez ondan farklıdır) olabilir.Bu rada başlıca sorun, kitlelerden ve kitle mücadelesinden kopuk, kendi başına hareket eden düellocuların oluşturacağı grupların bu örgütlerle bir ilgisinin olmadığı,olamayacağıdır.

7-"Yine bünyesinde faşizme alternatif bir halk demokrasisini besleyip büyütecek olan faşizme alternatif,halkın iktidar organlarını geliştirebilecek olan" cephe fikrine katılıyoruz. Bunu,ister uzun ister kısa vadeli talepler temelinde kurulsun anti-faşist cephenin,hem halk demokrasisini hedeflemesi ve hem de kendi içinde demokrasi temelinde örgütlenmesi gerektiği şeklinde anlıyoruz.Bu cephe, kuşkusuz,halkın iktidar organlarının şartlarının hazırlanmasına hizmet edecektir. Bu cephe,demokratik devrimin temel talepleri etrafında örgütlenen ve işçi-köylü temel ittifakını (ve diğer ittifakları) temsil eden bir cephe olacaksa,kuşkusuz,halkın iktidar organlarının geliştirilmesine hizmet edecek ve iktidar organlarının "temel aracı" ya da dayanağı olabilecektir.(Kısa vadeli bir anti-faşist birlik "temel araç" olmasa dahi, demokrasiyi elde etme perspektifiyle kurulduğunda reformcu değil devrimci bir birlik olduğunda,ancak bu amaca hizmet edebilir.) Ama burada bir de muğlaklık var.Bu, cephenin kendi "bünyesinde" bu işleri yapacak olmasının söylenmesidir."Bünye" terimiyle, bizzat bu cephenin kendisini geliştirerek iktidar organları haline geleceği kasdediliyorsa,bu,yanlıştır.Bu cephe iktidar organlarının,aynı zamanda ayaklanmanın da organları olan,geniş kitlelerin doğrudan iradesini yansıtan,işçi ve köylüleri dolaysız olarak temsil eden işçi-köylü sovyetlerinin yerine geçirilemez. Bu konu da önemlidir.Çünkü D.Y direniş komitelerini, iktidar organlarının nüveleri,kendi iç gelişmesiyle iktidar organları haline gelecek komiteler olarak görüyordu (bu Parti Bayrağı tarafından eleştirilmişti) ve bu konuda şimdiki görüşünün ne olduğu yazıda belirtilmemektedir.Bu görüşünün değişmemesi anlamına gelir. Bu, "direniş komiteleri,yukarıda özetlediğimiz DİRENİŞ CEPHESİ'nin alt birimleri,tabandaki örgütleri olarak ele alınmış,faşizme karşı mücadelenin tabandaki organizasyonu olarak direniş cephesinin bütün özelliklerini içerecek tarzda önerilmiştir . " görüşüyle birleştiğinden, sorun daha da önem kazanıyor.Direniş cephesi ve onun bütün özelliklerini taşıyacağı söylenen direniş komiteleri , iktidar organları;ya da bu organların nüveleri midir? Böyleyse,direniş komiteleri,kitle örgütleri olarak önerilse bileki öyle de anlaşılıyor- yine de, iktidar organlarının kitlelerin silahlı olarak ayağa kalkması,burjuva-feodal devlete açıktan saldırıya geçmesi temelinde,kitlelerin ayaklanmasının da organları olarak örgütlenmesi ve ancak böyle örgütlenebileceği doğru fikrinin karşısında;kitlevi ayaklanma ve silahlı mücadele anlayışı yerine, (biraz fazla sayıda insanın katılmasıyla da olsa) bireysel şiddeti esas alan anlayış temelinde örgütlenmesi önerilen komiteler olacaktır.Bu,Direniş Cephesinin de kitlevi bir karakter taşımayacağı anlamına gelecektir. Oysa iktidar organları,kitlelerin ayaklanmasının, organları olabilir. Cephe, onun şartlarını hazırlayacak , dayanağını sağlayacak,ya da bu dayanağın oluşturulmasına hizmet edecketir.Halk milisleri ya da direniş komiteleri ise bu cepheye,kitle örgütlenmesine dayanarak, bunların gelişip güçlenmesi ve kitlelerin aktif savunması amacıyla örgütlenebilir.Sonuç olarak bu sorun açılmalıdır.Tartışılmasına ihtiyaç vardır.

● Devrimci Yol'un «İç savaş» anlayışı

Burada,D.Y'nin "iç savaş" üzerine görüşlerine değinmeliyiz.Biz,bu konuda D. Yol'un bireysel terörizmden etkilendiğini düşünüyoruz.Ve onun "iç savaş" formülünün, kitle mücadelesi ve ayaklanma, bunların organları, direniş komitelerinin fonksiyonu vb. konularındaki muğlaklıklarıyla bağıntısı olduğu görüşündeyiz.

İç savaş ne demektir? Halk kitlelerinin,yığın halinde silaha sarılarak ayağa kalkmasından koparılamayacak savaşıdır.Silahlanmış halkın silahlı gericilikle,kelimenin gerçek anlamıyla savaşmasıdır. Bu,hem kitlelerin henüz barışçıl araçlarla yürüttükleri mücadeleden farklıdır;hem de bir grup adamın silaha sarılması iç savaş ile özdeşleştirilemez.D.Y'nin henüz kitlelerin silahlı mücadelesi ve ayaklanması olmadan,kitlelerin silahlı faaliyetinden bağımsız olarak sözünü ettiği iç savaş ancak "öncüler"in savaşı olabilir ve buna da iç savaş denemez.Ama D.Y bu konuda bir başka yanlış görüşe daha sahip. Açıkça "öncü savaşı",bireysel terörizmi savunmaktan kaçınmak isterken-mücadelenin ve D.Y'nin örgütlenmesinin kitlevi karakteri,hayat,onu,buna zorluyor ve bu iyi bir şeydir- bu defa genel olarak sınıf mücadelesini "iç savaş" olarak tanımlamaya yöneliyor.Şüphesiz,bu da, iç savaş fikri - nin değerden düşürülmesine kitlelerin gerçek iç savaşa hazırlanmasına sekte vurulması - na yol açıyor. Şimdiden "iç savaş" varsa,peki kitleler silaha sarılıp isyan ettiğinde, o zaman ne olacak, kitlelerin savaşını nasıl tanımlayacağız? Yoksa böyle bir şey olmayacak, işi "öncüler" mi halledecek?

Kuşkusuz kitlelerin silaha sarılacağı zaman gelecektir , devrimciler hem kendileri bu günlere hazırlanmalı,hem de kitleleri hazırlamalıdırlar. Ama genel olarak sınıf mücadelesi,iç savaş olarak tanımlanmamalıdır.D.Y bu terimle aslında günümüzde sürmekte olan sınıf mücadelesini kastediyor. Ve gerçekte bu terimi kullanıp kullanmama dışında,özellikle somut pratikte H.Kurtuluşu'nun aksi bir faaliyet içinde değil.Dolayısıyla bu terim,günümüzdeki mücadeleyi nitelerken üzerinde anlaşamadığımız bir terim oluyor.Çünkü D.Y'nin "iç savaş"ın kanıtları olarak gösterdiği şeyler kesinlikle iç savaşın kanıtları değildir ve o zaten iç savaş şartlarına uygun bir faaliyet sürdürmüyor.

Kahramanmaraş katliamı,kuşkusuz bir faşist provokasyondur ve devrimciler kitleleri aktif bir savunmaya seferber etmeye,katliamı önlemeye ve direnerek faşist saldırıyı püskürtmeye yöneltmeye çalışmışlardır.K.Maraş'ta kitleler iktidara yönelik bir silahlı mücadeleye girişmediler. Ve faşistler,gericilik,sınıflı toplumlarda kitleleri baskı altına alabilmek, gelişen mücadelesini ezebilmek için provokasyonlara ve saldırılara başvurur.Ama bu,iç savaşın kanıtı olamaz.

Her gün 5-6 kişinin ölmesi,faşist saldırıların aralıksız sürmesi,ancak kitle mücadelelerini yükseltmekte ve faşizmin halka karşı saldırılarının (ve kitlelerin direnişinin vb.) yoğunlaşmakta olduğunu gösterebilir; yoksa iç savaşın sürdüğünü değil.İran'da da adam öldü,Nikaragua'da da, ama örneğin İtalya'da da ölüyor. Faşizmin baskı ve terörünün varlığıyla,provokasyonları ve katliamlarıyla,halk kitleleriyle gericilik arasındaki silahlı savaş birbirinden ayrılmalıdır.Örneğin Nikaragua'da halk kitleleri iktidar için Somoza diktatörlüğüyle savaşa atıldılar.Peki Türkiye'de henüz kitleler basitçe haklarını talep etme ve elde ettiklerini korumaya çalışma dışında iktidar mücadelesine, silahlı mücadeleye girişmemişken,henüz kitle mücadelesinin barışçıl biçimleri esasken nasıl iç savaşın varlığından bahsedebilecek? İşçilerin silahlı gösteri ve ayaklanmaya dönüşmekten uzak olan grevleri mi,gecekondu halkının evlerini yıkmaya gelen gerici kuvvetlere direnmesi mi, mitingler mi vb. iç savaş?

Hele sıkıyönetim ilanı ve 1 Mayıs'ta İstanbul'daki sokağa çıkma yasağının (gerici kuvvetlerin tank,top vb. gösterisi yaptığından söz edilerek) iç savaş kanıtı olarak ileri sürülmesi hayli ilginçtir. Kitleler sokağa çıkma yasağına silahla karşı koysalardı,kullanılması doğru olacak olan "iç savaş" terimi kuşkusuz bu şartlarda,sadece bu terim kullanıldı diye var olan durumu değiştiremez.

Gericilikle halk arasında mücadele her toplumda aralıksız sürer,bazan şiddetlenir , bazan şiddeti azalır, çeşitli biçimler alır. Ve bu mücadele ancak iki karşıt toplumsal güç (müttefikleriyle birlikte) elde silah savaştığında "iç savaş" olarak nitelendirilebilir.

● Katılmadığımız bazı noktalar

Yazıda bunların dışında bazı katılmadığımız noktalar daha var. İkisini daha belirterek,yazımıza son verelim.

"Sömürge tipi faşizm" ve "açık faşizm" gibi terimler , kullanmadığımız ve kullanılmasına yol açan anlayışlara da eleştirilerimiz olan terimler."Sömürge tipi faşizm" sorunuyla ilgili eleştirilerimizi burada tekrarlamaya gerek yok. Bu konuda Parti Bayrağı 6. sayısında D.Y'u eleştirdi. Burada söyleyeceğimiz,anti-faşist mücadele faşizmi yıkma perspektifiyle kavrandıktan sonra,bunun,anti-faşist halk cephesinin (ya da Direniş Cephesi) oluşturulabilmesinin engeli olamayacağıdır.Tartışılmasına ayrıca devam edilebilir. Nitekim yazıda,D.Y sömürge tipi faşizm ve açık faşizm terimlerini,H.K'nın kullandığı faşist diktatörlük (ya da yarı-askeri vb) faşist diktatörlük terimlerinin ifade ettiği anlamlara ters düşecek şekilde de kullanmamaktadır.

Bir diğer mesele ise TİKP (ve TKP) üzerine D.Y'nin eklektik görüşleridir.O,bir yandan "ana revizyonist mihrakların anti-faşist saflar üzerindeki zararlı ve bölücü etkilerinin önüne geçmek için sürdürülecek mücadele,faşizme karşı savaşabilecek olan güçleri bir direniş cephesinde , toplamak için verilecek mücadelenin önemli bir parçasını meydana getirmektedir" demekte ve bu revizyonistlerden hainler olarak söz etmektedir. Bunlara bütünüyle katılıyoruz. Ama öte yandan TİKP'nin milli birlik hükümeti önerileri "anti-faşist saflarda tereddütler ve şaşkınlıklar" olarak nitelemekte,böylelikle bu karşı-devrimcileri halk saflarına katılmaktadır. Gereken, TKP, TİKP gibi karşı-devrim yuvaları üzerine tüm hayallerin terk edilmesi,bunlarla her türlü bağın koparılmasıdır.

● SONUÇ

Anti-faşist birlik ve cephe kitlelerin acil ihtiyacıdır. Ve biz devrimci temelde (ki bu konuda D.Y ile ortak bir temele sahibiz) kısa ve uzun vadeli her türlü devrimci birlik ve cephenin oluşturulmasına varız. Bu konuda elimizden gelen çabayı harcadık,harcamaya devam edeceğiz.

Uzun vadeli birlik,anti-faşist halk cephesinin oluşturulması amaçlanmalıdır. Bu,demokratik devrim programının temel talepleri etrafında gerçekleştirilebilir. Biz bu uğurda çalışıyoruz, çalışacağız. Ama bütün kısa vadeli devrimci birlikleri reddetmiyoruz.

Bu alanda zaman geçirilmeksizin somut adımlar atılmalı. Görüşler hayata geçirilmelidir. Bu,tüm halkı ve diğer devrimci grupları etkileyecek,onların revizyonizmin etkinliğinden kurtarılmasını da hızlandıracaktır.

Anti-faşist birlik ve cephe kitlelerin acil sorunudur. Bu konuda zaman geçirilmeden somut adımlar atılmalı, olumlu deneyler derinleştirilmelidir.

Faşist saldırılar ve sıkıyönetimin terörü sürüyor

● ANKARA-MAMAK HALKININ KARARLI ANTİ-FAŞİST MÜCADELESİ SONUNDA HİTLERCİ FAŞİSTLER ÖNEMLİ ORANDA GERİLETİLDİ. FAŞİST CANİLER TEPECİK VE KEÇİKIRAN'DAN KOVULDULAR.

● EYNESİL'DE SON ZAMANLARDA YOĞUNLAŞAN FAŞİST SALDIRILAR KARŞISINDA HALKIN KURTULUŞU VE KURTULUŞ TARAFTARLARI, FAŞİZME VE FAŞİST SALDIRILARA KARŞI BİRLİKTE DİRENME KARARI ALDILAR

● ARDAHAN'DA HİTLERCİ FAŞİSTLERİN VE SIKIYÖNETİMİN TERÖRÜNE KARŞIN ANTİ-FAŞİST MÜCADELE GELİŞİYOR

Kitlelerin anti-faşist mücadelesi gelişiyor, yaygınlaşıyor

Emekçi kitlelerin sömürü ve baskıya karşı mücadelesi yükseldikçe, her gün daha da bilinçlenen emekçi yığınlar mevcut düzenin kendileri için bir zulüm mekanizması olduğunu öğrendikçe, bu düzenin kendilerine açlık, baskı ve sömürülmekten başka bir şey vermediğini kavrayıp mücadeleye atıldıkça, faşistlerin, sermayenin ağzı salyalı uşaklarının emekçi kitleler karşı saldırıları da giderek yoğunluk kazanıyor. Her gün hayatın her alanında bu saldırıların yüzlercesi oluyor. Ama kitlelerin anti-faşist mücadelesi her geçen gün yeni boyutlar kazanıyor, gelişiyor; yeni ve kalıcı başarılar elde ediyor.

İzmir-Yeşilyurt'ta yapılan "Faşist Saldırılara, işsizliğe, Hayat Pahalılığına ve Sıkıyönetime Karşı Direnelim" toplantısından bir görünüş.

Ankara

● ANKARA-MAMAK'TA FAŞİSTLER SÖKÜLÜP ATILIYOR:

Ankara-Mamak çarşı, Üregil, Topkaya, Dutluk, Kayaş-Karabayır'da üslenerek çevrede halk ve devrimcilere saldıran ve buraları birer saldırı üssü olarak kullanan MHP ve ÜGD'li faşistler, H.Kurtuluşu taraftarı devrimcilerin emekçiler arasında kararlı ve sabırlı olarak yürüttüğü çalışmalar ve aktif mücadeleler sonucu sökülüp atılmaktadırlar. Bu mücadeleler sonucu faşist caniler Tepecik ve Keçikıran'dan kovuldular Mamak çarşısında halk devrimcilerle birlikte faşistlere karşı direndi ve faşistler önemli oranda geriletildi. Yine Üregilli emekçiler H.Kurtuluşu taraftarlarıyla ilişki kurarak faşistlere karşı direnmeye başladılar.

Tüm bunlar olurken kendi faydacı anlayışları doğrultusunda parsa toplamaktan başka hiçbir şey yapmayan D.Yol taraftarları, bugün faşistlerin büyük oranda geriletilmelerinden de yararlanarak, faşistlere karşı değil, tersine H.Kurtuluşu'na karşı mücadele etmektedirler. Sekter ve yararcı davranmakta ve H.Kurtuluşu taraftarlarının yazdığı yazıları silmekte, astıkları duvar gazetelerini ve afişleri yırtmaktadırlar. Emekçi semtlerinde "burada iki siyaset olursa biz kavga ederiz. Çocuğuna söyle H.Kurtuluşçusu olmasın" türünden propaganda yürüten D.Yolcular H.Kurtuluşu düşmanlığı yaymaya çalışıyorlar. H. Kurtuluşu taraftarlarının faşistlere karşı yürüttükleri kararlı mücadeleden bu biçimde ve sekter ve yararcı bir anlayışla yararlanmaya çalışan D.Yol taraftarları bu tavırlarıyla emekçiler arasında da ikilik yaratmaya çalışmaktadırlar.

Bütün bu sekter tavırlara karşı Mamak ve çevresindeki H.Kurtuluşu taraftarı proleter devrimciler doğru devrimci tavır doğrultusunda hareket etmekte ve faşist saldırıları emekçilerle birlikte ve aktif olarak püskürtmek için halkla bağlarını pekiştirmektedirler. Hiçbir gerici ve fırsatçı tavır proleter devrimcileri bu çalışmalarından alıkoyamaz.

İzmir

● İZMİR-YEŞİLYURT

Halkın Kurtuluşu taraftarı proleter devrimciler İzmir'in birçok semtinde sürdürdükleri sömürü ve zulüm düzenine ve sıkıyönetime karşı mücadele kampanyasının bir parçası olarak Yeşilyurt'ta bir toplantı düzenlediler. Toplantı öncesi yoğun bir propaganda faaliyeti yürütüldü. Evlere gidilerek emekçilerle konuşuldu ve gazete satışları sırasında halkla sıcak ilişkiler kuruldu. Ayrıca kahvelerde emekçilere yönelik propaganda sürdürüldü. Toplantıya çağrı bildirileri dağıtıldı.

Semtte bulunan devrimcilerin seferber olduğu bu çalışmalar sonucu gerçekleştirilen toplantıya, 600 civarında emekçi ve devrimci katıldı. Devrimci marş, şiir ve türkülerin de söylendiği toplantı anti-faşist bir gösteriye dönüştürüldü.

Yapılan konuşmalar ilgiyle dinlenildi. Konuşmalarda sömürü ve zulmün kaynağının mevcut düzen olduğu ve baskı ve sömürüden kurtuluşun mevcut sistemi ve düzeni bütün kurumlarıyla alaşağı edilerek demokratik halk diktatörlüğü ve sosyalizmin gerçekleştirilmesi ile mümkün olacağı vurgulandı.

Emekçilerin büyük bir ilgi gösterdikleri toplantı kapanış konuşması ve devrim andı ile sona erdi.

İzmir

● İZMİR BALLIKUYU-AZİZİYE EMEKÇİLERİ FAŞİST SALDIRILARI PÜSKÜRTECEKTİR

İzmir'in Çankaya-Basmane semtlerinde üslenen MHP'li faşistler burada yürüttükleri saldırı ve baskılarla ve demagojik aldatıcı propagandalarıyla umduklarını bulamayınca bu kez de Ballıkuyu ve Aziziye semtlerine üşüştüler ve buradan saldırılarını yürütmeye başladılar.

Bu durum karşısında H. Kurtuluşu taraftarları yoğun bir propaganda faaliyetine başladılar ve semt emekçilerini faşistlere karşı mücadeleye çağırdılar. Bu faaliyetin bir parçası olarak dağıtılan bildiride başka şeylerin yanı sıra şöyle denilmektedir.

"Sömürüye, zülme karşı direnen işçiye, yoksul köylüye, demokrat devrimci aydınlara, öğrencilere kadınlara, bebeklere azgınca saldıran, katleden MHP'li ÜGD li faşistler Çankaya'dan gelip semtimizde üslenmek istiyorlar...

Kardeşler: Semtimizde çöreklenen bir avuç ÜGD'li faşist iki kez Mumcu kahvesini, iki kez Kireçlikaya ve diğer kahveleri taradılar, yoldan geçen halktan kişilere kurşun sıktılar ve halktan 12 kişiyi yaraladılar... Dökülen her damla kanın hesabını sormak için birleşelim."

Proleter devrimcilerin emekçi halkla birlikte yükselteceği aktif kitle direnişleri faşist saldırıları boşa çıkaracak ve faşistler bir daha Ballıkuyu ve Aziziye ve benzeri birçok yere adım atamayacaklardır.

Trabzon

● SALPAZARI'NDA MHP'Lİ FAŞİSTLER HALKA SALDIRDI

Trabzon Şalpazarı'nda devrimci mücadelenin gelişmesiyle birlikte faşist saldırılar da yoğunlaştı.

Çevre il ve ilçelerden de gelen faşistler halka ve devrimcilere saldırarak bu mücadeleyi durdurmaya çalışmaktadırlar. Son günlerde bu saldırılardan birini daha yaşadı Şalpazar emekçileri. Halka karşı taşlı, silahlı saldırıya geçen faşistlerin bu saldırısı devrimciler ve emekçilerin kararlı direnişi ile püskürtüldü Daha sonra faşist saldırganların teşhiri ve MHP, ÜGD'nin kapatılması doğrultusunda H.Kurtuluşu taraftarı devrimciler geniş bir propaganda faaliyetine giriştiler.

Istanbul

● İSTANBUL BAHÇELİEVLER'DE "MAVİ BERELİLER" TERÖR ESTİRİYOR

Istanbul-Bahçelievler-Parseller'de MHP'li faşistlerin devrimcilere ve halka saldırmalarının yanı sıra "mavi bereliler" diye tanımlanan jandarma birlikleri de halkın üzerinde terör estirmektedir Birkaç gerici unsurun yanında barınan MHP'lilerin saldırıları jandarma terörü ile içiçe yürütülüyor. Son olarak H.Kurtuluşu taraftarlarının dağıttığı ve MHP'li faşist saldırganları teşhir eden bir bildirinin dağıtılmasını bahane eden "mavi bereliler" çevrede demokrat ve devrimci olarak bilinen herkesi karakola getirerek işkence etme ve gözdağı verme yoluna gittiler. Yine her akşam kahvelere baskın düzenlenmektedir. Ancak Parseller emekçi halkı bu saldırılara boyun eğmemekte ve mücadele etmektedir

Yozgat

● YOZGAT'TA FAŞİSTLER HALKA KURŞUN SIKTILAR

29 Temmuz günü MHP'li faşistler, devrimci ve ilericilerin oturduğu Yukarı Çatak ve Yukarı Nohutlu mahallelerine karşı saldırıya geçtiler. Halkı birbirine karşı kışkırtmak ve bölmek için Alevi-Sunni ayrımı üzerine propaganda yürüten faşistler mahalle halkına silahlı saldırıya geçtiler. Ancak emekçiler devrimcilerle birlikte bu saldırıyı püskürttü.

Daha önce de birçok kez bu tür saldırılar ile devrimciler ve mahalle halkını sindirmeye çalışan faşistlerin saldırıları özellikle Türkeş'in Yozgat mitingindeki tahrik edici konuşmalarıyla hızlandı. Daha önce de 13 Temmuz ve 20 Nisan günleri Yukarı Çatak ve Yukarı Nohutlu'ya faşistler saldırmıştı. 20 Nisan'daki saldırı sırasında Alevilere ait 30 işyeri, TÖB-DER, Halkevi, KÖY-KOOP ve devrimcilerin oturduğu kahveler tahrip edilmiş, polis ve jandarma MHP'li faşistlerin yanında halka ve devrimcilere saldırmış, Vali Belediye hoparlöründen halka saldırı dolu bir konuşma yaparak faşistlerin yanında olduğunu göstermişti. Ancak emekçi ve devrimciler bu faşist saldırıya boyun eğmemiş ve kararlılıkla direnmişlerdi.

Bugün Yozgat'ta faşist saldırılara karşı H.Kurtuluşu taraftarlarının önderliğinde mücadele giderek gelişmekte ve devrimciler halk kitleleriyle sıkı ve sıcak bağlar kurmaktadırlar.

Kuşadası

● KUŞADASI'NDA POLİS VE İGD'LİLER DEVRİMCİLERE SALDIRDI

Kuşadası Belediye Başkanı İGD'li bir sosyal-faşisttir. Emekçilerin bin türlü zahmetle yapıp içinde yaşamını sürdürdüğü gecekondularının yıkılması işine diğer faşistler ve halk düşmanları gibi o da katılmaktadır. İGD'li Belediye Başkanı halka karşı polis ve jandarma ile birlikte saldırıya geçerek gecekonduları yıkmaya başladı. Ancak H.Kurtuluşu taraftarı devrimciler halkla birlikte direndiler ve yıkıma karşı durdular. Yıkılan gecekondular yeniden yapıldı. Polis Belediye Başkanının da kışkırtması ile 8 devrimciyi gözaltına aldı. Ancak halkın tepkisi sonucu bu devrimcileri serbest bırakmak zorunda kaldı.

Devrimcilerin ve emekçilerin kararlı tavrı sonucu gecekondu yıkımı boşa çıkarıldı. H. Kurtuluşu taraftarları D.Yol taraftarları ile birlikte bir propaganda faaliyeti yürüttüler ve bir bildiri ile sosyal-faşist saldırıyı teşhir ettiler.

Nevşehir

● NEVŞEHİR'DE MHP'LİLER HALKA SALDIRDI. TÖB-DER VE VE NYDGD KAPATILDI

Gelişen mücadelenin önüne geçebilecekleri düşüncesiyle MHP'li faşistler 5.8.1979 günü devrimcilere saldırdılar ve bir provokasyon ortamı yaratarak emekçi halka gözdağı vermek istediler. İki devrimcinin yaralanması üzerine devrimciler halkla birlikte faşistleri püskürttüler. Bunun üzerine -artık herkesçe bilinen bir şekilde- polis saldırıya geçti ve devrimcileri gözaltına almaya çalıştı. Gözaltına alınan bir arkadaşlarının serbest bırakılmasını isteyen H. Kurtuluşu taraftarı devrimcilerin kararlı direnişi sonucu polis gözaltına aldığı devrimciyi bırakmak zorunda kaldı.

Polisin kendileriyle birlikte halka ve devrimcilere saldırdığını gören MHP ve ÜGD'li faşistler hemen harekete geçtiler ve 600 civarındaki sermaye uşağı ile saldırıya geçtiler. Nevşehir YDGD'nin etrafını çeviren faşistlerin taşlı sopalı saldırısı kararlı bir direnişle püskürtüldü. Faşistler darmadağan oldular. Bunun üzerine polis daha da kudurdu ve hiçbir faşiste, engel olmadığı halde, NYDGD ve TÖB-DER'de arama yaptı. Hiçbir şey bulamayınca çılgına dönen polis 22 devrimciyi gözaltına aldı. Ancak gözaltına alınanları daha sonra serbest bırakmak zorunda kaldı.

MHP'li faşist saldırganlarla açıkça birlikte hareket eden polis ve diğer mahalli yöneticiler daha sonra bu saldırılarını NYDGD ve TÖB-DER'i kapatmakla sürdürdüler. Ancak Nevşehirli emekçiler ve devrimciler sivil ve resmi faşistlerin bu saldırılarını boşa çıkarmaya ve mücadeleyi yükseltmeye kararlıdırlar. Nevşehirli devrimciler örgütlerinin kapısına vurulan kilitleri kırmak için kitlelerle birlikte mücadelelerini sürdüreceklerdir. Faşist baskılara boyun eğmeyeceklerdir.

Soma'daki Gima işçilerinin Ağustos ayında faşist katliamları protesto etmek için düzenledikleri yürüyüş. Bugün işçi sınıfımız anti-faşist mücadelenin en önünde.

Anti-faşist mücadelede kalıcı adımlar atmak için...

MHP, MİT, Kontr-gerilla vb. gibi faşist cinayet mangalarının cinayet ve katliamları giderek daha çok ortaya döküldükçe, eli kanlı katiller yakayı daha çok ele verdikçe bütün gericiler, özellikle reformistler ve revizyonistler faşist katliam şebekelerinin üzerine daha çok kol-kanat geriyor. Onlar bu cinayet şebekelerini unutturmaya, varlıklarını gizlemeye veya en azından faşizmi gözü dönmüş birkaç katille sınırlayarak kitleleri aldatmaya çalışıyorlar.

Sıkıyönetimli seçimlerin neye hizmet ettiğini gören ve faşizme karşı yer yer mücadeleye atılan kitlelerin mücadele azmini baltalamak ve kitle mücadelesini pasifize etmek için, eli kanlı cinayet çetelerinin varlığını meşrulaştırmak için bütün gerici siyasi mihraklar böyle bir politika izlemeye özel bir önem vermektedirler. Bir kısmı da hedef şaşırtmak ve kendilerini anti-faşist olarak gösterebilmek için sahte kampanyalar düzenlemektedir. CHP gerici hükümeti ise faşizmin kanlı yüzünü gizleyebilmek için elinden geleni yapmakta, kitlelerin anti-faşist mücadelesini bastırmak ve mevcut demokratik, siyasi hak ve özgürlükleri bütün olarak ortadan kaldırmak için reformist demagojiden MHP denilen katiller şebekesini meşrulaştırmakta, MİT ve Kontr-gerillayı gözlerden gizlemekte. sıkıyönetimi uzatarak faşist diktatörlüğün terörünü artırmaya kadar bütün yol ve yöntemlere başvurmaktadır. Başta TİKP ve TKP olmak üzere bütün revizyonist mihraklar da bu politikanın gönüllü savunucusu ve izleyicisidirler. Onlar, faşizm olgusunu sadece MHP'den ibaretmiş gibi göstererek faşizmi yok etme görevini CHP reformistlerine vermekte, bunun için Anayasa Mahkemesine 'umut' bağlamakta, kitlelerin anti-faşist eylemini bütünüyle bastırmayı ve durdurmayı hesaplamaktadırlar.

Ama onların politikaları ve hesapları elbette ki sadece bununla sınırlı değildir. Bu revizyonistler ve reformistler faşizme hizmette adeta birbirleri ile yarışmaktadırlar. Bunun için sivil faşist çeteleri ve bunların örgütlenmesini komprador burjuvazi ve toprak ağalarının siyasi egemenlik mekanizmasından koparmakta, bunları sosyal tabanı olmayan bir avuç çete olarak göstermekte ve en önemlisi de faşist karakterdeki devletin militarist ve bürokratik kurumlarını ve onun paslı silahı sıkıyönetimi anti-faşist olarak göstererek faşist çeteleri devlet güçleri ile yenmeyi hesaplamakta, bunun için de faşist devletin ve onun bütün kurumlarının saldırılarını desteklemektedirler. CHP gerici hükümetinin iktidarda bulunması bu revizyonistlerin iştahını daha da kabartmaktadır. Onlar böylece, bir yandan komprador burjuvazi ve toprak ağalarının siyasi egemenlik mekanizmasının güçlenmesi için ellerinden geleni yaparken, bir yandan da kitlelerin bütün faşist cinayet odaklarını hedef alan ve giderek güçlenen anti-faşist mücadelesini pasifize etmeyi ve yolundan çıkarmayı amaçlamaktadırlar.

MÜCADELE PASİFİZE EDİLEMİYOR

Ama bütün bunlar boşuna çabalar olarak kalmıştır ve bundan böyle de öyle kalacaktır. Çünkü devrimci mücadele kendi yolunu izlemekte ve birçok yerde kitlelerin anti-faşist mücadelesi yükselmekte ve yaygınlaşmaktadır. Birçok yerde sivil faşist çeteler sökülüp atılmakta, resmi ve sivil faşist cinayet odaklarının saldırıları geri püskürtülmekte, boşa çıkarılmaktadır. Sıkıyönetim kitlelerin anti-faşist mücadelesini durduramamaktadır. İşçi sınıfı ve ezilen halk kitleleri bu mücadele içinde sivil faşist çeteler ile devletin militarist güçleri arasındaki 'eylem ve amaç birliğini' daha yakından görmekte, devrimcilerin önderliği ve kendi öz deneyleri ile yok edilmesi gereken hedefleri daha yakından tanımaktadır. Bu mücadelenin de gelişmesinin bir sonucu olarak reformist ve revizyonist akımlar giderek daha çok tecrit ve teşhir olmaktadır.

Bugün kitlelerin anti-faşist mücadelesi gelişmekte ve ilerlemektedir, mücadelenin gelişme potansiyeli bugün her zamankinden daha yüksektir. Bunun için devrimcilere, yurtseverlere ve bütün anti-faşistlere önemli ve önemli olduğu kadar da sorumluluk isteyen görevler düşmektedir. Bu görevlerin başında her türden gerici akımı kitlelerin anti-faşist mücadelesinin dışına atarak mücadeleye önderlik etmek ve ileri hedefler doğrultusunda kitle mücadelesini yönlendirmektir. Bunu yaparken kitlelerin kalıcı ve sürekli örgütlenmesine önderlik etmek, kitleleri kitle örgütlerinde toplamak elbette ki önemli ve vazgeçilmez bir görevdir. Bu konuda proleter devrimcilere çok önemli görevler düşmektedir.

Bugün anti-faşist mücadelenin geliştiği birçok alanda işçiler, emekçiler faşist saldırıları püskürtmek için, kazandıkları mevzileri korumak için örgütlenmekte, halk komiteleri kurmakta ve uygun şekillerde silahlanmaktadırlar. Ama bu çoğu yerde kitlelerin kendiliğinden eylemi olarak ortaya çıkmaktadır. Proleter devrimcilerin ve devrimcilerin görevi bu eyleme daha siyasi bir nitelik kazandırmak ve kitlelerin kendiliğinden eylemini ve örgütlenmesini bilinçli sürekli ve kalıcı bir duruma getirmektir. Aynı zamanda kitle eyleminin muhtevasını sadece sivil ve resmi faşistlerin saldırılarının püskürtülmesi ile sınırlandırmamaktır. Kitlelerin bu tip örgütlenmeleri ve eylemleri faşizmin ekonomik ve sosyal temellerini de hedef almalıdır, daha doğrusu kitlelerin kendiliğinden anti-faşist örgütleri olarak ortaya çıkan bu tip örgütler devrimci mücadelenin ilerlemesi için başlangıç ve kaldıraç noktaları görevi yapmalıdırlar. Unutmamalıyız ki kitleleri ancak gerçek kitle örgütlerinde (sınıf sendikaları, onun bir biçimi olan DSM'ler, köylü birlikleri vb.) örgütlediğimiz ve buna önderlik ettiğimiz, aynı zamanda da bu örgütler aracılığı ile kitleleri anti-faşist mücadeleye seferber ettiğimiz ölçüde komprador-feodal düzeni yıkmaya yönelik devrimci mücadele gelişebilir ve yeni mevziler kazanabilir.

Bugün anti-faşist mücadelenin gelişmesi için temel alınması gereken nokta budur.

Bunun yanında bütün halk güçlerinin güç ve eylem birliği, bunun geliştirilmesi ve kalıcı bir duruma getirilmesi de elbette son derece önemlidir. Ve vazgeçilmeyecek bir görevdir. Halk güçleri arasında kalıcı bir eylem birliğinin kurulması revizyonizmin tecritinde ve halk güçlerinin anti-faşist bir mücadele birliği etrafında birleştirilmesinde önemli bir rol oynayacaktır. Başka bir deyimle revizyonizm tecrit edildikçe, ortayolcu akımlar revizyonizmin etkinliğinden kurtuldukça halk güçlerinin eylem ve güç birliği gelişecek, güçlenecektir.

Profilo

Baş.ta.sa.5'de

dirgin oluyorlar. Sendikaya bunu sorduklarında sendika ağaları ya susuyor, ya da "ne yapalım yani, tazminatını verir, atar, iş [illegible]"diye cevap veriyorlar.

En son işçilerin senelik izne ayrıldıkları günün akşamı 7 işçinin çıkışı verildi. Sendika ağaları ve patron, işçilerin atılan arkadaşlarına sahip çıkıp direnişe geçeceklerinden korktukları için işten atılma tarihini izinlere rastlatmıştı. Patronun 7 işçiyi işten atması aslında bir nabız yoklamasıydı. İşten atılmalar bunun peşisıra gelecek.

SENDİKA AĞALARI İŞÇİLERİ UYUTMAYA ÇALIŞIYOR.

Toplusözleşmelerin yaklaşması ile birlikte işçiler, sendika ağalarını sıkıştırıyor ve neden işçilerin mücadeleye hazırlanmadıklarını soruyorlar. Sendika ağaları, her yerde başka cevap veriyorlar. Profilo Holding'in Palmek bölümünde "nasıl olsa yeniden devalüasyon gelecek, ücret artışı talebinde bulunmayalım","devalüasyondan sonra isteriz" derken, Profilo'da, "hele bir izne gidin gelin o zaman düşünürüz"diye geçiştiriyorlar.

Profilo'da çalışan bir işçi arkadaş, Profilo'daki durumu şöyle anlatıyor

"Şu günlerde fabrikada çok baskı var. Postabaşından tut fabrika müdürüne kadar herkes baskı yapıyor. Nedeni, birinci olarak toplusözleşmenin yaklaşması nedeni ile stokları artırmak, ikinci olarak işçilerin gözünü yıldırarak çıkışlarını almalarını sağlamak istiyor. Zaten patron, kalleşçe işçi atmaya başladı. Cuma akşamı sendikayla anlaşarak 7 arkadaşımızı işten attılar. Ama biz buna karşı susmayacağız.

Grup sözleşmesinin yaklaşması ile birlikte işçiler birbirlerine sendika ağalarının ilgisiz tavrının nedenlerini soruyorlar. Kendiliğinden bugünkü koşullar içinde ne kadar zam almaları gerektiğinin hesabını yapıyorlar. Toplusözleşme taslakları hazırlıyorlar. Maden-İş'in ağaları ise göz boyamaktan başka bir şey yapmıyorlar ve işçileri, patrona nasıl satacaklarının hesabını yapıyorlar.

MADEN-İŞ'İN KURDUĞU "TOPLUSÖZLEŞME KOMİTELERİ"NİN HİÇBİR MEŞRULUĞU YOKTUR VE ÇOK GEÇMEDEN DAĞILACAKLARDIR

Maden-İş'in ağaları, kendilerinin görevlendirdikleri kişilerden oluşan toplusözleşme komiteleri ile işçilerin gözlerini boyamaya çalışıyorlar. Pek çok işçi, Maden-İş'in bu tavrını protesto ederek komiteye katılmadı. Maden-İş'in bu komiteleri oluşturmadaki amacı, sözde tabanın söz ve karar sahibi olduğunu göstermek ve işçilerin kendi taleplerini toplusözleşme taslağına geçirmelerini engellemektir. İşi bir oldu-bittiye getirerek, işçilerin çoğunluğunun kabul etmeyeceği taslaklar hazırlamak istiyorlar. Her gün toplantı yapan komitenin oluşturulmasının bir nedeni de, birlik, beraberlik lafları arkasına sığınarak, Devrimci Demir-İş'in çalışmalarına sekte vurmaktır.

Komiteye katılan bir işçi onların kirli işlerine alet olmayıp, onları eleştirince,"bu da Devrimci Demir-İş taraftarıdır" diyerek arkadaşın arkasına hafiyeler taktılar, fabrika içinde adım adım takip etmeye başladılar. Çünkü Devrimci Demir-İş'in fabrikada dağıttığı bildiri de aynı gerçeklere parmak basıyordu.

DEVRİMCİ DEMİR-İŞ TARAFTARLARI GÖSTERMELİK "TOPLUSÖZLEŞME KOMİTESİ"NE BAŞTAN BERİ KARŞI ÇIKTILAR

Devrimci Demir-İş taraftarı işçiler, Maden-İş'in bu tavrını baştan beri teşhir ederek, toplusözleşme komitesinin işçiler tarafından seçilmesini, komitenin sendikadan bağımsız olması gerektiğini, komitenin bütün işçilerle diyalog halinde olmasını ve bunun sadece taslak hazırlanırken değil, aynı zamanda, toplusözleşme görüşmeleri döneminde de sürmesi gerektiğini, işçilerin çoğunluğunun onayı olmadan toplusözleşmenin imzalanmamasını savundular. Ve Maden-İş'in atadığı bu komiteyi gayrimeşru olarak ilan ettiler.

MADEN-İŞ, DAHA ŞİMDİDEN İŞÇİLERİ SATMAYA BAŞLADI

İşçilerin izne çıkmaları gündeme geldiğinde sendika ağaları patronun dayattığı iki madde ile işçilerin karşısına çıktılar ve en olumsuzunda karar kıldılar. Ya Temmuz'un 6'sında ya da [illegible] izne çıkacaksınız. 6'sında çıkarsanız iki cumartesi ve 3 gece mesaiye kalmak zorundasınız dediler ve hemen peşinden işçilere söz hakkı vermeden 6'sında izne çıkmak konusunda anlaştıklarını söylediler.

Buna benzer bir zorunlu mesai de meşhur Batan Gemiyi Kurtarma Mesaisidir. Günde en az 500 televizyon imal eden fabrika, sözümona iflas etmiş de, bunu iflastan kurtarmak için mesai yapma zorunluluğu doğmuş. Sendika ağaları işverenle anlaştıkları halde, bunu işçilere açıklamaktan korktular. Bunu açıklamayı fabrikanın müdürü üstlendi. Genel müdür,"fabrika batan bir gemidir, siz bu geminin tayfalarısınız.Gemisini kurtaramayan tayfa ölüme mahkumdur" gibi tehditlerle işçileri mesaiye zorladı. Sendika ağaları ve onların yardakçıları, "sayın" genel müdürü çılgınca alkışladılar.

Şimdi mesainin gerçek amacı, yaklaşan toplusözleşme dönemi nedeni ile greve karşı elde bol miktarda stok bulundurmaktır. Bu nedenle Devrimci Demir-İş taraftarı işçiler,mesaiye kalmama, çağrısı yaptılar. Bunun üzerine son mesaiye iki bölümden bütün işçiler ve diğer bölümlerdeki bazı işçiler katılmadılar.

Sendika ağaları ve Maden-İş ağalarının işbirliğini kendi öz deneyiyle gören Profilo işçileri, bütün baskı ve teröre rağmen mücadele günlerine hazırlanıyor. Patrondan ve sendika ağalarından hesap sormak için sabırsızlanıyor.

İran

Baş.ta.sa.1'de

sini gerici feodal-burjuva çıkarı için istismar ediyordu. Nitekim gelişen olaylar proleter devrimci hareketimizin tespitlerini doğrulamaktan geri durmadı.

Humeyni gericiliği demokrasinin temel taleplerinden biri olan ulusların kendi kaderlerini tayin hakkına da amansızca saldırmaktadır.Özellikle son günlerde İran Kürt halkının kendi kaderini tayin için yürüttüğü demokrasi mücadelesi Humeyni gericiliği tarafından bir soy kırımına dönüştürülmek istenmektedir. Tudeh, İnkilab-ı Tudeh gibi Çin ve Sovyet emperyalistlerinin uşağı revizyonistler Humeyni'nin yanında yer alıyorlar ve bu yolla bağlı oldukları emperyalistlerin İran'daki sömürüsünün gerçekleşmesine çalışıyorlar.

İran'da yaşayan ezilen uluslardan halk, toprak devriminin temelleri üzerinde kendi iç gericiliklerini hedef alarak ve bu türden mücadeleleri ile her türden emperyalizme ve Fars komprador burjuvazi ve toprak ağalarına karşı mücadelelerini birleştirdikleri zaman gerçek anlamda kendi kaderlerini tayin hakkını elde edebilirler.

Kürt halkı İran'da,Irak'ta ve Türkiye'de olduğu gibi defalarca kendisini emperyalistlere satan toprak ve özgürlük mücadelesini hedef alan toprak ağalarına,şeyhlere, emperyalistlerle ve ve feodallerle içiçe yaşayan gerici burjuvaziye karşı mücadele etmelidir.Bu-ların önderliğini bertaraf ederek halkların çıkarını savunan devrimci bir önderliğe kavuşmalıdır.Kürt gericiliğinin kendi egemenliklerini sağlamak için Kürt halkının ulusal haklarını istismar etmesine olanak verilmemelidir. Kürt gericiliği dün olduğu gibi bugün de Kürt halkını emperyalistlere satarak kukla bir Kürt devleti kurma peşinde koşuyor. Amerikan emperyalizmi ile işbirliği yapan Barzaniciler ve sosyal-emperyalizmin uşakları Kürt halkının başına üşüşmüşlerdir. Böylece Kürt halkının kendi kaderini tayin hakkının gerçekleşmesini, özgürlüğe ve bağımsızlığa kavuşmasını engellemek istemektedirler.

Kürt halkı özgürlük ve bağımsızlık mücadelesinde İran'daki diğer uluslardan halkla ortak düşmana karşı birleştiği sürece her türden sömürüyü yok edebilir, ulusal haklarını elde ederek,ulusal hak ve dil özgürlüğüne kavuşabilirler.

Er geç İran proletaryasının ve onun İran İşçilerinin Köylülerinin Komünist Partisi önderliğinde İran halkı bağımsızlığına ve demokrasiye kavuşacaktır. Türkiye halkı İran halkının devrimci mücadelesini destekliyor ve destekleyecektir. Ve yine Humeyni gericiliğine karşı Kürt halkının kendi kaderini tayin hakkı için mücadeleyi desteklemektedir.

KAHROLSUN EMPERYALİZM VE SOSYAL-EMPERYALİZM VE ONLARIN DÜNYADAKİ VE İRAN'DAKİ UŞAKLARI !
KAHROLSUN HUMEYNİ GERİCİLİĞİ !
YAŞASIN İRAN HALKININ BAĞIMSIZLIK VE DEMOKRASİ MÜCADELESİ !

ODTÜ

Baş.ta.sa.1'de

ODTÜ'nün açılışında süngü şakırtılarıyla öğrenci gençliği"Hizaya getirmek" anlayışına uygun olarak başlatılan saldırı bugün daha da ileri boyutlar kazandı.Faşist diktatörlük 20 Ağustos günü de ODTÜ öğrencilerine saldırmış, ancak öğrencilerin kararlıca karşı koymaları sonucu geri çekilmişti. 27 Ağustos'ta ise ODTÜ'ye çıkartma yapan gericilik öğrencilerin saatler süren direnişini"bazukalarla binaları uçururuz" tehditleri ile kırmayı denedi, ve 488 öğrenciyi gözaltına aldı.

Faşist diktatörlük işçi ve diğer emekçilerin mücadelesinin yanı sıra gelişen gençlik mücadelesini de kan ve terörle bastırmak niyetindedir. ODTÜ'ye yapılan çıkartma ve saldırıların benzerleri demokrasi ve özgürlük mücadelesinin, özerk ve demokratik üniversite kavgasının yükseltildiği her okulda uygulanagelmiştir. Bugüne kadar ODTÜ ye, İTÜ'ye,Siyasal Bilgiler ve Hacettepe,ye ve daha birçok okula mücadeleyi kırmak amacıyla sayısız saldırı düzenlendi. Öğrenci gençliğin mücadeleci önderlerinin onlarcası katledildi,yüzlercesi yaralandı. Binlerce devrimci genç zindanlara dolduruldu. Egemen sınıflar ve uşakları bu tür saldırı ve baskılarla gençliği demokrasi mücadelesinden sömürü düzenine karşı gelişen işçi sınıfı ve emekçi yığınların özgürlük ve kurtuluş mücadelesinden koparabileceklerini umuyorlar.

Ama ne var ki yanlış bir hesap içindeler.Baskı ve terör bugüne kadar ODTÜ öğrencilerinin ve bütün öğrenci gençliğin kendi talepleri doğrultusunda yürüttüğü mücadeleyi bastıramadı, gençliği demokrasi kavgasından alıkoyamadı. Bugün de alıkoyamaz. Öğrenci gençlik süngü ve bazuka tehtidine boyun eğmeyecektir. Geniş gençlik kitlesi ile birlikte her türden saldırıya karşı kararlılıkla direnecek demokratik mevzileri faşist ve gerici koroya terk etmeyecektir.

Ayakkabı imalatçıları

Baş.ta.sa.1'de

geçiren komprador tekelci burjuvazi malların fiyatlarını aşırı kârlarını elde edecek şekilde tespit ediyor.

Bu, emperyalizmin uşağı burjuvalar küçük ayakkabıcı imalatçıların ihtiyaç duyduğu hammaddeleri de tekeline geçirip istediği fiyata satmaktalar ve fiyatları daha da yükseltmek için malları piyasaya sürmeyip stoklamaktadırlar.Bu durum da küçük ayakkabıcı imalatçılarını perişan etmektedir.

Son dönemlerde derinleşen kapitalizmin krizi ile birlikte küçük ayakkabıcı imalatcıları bu durumu ortadan kaldırmak için tekellere karşı tavır alıp direnişe geçtiler.Direnişle ilgili yayınladıkları bildirilerde bunları dile getiriyorlar.

Ama ne var ki komprador tekellere karşı faşist diktatörlügün tavır alması istenmektedir.Oysa bugünkü devlet emperyalizme bağımlı komprador tekellerin ve toprak ağalarının devletidir.Bu devletin tüm tarafsız görünme çabasına rağmen durum budur. Nitekim küçük ayakkabı imalatçılarının direnişinin karşısına hemen tekellerin ve toprak ağalarının faşist-feodal devleti ve bu devletin sıkıyönetim kurumu dikildi. Ve azgın saldırılarla direnişi bastırmaya yöneldi Böylece küçük üreticiler kendi deneyleri ile yardım bekledikleri devletin kimin devleti olduğunu gördüler.

Küçük firma ve işletmelere karşı bugünkü devletin yasal önlemler almasını beklemek boşunadır. Bunun için azgınlaşan tekelci sömürüyü engellemek ve tekellerin kârını azaltmak küçük üreticilerin de içinde yer aldığı halk kitlelerinin mücadelesi ile elde edilebilir. Bu talebin gerçekleştirilmesi devletten beklenemez.

Bunların yanı sıra küçük imalatçılar özgür iradeleriyle üretici birliklerini oluşturarak ayakkabı ana ve yardımcı malzemesinin fiyatlarını tespit etmelidirler ve devleti işin içine sokmamalıdırlar. Ve yine küçük ayakkabıcı imalatçılar kendi çalıştırdıkları işçilerin her türlü hakkını vererek ve fabrikalardaki işçilerle birleşerek tekelci firmaların ellerinde stoklanmış mallara el koyabilirler ve tekelci firmaları kontrol altına alabilirler.

Ama ne var ki küçük imalatçıların da kurtuluşu bu yukarıda saydığımız taleplerin gerçekleşmesiy le sağlanamaz. Onların kurtuluşu da faşist diktatörlüğe, emperyalizme, komprador tekelci kapitalizme, toprak ağalığına son vermekle gerçekleşebilir. Proleter devrimciler acil talebine sahip çıkarak onlara gerçek kurtuluş yolunu göstermelidirler.

Küçük imalatçılar şayet proletaryanın önderliğinde, proletarya ile yoksul köylülükle, diğer halk kesimleriyle birleşerek gericiliğe karşı mücadeleye girişirlerse kurtuluşlarını sağlayabilirler. Küçük üreticiler bu gerçeği kavramadıkça tekelciliğin baskı ve sömürüsünden kurtulamazlar.

TKP mitingleri

Baş.ta.sa.8'de

Bütün bunlar neyin göstergesidir? Bu TKP'nin kitleler üzerindeki etkisinin giderek azaldığının bir göstergesidir ve bu etki giderek kırılmakta ve azalmaktadır.Üstelik hayat TKP'nin bütün yalanlarını ve sahtekarlıklarını yüzüne vurarak bu gerçeği her gün doğrulamaktadır.Bilindiği gibi TKP ve yandaşları 1 Mayıs 1979 İzmir resmigeçitine 100.000 kişinin katıldığını iddia etmişti.Ama İzmir mitingine katılanların gerçek sayısı 19.080 idi.

KARŞI-DEVRİMCİ PARTİLERİN TECRİTİ HIZLANIYOR

Aslında halktan tecrit olma sadece TKP için değil bütün gerici mihraklar açısından geçerlidir. Bütün faşist,reformist ve diğer revizyonist mihraklar da kitlelerden giderek daha çok tecrit olmakta,kitleler onları giderek daha büyük bir oranda kendi kaderleri ile başbaşa bırakmaktadır. Bir U-2 kampanyası TİKP revizyonistleri için bu gerçeği somut olarak ortaya koymuştur. MHP Genel Başkanı eli kanlı Türkeş,Ürgüp'te, Eskişehir'de miting alanlarında eli kanlı birkaç katille baş başa kalmıştır boş alana ve alanın çevresinde dolaşan sokak köpeklerine faşist zehirini kusmuştur.CHP reformistlerinin ise bugün kitlelerin içine çıkacak yüzleri yoktur.

Proleter devrimci hareket ve diğer devrimci demokrat hareketler ise bugün birçok alanda ve sıkıyönetimin baskı ve terörüne rağmen kitleleri harekete geçirmekte ve demokrasi mücadelesi yolunda seferber etmektedir,kitlelerin devrimci-demokratik mücadelesine proleter devrimciler önderlik etmektedir.Proleter devrimci hareketin, kitleler arasındaki etkinliği giderek artmaktadır Düzen partilerinin etkisinden kurtulan ve devrimci-demokratik taleplerini gerçekleştirmek için mücadeleye atılan kitleler,proleter devrimci hareketin kaldırdığı demokrasi-bağımsızlık ve sosyalizm bayrağı altında her geçen gün daha çok toplanmaktadır.1 Mayıs ve ondan sonra gelişen eylemler bunun en somut göstergesidir.

Aslında bunda şaşılacak bir yan yoktur. Daha doğrusu kitle mücadelesinin giderek yaygınlaştığı, egemen sınıfların ekonomik ve siyasi saldırılarının yoğunlaştığı ve devrim dalgasının giderek kabardığı bugünkü koşullarda,faşist,revizyonist,reformist her türden gerici siyasi akımın,düzen partisinin daha çok tecrit olması ve kitlelerin devrimci taleplerini savunan ve izlediği eylem çizgisi ile de kitlelere gerçek kurtuluş yolunu gösteren proleter devrimci hareketin giderek güçlenmesi ve kitleleri,kaldırdığı demokrasi ve sosyalizm bayrağı altında toplaması en doğal durumdur.

Ve gelişme bu yöndedir.

İşte bu noktada devrimcilere,yurtseverlere önemli ve büyük görevler düşmektedir:Düzen partilerinin tecritini hızlandırmak,kitlelerle bağları güçlendirmek,onların mücadelesine önderlik etmek ve bütün halk güçleri ile güç ve eylem birliğini geliştirmek,ortayolcu akımları revizyonizmin ve reformizmin etki alanının dışına çıkarmak vb..

Ancak o zaman kitleler bütün düzen partilerini tamamen bir kenara iterek proleter devrimci hareketin kaldırdığı demokrasi ve sosyalizm bayrağı altında daha çok toplanacaktır.

Çözüm

Baş.ta.sa.1'de

şistlerin ve reformistlerin hakim olduğu Teksif Tek-Gıda-İş, Dev-Maden-İş gibi sendikalarda birleşmeye çağırmaktadırlar. DY ve KSD gibi ortayolcu akımlarsa, işçileri, Türk-İş'e bağlı sendikalardan alıp DİSK'e bağlı, sendikalarda toplanmaya çağırmakta, bununla da yetinmeyip, revizyonistlerin ve reformcuların egemen olduğu bu sendikaları devrimci sendikalar olarak,TÜRK-İŞ'e bağlı sendikaların alternatifi olarak göstermekte, dahası işçi sınıfının birliğinin DİSK e bağlı sendikalar içinde gerçekleşeceğini iddia etmektedirler.

Yönetimleri ve denetimleri, faşistlerin, reformcuların, revizyonistlerin elinde olan bu sendikaların biridiğerine karşı alternatif olabilir mi? Bu sendikalar içinde işçi sınıfının sendikal birliği gerçekleştirilebilir mi? Her iki soruya da hayır cevabını veriyoruz.

Çünkü bu sendikaların şu veya bu burjuva toprakağası partisine bağlı olmaktan öteye birbirlerinden herhangi bir farkı yoktur. Ve işçi sınıfımız kendi öz deneyiyle bu gerçeği görmüş, hergün de yaşamaktadır.

Ne var ki, sınıf sendikacılığı, devrimcilik adına ortaya çıkan KSD ve DY sıradan işçilerin bile görmeye başladığı bu gerçeği görmemektedir. (Karşı devrimcilikte geldiği yerden dolayı,işçi sınıfı ve emekçi sınıflar adına herhangi yararlı bir öneri beklenemeyecek TİKP revizyonistleri için bu konuda eleştiriyi bile gerekli görmüyoruz.) Onlar günlük çıkarları uğruna, işçi sınıfının hayati çıkarlarını ayaklar altına almakta. DİSK'e bağlı sendikaları devrimci sendikalar olarak sunmaktadırlar.

HK. bugüne kadar bu sözde devrimci görüşleri eleştirdi. İşçi sınıfının sendikal birliğini herhangi bir burjuva sendikacılık akımının çizgisinde değil, ancak ve ancak sınıf sendikacılığı çizgisinde gerçekleştirilebileceğini ortaya koydu. Hayat da bugün bu tespiti doğrulamakta, mücadele yükseldikçe, hergün daha çok sayıda işçi burjuva sendikacılık akımları ve sendika ağalarının önlerine diktiği engelleri yıkarak sınıf sendikacılığı çizgisinde birleşmekte,burjuvazi, sendika ağaları ve kapitalizme karşı tutarlı bir mücadeleyi ancak bu devrimci çizgiden sürdürebileceğini kavramaktadır.

Sınıf sendikacılığı, sınıf sendikacılığı çizgisini ortaya koymakla yetinmemiş, aynı zamanda, sınıf sendikalarının örgütlenmesinin bugünkü biçimi, işçilerin sınıf olarak örgütlendiği mücadele örgütleri olan DSM'leri örgütlemeye yönelmiştir. Bu nedenledir ki, artık işçi sınıfımız burjuva sendikalar karşısında alternatifsiz değildir.

Çünkü,

Bugün nasıl ki, her şeyden burjuva sendikacılık akımı karşısında tek devrimci alternatif sınıf sendikacılığı ise; bütün burjuva sendikaların örgütsel plandaki tek alternatifi de sınıf sendikalarıdır. Ve DSM'ler sınıf sendikalarının bugünkü koşullarda bir biçiminden başka bir şey değildir. Bazılarının sandıklarının tersine, DSM'ler salt sendika ağalarını teşhir eden basit bir muhalefet örgütü değil, işçi sınıfının, burjuvaziye, burjuva sendikacılık akımlarına ve sendika ağalarına karşı mücadelesini yürüten, işçi sınıfının mücadele ve örgütlenme merkezleridir. Kelimenin gerçek anlamıyla sınıf sendikalarıdır. Hayat bu gerçeği hergün daha çok doğrulamakta, örgütlenmeye başlandığı yerde işçiler DSM saflarında birleşerek patronlara ve sendika ağalarına karşı mücadeleye atılmakta işçi yığınları DSM'nin çağrılarına kulak vermektedirler.

Yukardaki nedenlerden dolayıdır ki, işçileri şu soydan ağaların denetimindeki sendikalardan alıp, öteki soydan ağaların denetimindeki sendikalarına geçirme çabaları, ya da bazı burjuva sendikaları devrimci ilan etme, niyet ne olursa olsun, gerici bir eylemdir. Ve sendika ağalığının biraz daha fazla yaşamasından başka bir şey sağlamaz. Bugün doğru olan, işçileri, sınıf sendikacılığı çizgisinde mücadele eden DSM'lerde örgütlemek, bu örgütlere dayanarak, burjuvazi ve her soydan sendika ağasına savaş açmaktır. İşçi sınıfının sendikal eylemi ancak bu yoldan giderek devrimci bir çizgiye çekilebilir. Burjuva sendikacılık akımları ve sendika ağalığı ancak bu yolda yürünerek sendikal hareket içinden tasfiye edilebilir.

Bunun için diyoruz ki,

Şu veya bu burjuva sendikasına geçmek çözüm değildir. Çözüm işçilerin kendi sınıf sendikalarında DSM'lerde birleşmesi, burjuvazi ve her soydan sendika ağasına karşı DSM saflarında mücadeleye atılmasıdır. Sendika ağaları ve burjuva sendikacılık akımlarını sendikal hareket içinden tasfiye etmenin, burjuvaziye boyun eğdirmenin tek yolu kendisine devrimciyim diyen KSD ve DY gibi akımlarda bu yola girmeli, işçi sınıfının sendikal eylemine yardımcı olmalıdırlar. Aksi bir davranış, niyetleri ne olursa olsun, bugün olduğu gibi kendilerini sendika ağalarının destekçisi durumunda bırakacaktır.

Kürt halkının

Baş.ta.sa.1'de

Demirel, Türkeş, Doğu Perinçek gibi faşistler, demagojik bir propaganda ile Kürt halkını sindirmeyi amaçlayan ırkçı şoven ve faşist kampanyanın başını çekiyorlar. Apoculuk bahane edilerek faşist saldırıların amacı gizlenmeye çalışılmaktadır.

Oysa son günlerde Apocular bahane edilerek yoğunlaştırılan kampanyanın amacı Kürt halkının emperyalizme, faşist diktatörlüğe,Kürt ve Türk toprak ağaları ve komprador burjuvazisine karşı yönelen ve kendi kaderini tayin etmeyi amaçlayan demokrasi mücadelesinin gelişmesini durdurmak ve ezmektir.

Faşist Süleyman Demirel'in Cumhurbaşkanına danışıklı dövüş biçiminde ve MİT'ten aldığı teminatla yazdığı mektupla son günlerde Kürt halkını ezmeyi amaçlayan şoven ve ırkçı kampanya hızlandırıldı. Faşist Demirel'in bu girişimi Türkeş ve Perinçek başta olmak üzere diğer faşistler, reformistler ve revizyonistler tarafından coşkuyla desteklendi. Arkasından Türkeş'çi faşistlerin baş destekçisi CIA ve MİT tarafından yönlendirilen Hürriyet gazetesi bu faşist kampanyanın hızlanarak yoğunlaşması için elinden geldiğince çaba harcadı. Buna, Tercüman, Hergün, Aydınlık gibi faşist gazeteler de eşlik ediyor.

Hergün bu gazetelerin manşetleri Kürt halkının nasıl ezileceğini gösteren direktiflerle dolup taşıyor. Tabii ki "anti Apoculuk" vaygarasının arkasına gizlenerek. Bunlar durmadan faşist diktatörlüğü ve militarist güçleri Kürt halkına daha da azgın bir biçimde saldırması için var güçleriyle teşvik ediyor ve çaba harcıyorlar. Bir yandan da durmadan kamuoyu oluşturmaya çalışıyorlar.

GENEL KURMAY BAŞKANI DİREKTİF VERİYOR.

Bu kampanyadan güç alan Genel Kurmay Başkanı hemen Türkiye Kürdistan'ına "gezi" düzenledi.Kürt halkının nasıl ezilmesi ve sindirilmesi konusunda faşist sıkıyönetim komutanlarına gerekli direktifi verdi. Arkasından basına bildiri dağıtıp tüm Türkiye devrimcilerine ve halkına- özellikle Kürt halkına gözdağı verip "hepsini yok edeceklerini" ilan etti. NATO'ya bağlı ordunun kumandanı olduğuna,emperyalizme bağımlı komprador kapitalist ve toprak ağalığı düzeninin silahlı bekçisi olduğuna ve batı emperyalizminin ortadoğudaki çıkarının jandarması olan orduyu yönetmekle görevlendirildiğine bakmadan devrimcileri "satılmışlık"la suçladı. Kimin ulusal hain ve satılmış olduğunu herkes biliyor. Her türden emperyalizme ve emperyalizmin uşağı gericiliğe karşı gerçek ulusal bağımsızlık ve demokrasiden yana olan ve bunun için savaşan devrimciler ulusal hain olamazlar ama Türkiye'nin ulusal bağımsızlığını emperyalizme peşkes çeken gerici sınıfların militarist bekçilerinin elebaşlarının yurtsever olmalarına da imkan yoktur. Durum bu olmasına rağmen gericilik bu gerçeği örtbas etmeye çalışıyor. İnsanlık dışı faşist ırkçı ve şoven saldırganlıklarını gizlemeyi amaçlıyor. Bu amaçlarını gizlemek için bu kez de gerici hükümetin İçişleri Bakanı Doğu'ya gönderildi. Bakan "devrimcilik, ilericilik" adı altında Kürt halkına yönelen faşist saldırılarını haklı çıkarmaya yeltendi. Ama ne var ki hiçbir şekilde faşist ordu birliklerinin Kürt köylerini, kasabalarını aralıksız basmaları ve zulüm uygulamaları gözlerden gizlenememektedir. Kürt halkı toplama kamplarına toplanmakta, yoksul Kürt işçi ve köylülerine meydan dayağı atılmakta, insanlık dışı en iğrenç işkence uygulanmaktadır. İçişleri Bakanı bu zulmün yanıbaşında basın toplantısı düzenleyerek hedef şaşırtmaya çalıştı.

Türkiye halkı özellikle Kürt halkına yönelen bu insanlık dışı faşist ırkçı zulüm ve baskıdan habersiz kılınmaya çalışılıyor. Ama ne var ki zulüm öylesine boyutlara ulaşmıştır ki hiç kimse olup bitenleri saklayamamaktadır. Böylece faşist diktatörlük Apocu provokatörleri bahane etmeye çalıştığı ve saldırılarının amacının ne olduğu kamuoyuna yansıyarak açığa çıktı. Apocu denilen ajanların bulunmadığı yerlerin faşist diktatörlüğün saldırılarının hedefleri arasında yer alması da bu söylenenleri doğrulamaktadır.

OLAYLAR YAPILAN DEMAGOJİYİ BOŞA ÇIKARIYOR

Olaylar faşist diktatörlüğün, faşist ve gericilerin tüm demagojisini yerle bir etmektedir. Herşeyden önce ırkçı, şoven baskıların bahanesi yapılan Apocu denilen ajanları örgütleyen, bizzat faşist diktatörlüğün kendisi ve onun MİT denilen teşkilatıdır. Bu ajanlar. saldırıların bahanesi yaratılması için bir takım provokatif eylemlere itilmekte ve bu iş için görevlendirilmektedir. Bu provokatör ajan çetesinin yarattığı provokasyonlardan yararlanarak Kürt halkı sindirilmek ve demokrasi mücadelesi ezilmek istenmektedir. Gerici sınıflar ve faşist diktatörlük Apocu denilen feodal-faşistleri Kürt ve Türk halkını birbirine düşürme girişimlerini destekliyor, ve teşvik ediyor. Onlar bu durumdan yararlanarak Türk ulusundan emekçileri Kürt halkına karşı ırkçı şoven ve faşist propaganda ile ağuluyor ve kışkırtıyor. Apocu provokatör ajanlar faşistlerin bu işi yapmaları için her türlü malzemeyi veriyor ve yardımda bulunuyor. Bir yandan da Kürt proletaryasının ve yoksul köylülüğünün her türden gericiliğe karşı özellikle de Kürt komprador ve toprak ağalarına karşı demokrasi mücadelesini ezmeye çalışıyor ve bu konuda faşist diktatörlükten her türlü desteği alıyorlar.

Onlar Kürt toprak ağalarının silahlı güçleri olarak bir yandan da toprak ağaları arasındaki mücadeleye katılıp gericiler arasındaki çatışmaya Kürt halkını alet etmeye çabalıyorlar.

Faşist diktatörlük Kürt halkına yönelen saldırısını hiçbir biçimde toprak ağalarına doğru kaydırmıyor. Zaten kaydırılması da düşünülemez. Urfa bölgesinde zulüm ve sömürünün simgesi olan Celal Bucak 60 kişilik silahlı adamı ile ve İçişleri Bakanı ile birlikte basın toplantısı düzenliyebiliyor. Toprak ağalarının böylece yoksul Kürt halkına karşı daha da silahlanmasının faşist diktatörlük tarafından teşvik edildiği açığa çıkıyor.

Kürt toprak ağalarının silahlanmasını teşvik eden faşist ordunun şefleri bir yandan da Kürt halkının oturduğu köyleri basarak halkı sindirip silahsızlandırmaya çalışmaktadır. Özellikle son günlerde bu faaliyetlerini yoğunlaştırdılar. Bunun nedeni İran'da yükselen Kürt halkının demokrasi mücadelesinden Türkiye Kürtlerinin etkilenmesini engellemektir.İran da gelişen olaylar Türkiye gericiliğini oldukça telaşa düşürdü. Faşistlerin ve gericilerin son günlerde yoğunlaşan demagojilerinin bir nedeni de budur.Gericiler bu gerçeği örtbas etmek için özellikle Apocu provokatörleri bahane etmektedirler. Bir yandan da Türk ırkının üstünlüğünü vaaz eden faşist şoven propagandayı alabildiğine yoğunlaştırmaya çalışıyorlar. Diğer bir yandan da Apocu ajan provokatörleri "devrimci ilerici ve devrimci şiddetten yana" gösterip, devrim ve devrimciler karalanmaya çalışılmaktadırlar Böylece Kürt halkının proleter devrimci hareketimizin ve devrimci demokrat hareketlerin etrafında toplanması engellenmek istenmektedir. Hergün kendinden ayrılan insanları, devrimcileri, sıradan yoksul halk çocuklarını katleden Apocuların devrimcilikle, devrimci şiddetten yana olmakla hiçbir ilgisinin olmadığı ortadadır. Bunlar burjuvazi ve toprak ağalarının çıkarı için her iki ulustan proletaryanın birliğini bölmeye ve parçalamaya çalışıyorlar ve Kürt proletaryasını ırkçı, milliyetçi propaganda ile etkileyip sınıf kardeşi Türk proletaryasına karşı kışkırtıyorlar. Gericiliğin çıkarları doğrultusunda halkları ve çeşitli uluslardan proleterleri birbirine düşman edenlerin devrimcilikle, demokratlıkla ne ilişkisi olabilir?

Sıkıyönetim

Baş.ta.sa.1'de

Bisküvi Fabrikası patronu lokavt ilan ederek 1200 işçiyi sokağa attı.

İstanbul'da Coca-Cola Fabrikası işçilerinin işten atılan arkadaşlarının işe alınması için başlattıkları greve saldıran sıkıyönetim 600 direnişçi işçiyi gözaltına aldı.

Bunlar birkaç gün içinde İstanbul'da meydana gelen saldırı olaylarından yalnızca bir kısmı.Bu tür saldırılar özellikle son günlerde ülkenin her tarafında giderek yoğunlaştı. Egemen sınıfların tüm uşakları işçi sınıfının mücadelesini ezmek için kolkola yürüyor. Gerici hükümet grevleri erteler, demagojik propaganda ile işçileri sömürü ve zulme boyun eğmeye "ikna etmeye" çalışırken, bütün gericilerin "ilerici ve demokratik" göstermeye çalıştıkları sıkıyönetim işçi grevlerine saldırmakta işçileri tutuklamakta ve patronların daha fazla kâr etmelerini sağlamak için işçilere süngü zoru ile boyun eğdirmeye çalışmaktadır. Yine sendika ağaları tüm saldırıları onaylamakta, en azından bu saldırılar karşısında susmakta, işçileri boyun eğmeye ve teslimiyete çağırmaktadırlar. Sürekli sıkıyönetim ve hükümetin işçi sorunlarının "çözümüne çalıştığı", "işçi haklarına karşı olmadığı"şeklinde hayallerle işçileri ağulamaya çabalamaktadırlar.

Bugün işçi sınıfı bütün saldırılara karşı birliğini pekiştirerek, hiçbir saldırı ve tehdite boyun eğmeden ve hiçbir uyuşturucu ve aldatıcı propagandaya kanmadan haklarını almak ve sömürüye karşı durmak için kararlıca yürümek, sendika ağalığını alaşağı ederek sınıf sendikalarında birleşmek için mücadele etmektedir ve edecektir. İşçi sınıfının yapması gereken budur.

TKP programı

Baş.ta.sa.8'de

getirilemez.Proletarya ve onun partisi belirli dönemlerde,sınıf mücadelesini ilerletmek için parlamentoyu bir 'kürsü' olarak kullanabilir,ama onun bir kurumu olan parlamentonun da tıl

rak kullanabilir,ama onun yaşatılmasını veya onun halk yararına işleyen bir mekanizma haline dönüştürülebileceğini hiçbir zaman savunmaz ve böyle bir hayal yaymaz.Tersine burjuva-feodal devlet ile birlikte onun bir kurumu olan parlamentonun dağıtılmasını savunur ve bunun mücadelesini verir.

Sahte TKP ise,tam tersine ve tıpkı diğer gerici partiler gibi parlamentoyu bir kurum olarak muhafaza etmeyi hedeflemekte, onun içindeki 'gerici'lerin temizlenmesi gerektiğini savunmaktadır.Bu temel politikası programında şu şekilde formüle edilmektedir:

"Parlamentoyu, gerici, işbirlikçi burjuvazinin , toprak beylerinin,militarist kliğin yararına işleyen bir araç olmaktan çıkararak,onu,işçi sınıfının,halkın yararına işleyen bir araç haline getirmek için daha geniş yollar açılıyor." (TKP Programı,sy:27)

YAŞASIN ORDU

TKP, burjuva devlet mekanizmasının yaşatılmasını savunduğu ve bunu programının en önemli maddesi olarak formüle ettiği için,burjuva devlet mekanizmasının en önemli militarist unsuru olan orduyu bir kurum olarak savunmakta ve subayları 'aydın emekçiler' (TKP Programı, sy:55) olarak değerlendirmektedir.TKP orduya 'emperyalizme karşı savaşta görevler' yüklemekte ve 'yurtsever subayları''anti-faşist anti-emperyalist cephenin içinde' saymaktadır.

Bu durum TKP Programında şu şekilde formüle edilmektedir:

1- Türkiye Komünist Partisi,orduyu emperyalistlerin,NATO'nun,işbirlikçilerin,militarist kliğin elinden kurtarmayı ön görür.

2- Ordunun ana yığını, erleri ve assubayları ile halktan,emekçi yığınlardan gelmedir.Ordu, memlekete dalan emperyalistlere karşı Ulusal Kurtuluş Savaşı'nda kurulmuştur. Bundan ötürü görevi emperyalizme karşı, işbirlikçilere karşı savaşmak, yurdun bağımsızlık, egemenlik ve halkın demokratik haklarını savunmaktır.

3- Oysa ordu, emperyalistlere dayanan işbirlikçiler,militarist klik eliyle,sıkıyönetimlerle , halka,işçi sınıfına bütün öteki devrimcilere karşı vurucu güç olarak kullanılmaktadır.

4- Yurtsever subayların,erlerin yeri halkımızın yanındadır. Anti-faşist,anti-emperyalist cephenin içindedir. (TKP Programı,sy:55-56)

İşte sahte TKP'nin MİT Kontr-gerilla, Jandarma Komando Birlikleri,Siyasi Polis,Toplum Polisi vb. gibi resmi faşist kurumların dağıtılmasını savunmamasının,MİT ve Kontr-gerilla gibi resmi faşist cinayet yuvalarını sürekli gözlerden gizlemesinin nedeni burada aranmalıdır. TKP sadece bunların dağıtılmamasını savunmakla kalmamakta aynı zamanda bu faşist örgütleri aklamaya, temize çıkarmaya çalışmaktadır.Çünkü ona göre, bunlar anti-faşist (!) devletin birer anti-faşist organlarıdır ve TKP bunlara dayanarak,bu kurumların daha da 'demokratikleşmesini' sağlayarak MHP'yi 'kapattıracaktır'. 'Sıkıyönetimi de bunun için fiilen desteklemekte ve onun anti-faşistliği ! üzerine hayaller yaymaktadır

Bunun için de kitlelerin mücadelesini pasifize etmeye,kitlelerin örgütlü gücünü bölmeye çalışmakta;faşist devlete karşı yönelen kitle eylemlerini baltalamaya ve devleti sağlamlaştırmaya özen göstermektedir.

Tıpkı diğer gerici burjuva karargahlar gibi,burjuva-toprak ağalarının diğer partileri gibi...

Ankara
Nato yolu halkı çöplüğün kaldırılması için direndi

Nato Yolu çevresindeki Ege mahallesi, Çöplük ve İmar-İskan Evleri mahalleleri halkı 22 Ağustos günü mahallelerinin tam orta yerinde bulunan ve hemen hemen Ankara'nın tüm çöpünün döküldüğü Belediye çöplüğünü kaldırtmak için direnmişlerdir. Direniş sırasında belediyenin çöp kamyonları uzun bir süre çöplüğe sokulmamıştır. Bu arada çok sayıda polis ve jandarmanın direniş yapılan bölgeyi sarmasına ve CHP'li mahalle muhtarlarının vaatlerine rağmen halk uzun bir süre direnişten vazgeçmemiştir. 800 kişinin katıldığı direniş, halkın çöplük kaldırılıncaya kadar yeni direnişler yapılacağını açıklamasıyla sonuçlandı. Direnişe devrimciler önderlik etti.

Tarihte bu hafta

1 EYLÜL

1 Eylül - anti-savaş günü

Hitler faşizminin bütün dünyayı kana boyayan serüveni Alman birliklerinin 1 Eylül 1939'da Polonya'ya saldırısı ile başladı. Ve 1945'de Berlin'e kızıl bayrağı diken Sovyet Kızılordusu Hitler faşizmine hak ettiği dersi verdi

Dişine kadar silahlanmış azgın Alman emperyalizminin, dünya egemenliği için 1 Eylül 1939'da Polonya'ya saldırısıyla başlayan 2. Dünya Savaşı, insanlığa o güne kadar gördüğü en büyük yıkımı getirdi. Ortaçağ artığı kara Hitler orduları, Stalin önderliğindeki Kızılordu desteğindeki dünya proletaryası ve özgürlükçü halkların mücadelesiyle yerlebir edildiğinde, 6 yıl süren savaş ardında 55 milyon ölü, 35 milyon sakat, 3 milyon kayıp bırakmıştı.

Kuşkusuz bu sayıların ezici bir çoğunluğu cephelere sürülen ve birbirlerine kırdırılan çeşitli uluslardan işçiler ve emekçilerdi.

Alman bankerlerinin zincirli köpeği Hitler, Stalin'in şanlı Sovyetlerine ve özgürlükçü Avrupa halklarına diş geçiremedi. Dünya koministleri Alman emperyalizminin Polonya'ya saldırdığı 1 Eylül'ü, Kızıl Anti-savaş günü ilan ettiler. Kızıl Eylül bugün de, palazlanmakta ve iştahı kabarmakta olan Alman tekelci burjuvazisi, iki süper devlet ve diğer emperyalistlerin savaş planlarını teşhir edip, bozguna uğratmak, heveslerini kursaklarına tıkamak için dünya proletaryası ve halkların elinde güçlü bir mücadele silahı olmaya devam ediyor.

DEVRİMİN DÜNYAYI SARAN ATEŞİ EMPERYALİSTLER ARASI ÇELİŞMELERİ KIZIŞTIRIYOR

Bugün derin bir ekonomik bunalımın içinde debelenen ve yeniden paylaşım için çılgınca silahlanan emperyalist kamp içinde çelişmeler derinleşiyor. Durmadan kabarmakta olduğu günlük haberlerden bile gözlenebilen devrim dalgası, proletarya ve ezilen halkların devrimci mücaleleri, emperyalistler arası çelişmeleri daha da kızıştırıyor. Emperyalist kamptaki bu durum, iki süper devlet arasındaki çekişmede yansıyor. Bugün savaşın esas kaynağını Sovyetler Birliği ve ABD oluşturuyor. Emperyalist savaş kışkırtıcılığına şimdilerde yeni bir ortak daha eklendi. Çin sosyal-emperyalizmi, yeni sahneye çıkmanın bütün alçaklığı ve köpekliğiyle ABD ve Batı emperyalistlerine yamanarak silahlanıyor ve saldırıya hazırlanıyor.

REVİZYONİST BARIŞ DEMAGOJİSİ: SAVAŞ KORKUSUYLA BARIŞ ÇIĞLIKLARI ATMAK VE HALKLARI AĞULAMAK

Her türden revizyonist emperyalistlerin "nükleer korkutmacasının" tam desteğinde devrim için ayağa kalkan halkları "barışçı" olmaya ve bağlı bulundukları şu ya da bu emperyalist mihraka boyun eğmeye çağırıyorlar. Emperyalist soyguncular, tepeden tırnağa nötronlarla, füzelerle donanırken, revizyonistlerin "modern"inden "üç dünyacı"sına kadar uzanan karma korosu "barış ve silahsızlanma çığlıkları atıyor. SALT vb. gibi emperyalistler arası geçici ve yeni savaşların hazırlayıcısı anlaşmaları "barış yolunda atılmış büyük adım" diye alkışlıyor, gazetelerinde büyük puntolu başlıklar yapıyorlar.

Her yerde olduğu gibi ülkemizde de emperyalizmin bu maşaları, halkımızı yanıltmak ve devrim yolundan alıkoymak için işbaşındadırlar. Rus sosyal emperyalizminin uşağı TKP li sosyal-faşistler, "Barış Dernek"leri kurarak ve daha başka gerici propaganda araçlarıyla, halkımızı özgürlüğünü satıp Rusya'ya sığınmaya çağırıyorlar; "bu korkunç nükleer silahlar" çağında bizi ancak Rusya'nın koruyabileceğine inandırmaya çalışıyorlar. Güvercinli, çiçekli sahte bir barış kampanyası yürüterek bir yandan saldırgan Rus sosyal-emperyalizmini kuzu postuna büründürüyor, bir yandan da kitleleri hayal dünyasına kaydırmaya çabalıyorlar.

Modern revizyonizmin "üç dünyacı" çeşidinin ülkemizde eli kanlı temsilcisi TİKP'li faşistler, ABD'nin yanında saf tutuyor, Sovyetleri tek savaş kışkırtıcısı gösterip ondan korkunun teorilerini yayıyor, Çin'in Avrupa'da iki süper devleti tepiştirip fazla zahmet çekmeden dünyadan kendine iyi bir pay koparmaya yönelik savaş stratejisini tümüyle destekliyorlar.

Devrime giden halklara "barış" diye bağırırken, bütün bu revizyonistlerin yaptığı, bağlı oldukları emperyalist mihrakların yanında savaş planları yapmak ve emperyalist silahlanmayı kolaştırmaktan ibarettir.

PROLETARYA VE HALKLAR, SAVAŞA KARŞI MÜCADELEDE DEVRİM SİLAHLARINI BİLEYEREK REVİZYONİST DEMAGOJİYİ BOŞA ÇIKARTIYORLAR

Stalin'in dediği gibi, savaşı önlemenin tek yolu emperyalizmi ortadan kaldırmaktır.

Her gün yeni bir halk hareketinin emperyalizmin kuklası faşist diktatörlükleri alaşağı ettiği, devrimin kapıya dayanmış olduğu bu süreçte, Marksist-Leninist partiler ve koministler, revizyonistlerin bütün bulandırıcı teorilerine karşılık, bir yandan emperyalistlerin savaş stratejilerini ve planlarını teşhir edip bozguna uğratırken, bir yandan da halk kitlelerini devrime hazırlayarak savaşın da yolunu tıkıyorlar.

Esas akımın devrim olduğu ve yeni yeni Marksist-Leninist partilerin kurulup, kitlelerin başına geçtiği dünyamızın bugünkü durumu emperyalistleri korkutuyor. Dünya proletaryası ise dünyaya gerçek ve sonsuz barışı getirecek olan yüce kominizm davası yolunda devrim için hazırlanarak ilerliyorlar.

Almanya
«Elazığ'da işkence var»

YAZIŞMA ADRESİ:

P.K. 71
Konak /İZMİR

Ben kısa bir süredir Almanya'da çalışan bir işçiyim. Daha önce Elazığ'ın Fevzi Çakmak mahallesinde oturmaktaydım. Fevzi Çakmak, Yıldızbağları ve İstasyon altındaki mahallelerde sivil faşist çeteler olduğu kadar sıkıyönetim görevlileri, polisler halka kan kusturmaktadır. Buraya gelmeden kısa bir süre önce hiçbir gerekçe gösterilmeden ben ve üç arkadaşım sıkıyönetim görevlileri tarafından tutuklandık ve 1800 Evler denilen yere götürüldük. Bize burada MİT görevlileri tarafından cop, falaka ve elektrikle işkence yapıldı. Günlerce süren işkenceler sırasında bizden devrimcileri suçlayıcı ifadeler vermemiz istendi.

Daha sonra koğuşlara gönderildik, Burada birkaç da faşist bulunuyordu. Ama bunlar her taraftan torpilliydiler. Karakol görevlileri, gardiyanlar, polisler bu azılı katillere çok iyi davranıyorlardı. Hatta bir gün bu katillere hitaben yazılmış bir mektup da ele geçirdik. Mektup 2. Şube Müdürlüğünden geliyordu ve "gereken herşeyin yapılacağı, kendilerinin kurtarılacağı" söyleniyordu ve mektupta çok samimi ifadeler kullanılıyordu.

Elazığ Sıkıyönetim Komutanı kaldığımız koğuşları gezmeye geldiğinde birkaç defa tutuklular kendilerine işkenceden söz ettiler ve işkencenin durdurulmasını istediler. Sıkıyönetim Bölge Komutanının bu sözlere cevabı şu oldu: "Elbette yapılır, doğru adam olun ki işkence yapılmasın." Ama Elazığ Sıkıyönetimi adına kamuoyuna yapılan duyurularda işkence yapılmadığı yalanını rahatlıkla söyleyebiliyorlardı. Bütün bu yalanlar bir gün açıkça ortaya çıkacak ve herkes yaptığının hesabını verecektir. Buna gönülden inanıyorum.

ALMANYA-ULM'dan
devrimci bir işçi

İstanbul
«Tüm emekçileri gazetemizi desteklemeye çağırıyoruz»

Bizler, Kemerburgaz-Akpınar köyü kömür ocaklarında çalışan işçileriz. Gazetemiz HALKIN KURTULUŞU'nun güçlenmesi ve daha geniş yığınlara ulaşmasına katkıda bulunabilmek amacıyla aramızda topladığımız 4500 lirayı, gazetemize gönderiyoruz.

Faşist diktatörlüğün gazetemize yönelik saldırılarını boşa çıkarmak için tüm emekçileri gazetemizi desteklemeye çağırıyoru.

HALKIN KURTULUŞU engellenemez.

AKPINAR köyü
kömür ocaklarında
çalışan işçiler

Gümüşhane
«Biz orman köylüleri azgınca sömürülüyoruz»

Köyümüz bir dağın eteğinde orman köyüdür. Orman İşletmesi çoğu yıl ormandan kesim yaptırarak, kereste odun çeker.

Biz yoksul köylüler yabancı illere giderek, çalışmanın olanaksız olduğunu görüyoruz. Zaten ülkede alabildiğine işsizlik var. Bunun için orman işletmesinin kesim ihalesine girdik. Kerestenin "mukâbı" 240, sanayi tomruğu: 260, sanayi yarması: 270 lira. karşılığında çalıştık. Kesim yapmak için makina, benzin kendimize ait, ağaçları soyup arabaya bindirmek bize ait, yemeğimiz bize ait, sigortamız can güvenliğimiz yok. Bu şartlarda çalıştık sonunda yaptığımız hesapta yevmiyemizi dahi çıkaramadık.

Orman İşletmesi bize 240 liraya kestirdiği keresteyi kalitesine ayırarak 4000-7000 liraya satmaktadır.

Can ve iş güvenliği olmaksızın bizi çalıştırıyorlar ve azgınca sömürüyorlar. Bu yıl yapacağımız kesimde şu talepler için sonuna kadar mücadele edeceğiz ve hakkımızı alacağız.

-Kerestenin mukâbı bize en az 600 liraya kestirilmelidir.

-Çalışanlar sigortalı olmalıdır.

-İşyerinde ilaç ve her an bir ambulans bulundurulmalıdır.

-Kesim yapmak için bize lazım olan benzini almamızda kolaylık sağlanmalıdır.

Yurtköy'den bir
grup köylü

Maraş
«Çapa yevmiyesi 70 lira»

Bizler Maraş'ın Çokyaşar köyünden iki arkadaşız. Köyümüzün ve köylümüzün dertlerini gazetemiz vasıtasıyla bütün halka duyurmak istiyoruz.

Köyümüzün bütün tarım işçileri yoksulluk içinde kıvranıyor. Köyün ağası çapalama işi için yevmiye olarak yalnızca 70 lira veriyor. Bu hayat pahalılığında sabahtan akşama kadar çalışmamızın karşılığı işte bu. Üstelik ağa köylülere zulüm de yapıyor. Köylümüz ağanın bu zulmüne karşı direniyor, direnecek de.

Ayrıca gazetemiz HALKIN KURTULUŞU'nu okuduğumuz için de bize baskı yapılıyor. Gazeteyi okumamız engellenmek isteniyor. Üstelik ağzından demokrasi lafını düşürmeyen CHP bu işi yapıyor. MC hükümeti gibi CHP de bize zam ve zulüm getirmekten başka iş yapmadı.

Bitsin bu zulüm, baskı, pahalılık ve işsizlik.

Maraş Çokyaşar Köyünden
iki devrimci genç

Ordu
«Hakkımızı söke söke aldık»

Biz Ordu'nun Boyalı köyünde fındık toplayıcısı işçileriz. Sabahın köründen akşama kadar çalışıyoruz. Sayımız 80 civarında. Çalışmaya başladığımızda, bize yevmiyemizin kaç lira olduğunu söylemediler. Her gün yevmiyemizin kaç lira olduğunu öğrenmek için dayıbaşı ile tartışıyorduk. Ama bize ne alacağımızı söylemiyorlardı. Bir gün dayıbaşı bize 170 lira verileceğini bildirdi. Bunun üzerine kendi aramızda konuşarak bu yevmiyeyi kabul etmeyeceğimizi bildirdik ve fındık bahçesine girmeme kararı aldık. Bütün işçiler bu karara uydu ve çalışmayı durdurdu. Dayıbaşı ve bahçe sahibi bizi tehdit etti ama bu sözlere de kulak asmadık. Direnişimiz başarıyla sonuçlandı ve dayıbaşı ile bahçe sahibi 200 liralık yevmiye talebimizi kabul etmek zorunda kaldılar.

ORDU'nun Boyalı köyünden
tarım işçisi gençler

İst. 1 Mayıs mahallesi

İstanbul'da 1 Mayıs mahallesinde geçtiğimiz günlerde İst. YDGD Kültür Komisyonu Tiyatro grubunca oynanan oyunu 700'e yakın emekçi izledi. Gösteri coşkun bir hava içinde geçti.

KİTLE ÖRGÜTLERİNDEN

İzmir
Tüm-Sağlık-Der kuruldu

Geçtiğimiz günlerde TÜM SAĞLIK-DER İzmir Şubesi de kurulmuştur. Binlerce örgütsüz sağlık emekçisini örgütleme görevini önüne koyan TÜM SAĞLIK-DER, TÜS-DER'in artık uzun bir süredir sağlık emekçilerinin örgütü olma niteliğini kaybettiğini söylemiştir. Bir kuruluş bildirisi de yayınlayan TÜM SAĞLIK-DER yönetimi bildiride şu çağrıyı yapmıştır: "TÜM SAĞLIK-DER, sağlık emekçilerinin örgütüdür. Bütün çalışanların mesleki ve demokratik haklarını kazanmak için mücadele ettikleri bugün, biz sağlık emekçileri de örgütlenmeli ve mücadeleye atılmalıyız. Haydi görev başına! Mesleki kitlesel örgütümüzü yaratalım!

İzmir TÜM SAĞLIK-DER Şubesinin adresi, Güneş sok. 902 Kemeraltı-İzmir'dir.

Tüm-Sağlık-Der Eskişehir şubesinin 1. kongresi yapıldı

Bu yılın şubat ayında kurulan TÜM SAĞLIK-DER Eskişehir Şubesi temmuz ayı sonunda ilk kongresini gerçekleştirmiştir. Kurulduğundan bugüne kadar TÜS-DER tabanındaki üyelerin ezici bir çoğunluğunu kazanan TÜM SAĞLIK-DER Eskişehir Şubesinin kongresi coşkun bir hava içinde yapılmış ve yeni yönetime, örgütü en geniş sağlık emekçi kitlesinin mücadeleci bir örgütü haline getirme görevi verilmiştir.

Eskişehir Maliye-Der'in 1. olağan kongresi yapıldı

4 Ağustos günü Eskişehir MALİYE-DER'in kongresi çok sayıda üyenin katılımıyla yapılmıştır. Maliye memurlarının sorunlarının dile getirildiği ve taleplerinin belirlendiği genel kurulda, grevli, toplusözleşmeli sendika hakkı mücadelesinin yükseltilmesi kararı da alınmıştır. Birçok demokratik kuruluş genel kurula katılmış veya mesaj yollamıştır. Kongrenin sonunda yeni yönetim kurulu belirlenmiştir.

Ankara-Altındağ

20 Ağustos günü Ankara Altındağ'ın Çinçinbağları semtinde 300 kişi sıkıyönetimi protesto eden bir gösteri yapmıştır. "Sıkıyönetim Kaldırılmalı", Kahrolsun Faşist Diktatörlük", "Zamlara Hayır, İşsizliğe Son" vb. sloganların atıldığı gösteri, toplum polisinin müdahalesine rağmen durdurulamamıştır.

HALKIN KURTULUŞU
HAFTALIK SİYASİ GAZETE

Sahibi Teoman Göral - Sorumlu Yazıişleri Müdürü: Osman Taş - Yönetim Yeri: 2. Beyler, 848. Sok. No: 90/213 Konak /İZMİR - Yazışma Adresi: Teoman Göral P.K. 71 Konak / İZMİR - Abone şartları: Yurt içi 6 aylık 180 TL. Yıllık 360 TL. Yurt dışı iki katıdır. Basıldığı yer: S.S.Tübel Gazetecilik ve Matbaacılık. İZMİR Baskı tarihi: 1 Eylül 1979

TKP'nin sahte anti-faşist kampanyası üzerine

Sahte TKP ve yandaşları 18-25 Ağustos tarihleri arasını,"Faşizme karşı Savaş Haftası" ilan ettiler ve bu süre içinde bazı yerlerde sahte bir anti-faşist kampanya yürüttü. 'MHP Kapatılsın, Can Güvenliği Sağlansın" adını taşıyan bu kampanya boyunca sahte TKP ve yan kuruluşları bilinen bazı yerlerde mitingler düzenlediler ve kampanyayı bazı grupların katıldığı 'Ankara Yürüyüşü' ile tamamladılar. Yürüyüş sonunda önde gelen revizyonistlerden ve onların destekçilerinden oluşan bir grup Devlet Bakanı Hikmet Çetin ile görüşerek 'MHP'nin Kapatılmasını, Can Güvenliğinin Sağlanmasını istediler.

TKP'nin güdümündeki Politika gazetesine,Savaş Yolu dergisine ve TKP'nin borazanı radyosuna bakarsanız, bu kampanya son yılların en büyük 'demokrasi' kampanyasıdır ve TKP bu kampanya ile yığınları 'MHP'nin Kapatılması, Can Güvenliğinin Sağlanması Savaşımı'na büyük ölçüde seferber etti; yığınlar sahte TKP'nin kaldırdığı 'demokrasi' bayrağı altında 'faşizme' büyük bir 'darbe' vurdu.

TKP'nin böyle bir kampanya ile yığınları nasıl ve ne ölçüde seferber ettiğini bir tarafa bırakırsak (aslında seferber olan birkaç tane bürokrat ve bu sosyal-faşist şebekenin karşı-devrimci niteliğini henüz göremeyen bazı insanlardır) TKP'nin bu kampanyası gerçekten bir 'demokrasi' kampanyası mıdır, siyasi demokrasinin elde edilmesini hedefleyen, mevcut demokratik ve siyasi hak ve özgürlüklerin genişletilmesine hizmet eden bir kampanya mıdır? Ve TKP bunu mu hedeflemiştir, böyle bir şeyi hedefleyebilirmi Başka bir deyimle sahte TKP böyle bir kampanyayı neden düzenlemiştir, onun bu tip sahte anti -faşist kampanyaları neye hizmet etmektedir? Veya başka bir yönden sorarsak, bu sahte anti-faşist kampanya TKP açısından neyin yeni bir göstergesi olmuştur?

Hemen şunu belirtmeliyiz ki, TKP'nin bu kampanyası tıpkı TİKP'nin 'U-2 Kampanyası' gibi sahte bir kampanyadır ve geniş emekçi kitleleri aldatmaya, faşizmin gerçek niteliğini gizlemeye yöneliktir. İşçi sınıfının, halk kitlelerinin ve halk gençliğinin anti-faşist mücadelesini hedefinden saptırmaya hizmet etmektedir.

Kampanyanın kapsamına hedeflerine ve yöntemlerine daha yakından baktığımızda ve içinde bulunduğumuz dönemde devrim ile karşı-devrim arasındaki çatışmanın eriştiği boyutları dikkate aldığımızda bu gerçeği rahatlıkla görebiliriz.

YOKSELEN ANTİ-FAŞİST MOCADELE VE TKP'NİN NİYETİ

Bugün bütün ülke çapında ve bütün alanlarda faşizme karşı resmi ve sivil cinayet odaklarına karşı halkın ve halk gençliğinin anti-faşist mücadelesi yükselmekte ve her gençen gün yeni boyutlar kazanmaktadır. Kitleler bu mücadele içinde örgütlenmekte ve kitlelerin faşizme karşı mücadelesi ve örgütlenmesi giderek yaygınlaşmaktadır. Birçok alana bugün Hitlerci faşistler giremez olmuştur. Bir çok alandan eli kanlı katiller sökülüp atılmaktadır. Polis ve jandarma terörü birçok yerde tutmamaktadır.artık. Emekçiler birçok şehirde karakol basarak gözaltına alınan, işkence gören devrimcileri kurtarmaktadır. Sıkıyönetimin terörü işçi sınıfının, emekçi halkın ve halk gençliğinin yükselen anti-faşist mücadelesi karşısında sökmemektedir.Sıkıyönetimin yasak zinciri anti-faşist potansiyelin yüksek olduğu birçok alanda kırılmakta, sıkıyönetimin baskı ve terörüne rağmen işçiler, emekçiler, halk gençliği çeşitli eylemlerle faşizmi protesto etmekte, sömürü ve zulme karşı kinini ve nefretini haykırmaktadır. İstanbul, Ankara, Adana,Antep Sokaklarında hergün proleter devrimcilerin ve diğer anti-faşist demokratik güçlerin önderliğinde yasadışı kitlevi eylemler yapılmaktadır. 1 Mayısta mücadele alanlarında yürüyen onbinler ve daha sonra yapılan kitle gösterileri bunun sadece birkaç örneğidir. Bugün pekçok fabrikada işçiler Hitlerci faşistleri kendi güçlerine dayanarak söküp atmakta, bu direnişler karşısında faşist diktatörlüğün yeni paslı silahı sıkıyönetim tam bir acz içine düşmektedir.

Bu ve benzeri örnekleri daha istediğimiz kadar uzatabiliriz. Burada anlatmak istediğimiz bugün bütün ülke çapında ve bütün alanlarda anti-faşist demokratik mücadelenin giderek yükseliyor olmasıdır. Üstelik bu mücadele birçok alanda her türden karşı-devrimci siyasi akımın bütün gayretlerine rağmen yasal sınırlar içine hapsedilememektedir. Tam tersine,kitlevi sokak eylemleri, direnişler ve grevler şeklinde ortaya çıkan anti-faşist kitle eylemleri yasalara rağmen yasaları zorlayarak gerçekleşmekte ve birçok alanda da başarıya ulaşmaktadır.

Sorunun birinci ve en önemli yanı budur.

Sorunun ikinci yanı ise bu mücadele sonunda başta Hitlerci yarı -askeri faşist bir örgüt olan MHP ve yan kuruluşları olmak üzere bütün faşist cinayet şebekelerinin iyice deşifre olmalarıdır. Yükselen anti-faşist mücadele sonunda eli kanlı katiller birçok yerde yakayı ele vermişlerdir. Faşist cinayet mangalarının kirli çamaşırları bir bir ortaya dökülmüştür. MİT, Kontr-gerilla,MHP vb gibi faşist mangaların bütün cinayet ve katliamları su yüzüne çıkmış, faşizmin tecridi hızlanmıştır.

Aslında kitlelerden giderek tecrit olan sadece faşist cinayet yuvaları değildir. Onlarla birlikte kitlelerin anti-faşist demokratik mücadelesini engelleyen, kitlelerin gücünü bölüp parçalayan ve komprador-feodal düzeni, faşist diktatörlüğü yaşatmak için elinden gelen çabayı harcayan bütün revizyonist akımların da bu süre içinde tecriti hızlanmış,onların karşı-devrimci yüzleri giderek daha çok açığa çıkmıştır. Revizyonist reformist demagojiye eşlik ederek kitleler arasında sahte hayaller yaymışlar, egemen sınıfların birer siyasi hareketi olarak kitlelerin anti-faşist mücadelesini bastırmayı veya pasifize etmeyi hedeflemişlerdir. İşçi sınıfı ve ezilen halk kitleleri kendi öz tecrübeleriyle şunu açıkça görmüşlerdir ki, anti-faşist mücadelenin yükselmesi ve bu mücadelenin yeni ve kalıcı başarılar elde etmesi ancak bu revziyonist akımların tecriti ile, bu karşı-devrimcilerin mücadelenin önüne kurduğu barikatları parçalaması ile mümkündür. Nitekim pratik hayatta da böyle olmakta ve kitlelerin anti-faşist mücadelesinin ilerletilmesi ancak mücadele içinde revizyonizmin tecriti ile sağlanabilmektedir.

İşte bu revziyonist mihraklardan biri ve belirli kitle örgütlerine yuvalandığı için de en başta geleni TKP'dir...

Devrimle karşı-devrim arasındaki çatışmanın keskinleştiği,anti-faşist mücadelenin yükseldiği ve her şeyden önemli olarak da TKP'nin karşı-devrimci yüzünün iyice ortaya çıktığı bugünkü koşullarda TKP sosyal-faşistlerinin anti-faşist gözükmeye, kitlelerin anti-faşist mücadelesinden parsa toplamaya ihtiyacı vardır.

Onun için anti-MHP bir kampanya düzenlemiş - tir.

Ama bu sosyal-faşist mihrakın amacı sadece ve tek başına bununla sınırlı değildir. Tam tersine onların esas görevi kitlelerin yükselen anti-faşist demokratik mücadelesini pasifize etmek ve bu mücadeleyi yönünden ve hedefinden saptırmaktır. Bu asli görevlerini hiç bir zaman ve hiç bir şart altında ihmal etmezler.İşte yürütülen anti-MHP kampanyanın özü bu olmuştur.

ANTİ-FAŞİST MOCADELEDE HEDEF SAPTIRMA VE FAŞİST DEVLETİ GİZLEME

Sahte TKP'ye göre bugünkü komprador-feodal devlet onun kurumları sınıflarüstüdür ve demokratik bir niteliğe sahiptir Türkiye'de faşizm tek başına MHP gibi bir faşist hareketten ibarettir ve faşizm tırmanmaktadır.MHP ve yandaşları'Demokratik' devlet ve onun kurumları içinde çeşitli arpalıklara sahiptir. Bu durum devletin 'demokratik'niteliğini gölgeye düşürmektedir. Saldırı ve katliamları düzenleyen, can güvenliğini tehdit eden sadece MHP'dir.

Onun için bugün 'baş görev' sadece MHP'ye karşı mücadeledir. Ve onun kapatılmasını sağlamaktır. Anti-faşist mücadele tek başına MHP'ye karşı mücadeleyle, faşist militanların devletten temizlenmesi ile sanirlıdır. Can güvenliği de ancak böyle sağlanacaktır.

Bu nedenle .. kampanya MHP Kapatılsın,Can güvenliği sağlansın adını taşımaktadır.

TKP, bu yolda faşist nitelikteki komprador-feodal devleti aklamakta,MHP Kontr-gerilla, polis vb. resmi faşist cinayet örgütlerini temize çıkarmakta, onları kitlelerin gözünden gizlemeye çalışmaktadır.Üstelik TKP böyle bir faaliyeti, faşist devletin niteliğinin, MİT Kontr-Gerilla'nın kanlı yüzünün iyice ortaya serildiği, sıkıyönetimin dahil egemen sınıfların bütün baskı ve terör aygıtlarının giderek işlemez hale geldiği bir dönemde yoğunlaştırmaktadır. Ve TKP bu faaliyetinde,propagandasını özellikle böyle bir nokta üzerine çevirmede son derece bilinçlidir.Tıpkı CHP gibi, TİKP gibi ve diğer düzen partileri gibi...

Çünkü bütün karşı-devrimci mihraklar, kitlelerin anti-faşist mücadelesinin yükseldiği ve yer yer başarılar elde ettiği bugünkü koşullarda bir yandan mücadelenin ezilmesi için çaba gösterir - ken bir yandan da kitlenin bilincini çarpıtmaya mücadelenin yönünü ve hedefini saptırmaya, böylece anti-faşist mücadeleyi düzenin sınırları içinde tutarak pasifize etmeye özel bir gayret göstermektedirler. Anti-faşist potansiyelin yükseldiği seçimler döneminde egemen sınıfların ve onların siyasal temsilcilerinin bu yöndeki faaliyeti özellikle yoğunlaşmıştır.

İşte sahte TKP'nin faşist devleti, onun faşist cinayet örgütlerini gizlemeye, faşizmi sadece MHP ile Türkeş ile sınırlı göstermeye çalışması tam da bu amaca hizmet etmektedir.

Bu politikasından dolayı da TKP, Türkeşçi faşistlere karşı 'Can güvenliği'nin sağlanması görevini de faşist devlete, onun militarist kurumlarına vermektedir.(Bk. Politika, 12 Ağustos 1979 Başyazı) Bunun için de CHP hükümetinin polis örgütlerine ve orduya yerleşen MHP'li faşistleri temizlemesini, devletin ve onun kurumlarının tarafsızlığını sağlamasını istemektedir. Anti-MHP kampanyanın esas hedeflerinden biri de budur.

Aslında TKP'nin Anti-MHP kampanyasının anti-faşistlikle, faşizme karşı olmakla hiçbir ilişkisi yoktur. Çünkü MHP, faşist siyasi hareketin bir kutbunu teşkil ediyorsa, TKP de başka bir kutbunu... İkisi de egemen sınıfların ve emperyalistlerin çıkarlarını, komprador-feodal düzeni ve faşist devleti savunmaktadır.Aralarında bu bakımdan hiçbir fark yoktur. Onları birbirinden ayıran tek nokta herbirinin farklı egemen sınıf kliklerinin ve birbiriyle mücadele eden farklı emperyalistlerin çıkarlarını savunuyor olmalarıdır. Aralarındaki çatışma da buradan kaynaklanmaktadır. Yani aralarındaki çelişme, karşı - devrimci mihraklar arası bir çelişmedir. Bu bakımdan da birbirlerini zayıf düşürmeye çalışmaları doğaldır. İşte TKP'nin anti-MHP kampanyası, aynı zamanda böyle bir amaca, MHP'nin zayıflatılması amacına hizmet etmektedir.

KİTLELERİN ANTİ-FAŞİST MÜCADELESİNİ PASİFİZE ETMENİN BİR YOLU

Yazımızın başında da işaret ettiğimiz gibi,TKP'nin bazı yerlerde düzenlediği anti-MHP miting ve yürüyüşler 'Ankara Yürüyüşü' ile tamamlandı. Ve birtakım sendika ve dernek bürokratları ile onların destekleyicilerin - den oluşan bir heyet bu kampanya sonunda hazırladıkları bir dilekçeyi hükümet adına Devlet Bakanı Hikmet Çetin'e vererek MHP'nin kapatılmasını,can güvenliğinin sağlanmasını istediler.

Politika gazetesinin sonradan dönme yazar takımından O.Baydar, bu gazetenin 28 Ağustos tarihli sayısında kampanyanın sonunu işaret eden 'Ankara Yürüyüşü' ile ilgili olarak şunları yazmaktadır:

"Bir çeşit uyarıdır Ankara yürüyüşü;hükümete, meclise, ülkeyi yönetiyoruz diyenlere, yasama,yürütme, yargı erklerine bir uyarı..."

İşte bir eylem olarak 'Ankara Yürüyüşü' ve yürüyüşün amacı ile ilgili olarak yetkili bir ağızdan yapılan açıklama,TKP'nin MHP'yi nasıl kapatacağını-daha doğrusu kapattıracağını- da ortaya koymaktadır: Hükümete dilekçe vererek, meclisi, yürütme, yasama ve yargı erklerini uyararak...Hükümeti daha çok sola çekip eylem birliğini güçlendirerek....

İşte bu sosyal-faşist güruh,kitlelerin anti-faşist mücadelesinin pasifize edilmesi için,MHP de dahil olmak üzere bütün faşist cinayet odaklarının cinayet ve katliamlarının üzerine perde çekilmesi için karşı-devrimci politikasını bu şekilde ortaya koymakta, MHP ve diğer faşist odaklara bu sekilde cansimidi atmaktadır. Çünkü egemen sınıfların ve onların bütün karşı-devrimci siyasi mihrakları, kitlelerin MHP'yi ve diğer cinayet mangalarını hedef alan anti-faşist demokratik mücadelesini pasifize etmek, durdurmak, kitlelerin birliğini ve gücünü parçalamak için çeşitli yollara başvurmuş - lardır ve bugün de vurmaktadırlar. CHP reformistleri eli ile yayılan sahte hayallerin yanında, son günlerde bu konuda devreye başta Anayasa Mahkemesi olmak üzere 'yargı erkleri' sokulmuştur.Başta Politika ve Aydınlık gazeteleri olmak üzere anti-MHP görünümlü bütün burjuva yayın organları ve burjuva kalemşörleri Cumhuriyet Başsavcılığının ve Anayasa Mahkemesinin MHP'yi kapatmak için ne zaman toplanacağının çetelesini tutmaya başlamışlardır.Kitlelerin yükselen anti-faşist mücadelesinin karşısına burjuva-feodal devletin bürokratik bir kurumu olarak Anayasa Mahkemesini çıkararak, gelişen mücadeleyi pasifize etmeye çaba göstermişlerdir; bunların içine TKP de dahildir.TKP şimdi buna bir de dilekçe yöntemini ekledi.Aynı zamanda siyasetini lafta bırakmayarak, 'hükümeti, meclisi, yasama, yürütme ve yargı erklerini' harekete geçirmek için,bu kurumları MHP'ye karşı biraz daha sola çekmek için harekete geçti ve bildiğimiz anti-MHP kampanyayı düzenledi.

Fakat bazı yerlerde yapılan küçük resmi geçitlerle ve dilekçe eylemi ile 'yasama, yürütme ve yargı erklerinin' yapılan 'uyarı'dan fazlaca nasiplerini almadıkları görülüyor. O zaman TKP'nin görevi tamamlanmamış demektir. Zaten Savaş Yolu dergisi de böyle düşünmüş olmalı ki, MHP'nin kapatılması, can güvenliğinin sağlanması için CHP Hükümetini göreve ve biraz daha sola kayarak TKP ile eylem birliği yapmasını istemekte ve "Koçların, Sabancıların Amerikalarda hazırladığı hükümeti düşürme planlarından" bahsetmektedir.(Bkz, Savaş Yolu, sayı:20, 15 Ağustos 1979, sy:3) Böylece TKP 'yurtsever' siyasi güçler arasında bu konuda görev bölümü de yapmaktadır:TKP 'hükümeti düşürme planları' karşısında CHP hükümetini destekleyecek ve zaman zaman dilekçeli eylemler düzenleyecek, CHP de MHP'yi kapatarak can güvenliğini sağlayacak(!) Böylece aralarındaki eylem birliği de sürecek.

CHP reformistleri MHP faşist siyasi hareketini 'demokratik hukuk devletinin vazgeçilmez kurumlarından biri' olarak gördüğüne ve MHP'yi yaşatma ve kurtarma planlarına devam ettiklerine göre TKP de şimdiki politikasını sürdürecektir:MHP'yi Anayasal çizgiye çekmeye çalışarak, zaman zaman da kitlelerin anti-faşist mücadelesini pasifize etmek ve egemen sınıf klikleri ve empreyalistler arasındaki çatışmanın bir sonucu olarak MHP'yi zayıflatmak için küçük resmi geçit eylemleri ve dilekçe eylemleri düzenleyerek...

İşte TKP'nin anti-MHP kampanyasının özü ve hizmet ettiği amaçlar bunlardır.

En özet şekliyle, TKP sadece kitlelerin yükselen anti-faşist mücadelesini pasifize etmekte ve faşist devleti ve onun bürokratik-militarist kurumlarını gizlemekle kalmamakta, aynı zamanda MHP'yi de aklamaya ve kurtarmaya çalışmaktadır.

TKP mitinglerinin gösterdiği gerçek

TKP'nin güdümünde yayın yapan günlük Politika gazetesine bakılırsa TKP'nin ve onun yandaşı örgütlerinin 18-26 Ağustos tarihleri arasında düzenlediği sözde 'Faşizme Karşı Savaş Haftası' görkemli geçti,onbinlerce insan böyle bir kampanyaya katıldı ve bu kampanya ile TKP ve yandaşı kuruluşlar kitleleri faşizme karşı seferber ettiler.

Politika gazetesini günü gününe izleyenler, yapılan mitinglere genel olarak kaç kişinin katıldığını, bu eylemlere kitlelerin nasıl seferber edildiğini bulamamışlardır.Acaba Politika gazetesi bu eylemlere kaç kişinin katıldığını 'unutarak' mı yazmamıştır, yoksa muhabirleri mitinglere katılan insan sayısını mı tespit edememişlerdir , yahut da burada bilinçli bir politika mı vardır? Elbette burada geçerli olan üçüncüsüdür.Çünkü TKP, işçileri, emekçileri bu eylemlere seferber edememiştir ve mitinglere katılan insanların sayısı oldukça düşüktür; üstelik de bunların birçoğu miting yapılan yerlerin dışından gelmiştir.

Politika gazetesi miting yapılan yerlerde mitinge katılan kişiler konusunda sayı vermekten şiddetle kaçınıyor.Ama olayın gerçek özünü daha somut olarak ortaya koymak için bir miting yapılan yerlerden dördünden, Eskişehir, Manisa, Hatay ve Konya Ereğli'den sayı verelim. Böylece Politika Gazetesinin yapmak zorunda olduğu görevi biz üstlenmiş olalım.

Konya Ereğli'deki mitinge 217 kişi katıldı ve bunların bir bölümünü de dışardan gelenler oluşturuyordu. Yalan makinası Politika Gazetesi,ise sahte TKP'nin etkilediği kitleyi abartmak için mitinge 6000 kişinin katıldığını yazmıştır. 18 Ağustos'da yapılan Hatay mitingine ise 750 kişi katılmıştır. Politika gazetesinin 19 Ağustos tarihli sayısına bakanlar,burada Eskişehir'de yapılan mitinge binlerce kişinin katıldığının yazıldığını göreceklerdir.Yani Politikanın yazdığına göre Eskişehir mitingine en az ikibin kişinin katılmış olması gerekir. Halbuki gerçeğin bununla hiçbir ilişkisi yoktur.Çünkü mitinge sadece 721 kişi katılmıştır ve sayıyı mitingi izlemekte olan Halkın Kurtuluşu muhabiri mitinge katılanları tek tek sayarak elde etmiştir.Üstelik bunların bir kısmı da İstanbul'da otobüslerle gelmişlerdir.

Manisa'da bu konuda başka bir örnek. Manisa'da sahte TKP'nin ve onun yandaşlarının düzenlediği mitinge 470 kişi katıldı.Bu sayı içinde Manisa'dan katılanların sayısı sadece 150'dir.Katılanların geri kalanları ise dışarıdan geldi.

Örnekler uzatılabilir.Ama biz olayın somut olarak ortaya konması için bu iki örneğin yeterli olduğunu düşünüyoruz.

Devamı sayfa 10'da

TKP programı ve faşist devletin "demokratikleştirilmesi

Bir siyasi hareketin günlük eyleminin muhtevasına ve hedeflerine yön veren onun siyasi çizgisidir,programıdır

Devrimci proletarya ve onun devrimci partisi,işçi sınıfının ve emekçi sınıfların nihai kurtuluşunu hedefler ve bunun için mevcut burjuva-feodal devletin ve onun bütün bürokratik-militarist kurumlarının şiddete dayanan bir devrimle yıkılmasını,burjuva-feodal düzenin bütünüyle tasfiye edilmesini savunur. Onun yerine yeni bir sosyal,ekonomik ve siyasi sistemin kurulması için mücadele eder. Programının,siyasal çizgisinin özü de budur. Faşist, reformist,revizyonist her türden düzen partisi ise mevcut komprador-feodal düzeni,burjuva-feodal devleti ve onun bütün bürokratik-militarist kurumlarını yaşatmak ve yetkinleştirmek için mücadele ederler. Her türden yönteme başvurarak işçi sınıfının ve halkın devrimci mücadelesini boğmaya,burjuvazinin ekonomik ve siyasi egemenliğini sağlamlaştırmaya çalışırlar. Onların programlarının ve siyasi çizgilerinin özü de budur.

Bu burjuva partilerin en bariz örneklerinden biri de kendine 'kominist' adını veren ve kitleleri aldatmaya çalışan sahte TKP'dir

SINIFLARÜSTÜ DEVLET VE GERİCİLERİN TEMİZLENMESİ

Sahte TKP' herşeyden önce,bugünkü burjuva-feodal devleti sınıflarüstü olarak görmekte ve 'büyük burjuvazi'yi devleti ele geçirme sürecinde' ve 'militarist klikle bütünleşmiş' olarak değerlendirmektedir. Ve burjuva-feodal devleti 'gericilerin sızdığı' bir kurum olarak ele almaktadır.Bunun için de programına 'devlet mekanizmasının gericilerden temizlenmesi' (Türkiye Kominist Partisi Programı, Ürün Yayınları Sy:21) gibi bir hedef koymuştur.İşte sahte TKP'nin bütün siyasetinin ve programının özü bu cümlede yansımaktadır. O mevcut burjuva-feodal devleti ve onun bütün bürokratik-militarist mekanizmasının yıkılarak onun yerine yeni bir aygıtın geçirilmesini değil,tıpkı diğer düzen partileri gibi (AP,CHP, MHP, TİKP vb) mevcut devletin yaşatılmasını ve sadece onun içine sızmış, kendisine göre-'gerici' unsurların 'temizlenmesi'ni istemektedir.

Bu bakış açısı ve programının bu temel noktası, burjuva-feodal devletin parlamentosunu ele alışta da aynı şekilde ortaya çıkmaktadır.Bugünkü parlamento bir kurum olarak korunarak,halkın yararına işleyen bir araç haline

Devamı sayfa 10'da

TİKP itiraf ediyor

"AP-CHP koalisyonu Milli Birlik Hükümeti programına hizmet eder„

TİKP sosyal-faşist çetesi geçtiğimiz hafta içinde seçim siyasetini açıkladı.Bu sosyal-faşist çetenin elebaşısı Doğu Perinçek yaptığı basın toplantısında TİKP'nin seçim siyasetini 'MHP'ye Oy Verme,Hesap Sor' formülü ile özetledi. Ve MHP dışındaki partilere 'oy verme' çağrısı yapmayacaklarını söyledi.

Ama aslında Doğu Perinçek,satır arasında, MHP dışındaki bütün partilere oy verilmesi çağrısı yaptı.

Aslında bu tavır TİKP sosyal-faşist çetesinin siyasal çizgisine ve siyasal taktiğine en uygun düşen tavırdır.Onun için de hiç kimse tarafından garip karşılanmadı, tam tersine herkesin gayet uyumlu olarak karşıladığı bir tavır oldu.Ayrıca bu sosyal-faşist çetenin iki buçuk yıldan beri bir hayli yol aldığını gösteriyor.Bilindiği gibi 1977 genel seçimleri sırasında bu sosyal-faşist çetenin siyasal tavrı 'Amerikan Uşağı MHP,AP,CGP'ye ve Rus uşağı TİP'e Oy Verme Hesap Hesap Sor' (Halkın Sesi,sayı 109) şeklinde özetleniyordu. Ve o dönemde sadece CHP ve MSP'ye oy verilmesi çağrısı yapıyorlardı. Bugün ise bu çete 'cephe' siyasetini 1977'ye oranla bir hayli genişletmiş bulunmaktadır. Aradan geçen iki buçuk yıl içinde AP ve CGP gibi faşist partiler 'Amerikan uşaklığın'dan , TİP de 'Rus uşaklığından' çıkarak CHP ve MSP gibi partiler ile birlikte TİKP'nin 'Milli Birleşik Cephesi'ne dahil oldular! Daha doğrusu TİKP denilen revizyonizm ocağı iki buçuk yıl içinde bir hayli yol alarak egemen sınıflara ve Amerikan emperyalizmine tam anlamı ile yaslandı ve Çin sosyal-emperyalistlerinin 'Türkiye temsilcisi' olarak faaliyetini hızlandırdı.

Bütün bunlar TİKP açısından herkes için bilinen şeylerdir.Zaten biz de TİKP'in böyle bir siyasetini ve onun kaynaklandığı temeli deşifre etmek için sayfamızda boşluk doldurmuyoruz. Bugüne kadar gerek Halkın Kurtuluşu ve gerekse Parti Bayrağı sayfalarında TİKP'nin düzen partisi olma niteliği ve onun tek tek siyasetleri yeterince teşhir edildi.

Ayrıca TİKP sıkıyönetimli seçimlere tavır almıyor,seçimleri boykot etmiyor,mevcut politikasıyla faşizmin ve sıkıyönetimin terörüne ortak oluyor,sıkıyönetimi ve uygulamalarını meşrulaştırı - yor vb. diye de bir eleştirimiz yok.Böyle bir eleştiri TİKP için son derece hafif kalır. Ve böyle bir eleştiri ancak tutarsız tavır gösteren ortayolcu akımlara yöneltilebilir. Çünkü bir düzen partisi olarak bu politika TİKP sosyal-faşist çetenin en temel politikasıdır ve onun varlık nedeni de budur.

Bizim TİKP çetesinin seçim tavrından kalkarak belirtmek istediğimiz onun TÜRKİYE GERÇEĞİ Dergisinin 6 nolu Ağustos sayısında yansıyan 'Milli Birlik Hükümeti' üzerine yaptığı demagoji ve itiraftır. Ve bu konu aslında bu çetenin seçim siyaseti ile sıkı sıkıya bağlıdır.

TİKP'NİN SEÇİM SİYASETİ VE AP-CHP KOALİSYON HÜKÜMETİ

Doğu Perinçek TİKP'nin seçim siyasetini açıklarken ortaya koydukları siyasetin MHP dışındaki partilere oy verme çağrısı yaptıkları anlamına gelmediğini belirterek zevahiri kurtarmaya,karşı-devrimci yüzünü maskelemeye çalıştı.

Yukarıda da söylediğimiz gibi TİKP çetesi bütün halkı MHP dışındaki partilere oy vermeye çağırmaktadır.Bu onun seçim politikasının esasını oluşturmaktadır. Çünkü savunduğu ve bugünkü koşullarda bir 'propaganda sloganı olarak' ortaya attığını iddia ettiğini (Ekz.Türkiye Gerçeği, sayı 6) 'Milli Birlik Hükümeti'ne bu yolla varmayı amaçlamaktadır. Bu hükümetin ana iskeleti AP ve CHP gibi partilerden oluştuğu için de kitleleri AP ve CHP'yi desteklemeye ve onları 'Milli Bir - lik Hükümeti'nde birleşmeye çağırmaktadır.

Nitekim TİKP'nin Merkez organı olan Türkiye Gerçeği dergisinin 6.sayısında "Türkiye'de bugün siyasal iktidarların parlamentoda ve seçimlerde belirlendiği gözardı edilemeyecek bir olgudur"dedikten sonra 'Milli Birlik Hükümeti' formülü ile AP-CHP koalisyonu arasındaki bağıntı şöyle kurulmaktadır:

"AP-CHP koalisyonu formülü Milli Birlik Hükümeti Programına belli ölçülerde hizmet eder ve bu nedenle böyle bir formüle karşı revizyonistler gibi cehpeden hücum etmiyoruz " "AP-CHP yakınlaşması,aynı zamanda bu iki siyasi gücün dayandığı hakim sınıf çevrelerinin Milli Birleşik Cehpeye doğru hareketini ifade eder. (Türkiye Gerçeği , sayı:6, sy:6-7)

Böylece TİKP sosyal-faşist çetesinin savunduğu ve propagandasını yaptığı 'Milli Birlik Hükümeti'nin hangi partilerden oluştuğu ve esas olarak hangi partilerin koalisyonuna dayandığı kendi itirafı ile ortaya konmaktadır.Ve TİKP'nin 'Milli Birlik Hükümeti'nin hangi sınıfların siyasi temsilcisi olduğu açıkça belirtilmektedir:AP ve CHP'nin dayandığı hakim sınıf çevreleri...

İşte TİKP seçimlerden -kendi deyimiyle- hakim sınıf çevrelerinin güçlenerek çıkmasını, yani egemen sınıfların siyasal iktidarlarının sağlam - laşmasını,kitlelerin anti-faşist mücadelesinin ezilmesini istemektedir.